

Onsdag den 23. november 2016 (D)

1

21. møde

Onsdag den 23. november 2016 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).
(Se nedenfor).

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 80:
Forslag til lov om jobordning for veteraner.
Af forsvarsministeren (Peter Christensen).
(Fremsættelse 11.11.2016).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 83:
Forslag til lov om ændring af beredskabsloven. (Sikringsmæssige foranstaltninger for nukleart materiale og nukleare anlæg).
Af forsvarsministeren (Peter Christensen).
(Fremsættelse 16.11.2016).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 51:
Forslag til lov om ændring af udlændingeloven, lov om fuldbyrdelse af straf m.v. og straffeloven. (Styrket kontrol med udlændinge på tålt ophold og kriminelle udviste, herunder indførelse af underretningspligt, skærpet straf, afsoning i fodlænke og særlig adgang til vare-tægtsfængsling, og ændring af klageadgang).
Af udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg).
(Fremsættelse 09.11.2016).

1) Til kulturministeren af:

Orla Hav (S)

Mener ministeren, at det er muligt for landets fem symfoniorkestre at leve op til det sparekrav, ministeren har pålagt orkestrene, på 2 pct. pr. år frem til 2020, uden at orkestrene går på kompromis med det kunstneriske og kulturelle virke?
(Spm. nr. S 225).

2) Til kulturministeren af:

Orla Hav (S)

Mener ministeren, at regeringens omprioriteringsbidrag understøtter de decentrale bestræbelser landet over for at skabe et alsidigt kultur-udbud som grundlag for udvikling af nye job og produktioner?
(Spm. nr. S 226).

3) Til kirkeministeren af:

Christian Langballe (DF)

Finder ministeren det hensigtsmæssigt, at regionerne i stigende grad opretter religionsneutrale bederum på hospitalerne?
(Spm. nr. S 242).

4) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Jacob Mark (SF)

Hvorfor mener ministeren at det er en god ide at spare på rådgivningsfunktioner i Studenterrådgivningen, når der samtidig planlægges med øgede udgifter til informations- og samarbejdsfunktioner?
(Spm. nr. S 216).

5) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Christine Antorini (S)

Hvordan mener ministeren at professionshøjskolerne konkret kan finde 1,2 mia. kr. frem til 2020 gennem »betydelige gevinster på administration og bygninger«, som ministeren har nævnt, uden det går ud over kvaliteten og helt nødvendige jobrettede uddannelser i hele Danmark?
(Spm. nr. S 227. Medspørger: Mette Reissmann (S)).

6) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Christine Antorini (S)

Hvorfor skærer regeringen ned på energi- og miljøteknologisk forskning, når det dokumenteret skaber vækst i Danmark og konsekvensen er, at Danmark rasler ned på listen over landenes klimaindsats?
(Spm. nr. S 228. Medspørger: Jens Joel (S)).

7) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Vil ministeren medvirke til at afhjælpe manglen på bl.a. praktiserende læger i yderområderne ved f.eks. at øge optaget af medicinstuderende på Aalborg Universitet?
(Spm. nr. S 241).

8) Til transport- og bygningsministeren af:

Malte Larsen (S)

Vil ministeren redegøre for, hvilke tiltag der skal gennemføres, for at en østforbindelse, der forbinder rute 16 med rute 507, over Randers Fjord kan vedtages?
(Spm. nr. S 214, skr. begr.).

9) Til transport- og bygningsministeren af:

Malte Larsen (S)

Hvad påtænker ministeren at gøre, for at vintervedligeholdelsen af statsvejene bliver forbedret, således at fremkommeligheden er tilfredsstillende for trafikanterne?
(Spm. nr. S 215, skr. begr.).

10) Til transport- og bygningsministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Hvad er ministerens kommentar til, at en opgørelse fra juni, juli, august og september måned 2016 viser, at DSB på 13 ud af 19 strækninger er skyld i, at pendlere kommer mere end 3 minutter for sent?
(Spm. nr. S 240).

11) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Merete Dea Larsen (DF)

Vil ministeren oplyse status for regeringens arbejde med sagen om flytbare studieboliger, og hvor langt er ministeren kommet i forhold til at imødekomme et bredt politisk ønske om samt en række private aktørers ønske om at forlænge begrebet midlertidighed i forhold til studieboliger fra 3 til 10 år?

(Spm. nr. S 213 (omtrykt)).

12) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Marlene Harpsøe (DF)

Finder ministeren det betænkeligt i forhold til de ansattes forhold på Center Sandholms afdeling for unge, som huser op til 30 drenge, der angiveligt skulle være under 18 år, når Fængselsforbundets formand, Kim Østerbye, vil fraråde sine medlemmer at søge ansættelse på den nævnte afdeling, der med hans erfaring er at sammenligne med en bandeafdeling i et fængsel, og det på trods af at hans medlemmer er uddannet til at arbejde med meget konfliktsøgende indsatte samt har rammerne hertil?

(Spm. nr. S 212, skr. begr.).

13) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Er det regeringens politik, at Danmark fremadrettet har brug for øget arbejdskraftsindvandring fra Afrika, sådan som udenrigsministeren for nylig har givet udtryk for i Kristeligt Dagblad, og mener ministeren, at eventuelt øget indvandring fra Afrika vil gøre Danmark rigere?

(Spm. nr. S 221 (omtrykt). Medspørger: Christian Langballe (DF)).

14) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Mener ministeren, at de seneste årtiers indvandring fra Afrika generelt har bidraget positivt til den økonomiske vækst i Danmark?

(Spm. nr. S 222 (omtrykt). Medspørger: Christian Langballe (DF)).

15) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Carsten Kudsk (DF)

Finder ministeren det underligt, når forholdene er, som de er, på forskellige asylcentre, at medarbejderne har lyst til at gøre opmærksom på problemerne, men at de mere eller mindre får mundkurv på af ledelsen?

(Spm. nr. S 238).

16) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Carsten Kudsk (DF)

Påtænker ministeren, at borgere, der kommer til Danmark som nomader – det kunne f.eks. være fra lande som Kuwait – bliver straks hjemsendt, eller mener ministeren, at disse sager skal igennem en langvarig asylbehandling?

(Spm. nr. S 239).

17) Til energi-, forsynings- og klimaministeren af:

Jens Joel (S)

Mener ministeren, at regeringens EUDP-bevilling for 2017 lever op til ministerens tidligere udtalelser om, at EUDP-midlerne over de kommende år skal øges i et »fornuftigt tempo, så vi når målet i 2020«?

(Spm. nr. S 235, skr. begr.).

18) Til sundheds- og ældreministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S)

Vil ministeren tage ansvaret for, at man på Aarhus Universitetshospital kan opretholde det nødvendige faglige niveau i sager om eksempelvis vold mod børn efter nedlæggelsen af Center for Børn udsat for Overgreb (CBO)?

(Spm. nr. S 230).

19) Til skatteministerens af:

Lisbeth Bech Poulsen (SF)

Mener ministeren, at udflytningen af statslige arbejdspladser kompenserer for den geografiske skævvridning, som regeringens topskattelettelse og for den sags skyld også den forhøjede pensionsalder, nedskæringen i børnechecken og indførelsen af kontanthjælpsloftet er med til at forstærke?

(Spm. nr. S 229).

20) Til miljø- og fødevareministeren af:

Lea Wermelin (S)

Mener ministeren, at det er fornuftigt at fjerne Tænk Kemis bevilning, i lyset af at Nordisk Råd har nomineret Tænk Kemis »Kemiluppen« til Nordisk Råds miljøpris, og i lyset af at et flertal i Folketinget bestående af Alternativet, Enhedslisten, SF, Socialdemokratiet, Radikale Venstre, DF og Konservative alle har udtalt sig positivt om en videreførsel af Tænk Kemis indsats, herunder »Kemiluppen«?

(Spm. nr. S 232).

21) Til miljø- og fødevareministeren af:

Lea Wermelin (S)

Hvordan mener ministeren at det hænger sammen, at ministeren på samrådet om Forbrugerrådet Tænk Kemi udtalte, at »der er heller ikke tale om, at der sker en nedprioritering af kemiområdet. På ingen måde«, når nu det fremgår af et svar til Folketinget, at bevillingerne til kemiindsatsen falder i perioden fra 2015 til 2017, også når man indregner regeringens kemipakke?

(Spm. nr. S 233).

22) Til miljø- og fødevareministeren af:

Karin Gaardsted (S)

Mener ministeren, at det er meningsfuldt, at man i dag ødelægger det organiske biprodukt mask fra ølbrygning, så det ikke længere kan anvendes som dyrefoder, fordi opbevaringsbeholdere til mask skal slutte tæt på en måde, så afføring fra fugle ikke kan ramme produktet på grund af fare for spredning af fugleinfluenza ved risikoen for fugleafføring i masken, til trods for at selv samme fugleklatter kan ramme samme marker, som mange køer, der også kan blive fodret med produktet, græsser på?

(Spm. nr. S 234).

23) Til beskæftigelsesministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S)

Hvad er ministerens holdning til, at vi i dag har en strafferamme vedrørende overtrædelse af arbejdsmiljølovgivningen, der siger, at dødsulykker på arbejdet kan straffes med fængsel indtil 2 år, men at der aldrig er idømt fængselsstraf i en sådan sag?

(Spm. nr. S 223).

24) Til beskæftigelsesministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S)

Mener ministeren, at der er behov for justeringer af strafferammen, herunder bødestørrelsen ved grove overtrædelser af arbejdsmiljølovgivningen?

(Spm. nr. S 224).

Kl. 13:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Mødet er åbnet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 13:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Jeg skal gøre opmærksom på, at det af Lisbeth Bech Poulsen, Socialistisk Folkeparti, under nr. 19 (spørgsmål nr. S 229) opførte spørgsmål til skatteministeren udgår af dagsordenen, og at det af Lea Wermelein, Socialdemokratiet, under nr. 20 (Spørgsmål nr. S 232) opførte spørgsmål til miljø- og fødevareministeren udgår af dagsordenen.

Det første spørgsmål er til kulturministeren af Orla Hav.

Kl. 13:00

Spm. nr. S 225

1) Til kulturministeren af:

Orla Hav (S):

Mener ministeren, at det er muligt for landets fem symfoniorkestre at leve op til det sparekrav, ministeren har pålagt orkestrene, på 2 pct. pr. år frem til 2020, uden at orkestrene går på kompromis med det kunstneriske og kulturelle virke?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til hr. Orla Hav for en oplæsning.

Kl. 13:00

Orla Hav (S):

Tak for det. Jeg skal læse spørgsmålet op: Mener ministeren, at det er muligt for landets fem symfoniorkestre at leve op til det sparekrav, ministeren har pålagt orkestrene, på 2 pct. pr. år frem til 2020, uden at orkestrene går på kompromis med det kunstneriske og kulturelle virke?

Kl. 13:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til kulturministeren.

Kl. 13:01

Kulturministeren (Bertel Haarder):

Tak for spørgsmålet. Jeg går ud fra, at det vedrører de fem landsdelsorkestre i Aalborg, Aarhus, Odense, Sønderjylland og på Sjælland. Jeg har nedsat en orkestertaskforce med den internationalt anerkendte dirigent Giordano Bellincampi i spidsen, som skal komme med forslag til, hvordan landsdelsorkestrenes udfordringer kan håndteres, og hvordan vi kan få mere og bedre musik for pengene. Han er en højt estimeret kapacitet, som i dag er chefdirigent ved flere udenlandske symfoniorkestre og samtidig har en lang praktisk erfaring med den klassiske musik i Danmark; han kender samtlige orkestre.

Giordano Bellincampi og den øvrige taskforce, som består af gode folk fra Kulturministeriet og Slots- og Kulturstyrelsen, er for tiden i dialog med orkestrene om nye strategier og ideer til, hvordan orkestrene kan tilpasse sig. Taskorcen skal bl.a. se på, om der kan sikres bedre ressourceudnyttelse og kvalitet samt mere mangfoldighed i repertoiret gennem samarbejdsforpligtelser. Den skal også se på, om det kan være fordelagtigt at differentiere og specialisere orkestrene – det er der eksempler på i andre lande, som taskorcen også skal undersøge. Et tredje vigtigt punkt er, om orkestrenes overenskomster og aftaler om arbejdstilrettelæggelse sikrer tilstrækkelig fleksibilitet og smidighed.

Jeg forventer, at taskorcens rapport vil foreligge i det tidlige forår 2017. Og jeg vil understrege, at den taskforce ville jeg have nedsat, uanset om der havde været disse omtalte rammebesparelser eller ej. For under alle omstændigheder er det en god idé at se på orkesterstrukturen; at se på, om der gennem samarbejde og ændrede aftaler kan fås mere og bedre musik for pengene.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, hr. Orla Hav.

Kl. 13:03

Kl. 13:03

Orla Hav (S):

Tak for det. Når jeg stiller spørgsmålet om landsdelsorkestrene, er det jo, fordi de i høj grad er en integreret del af de regionale og kommunale kulturpolitikker, der findes rundt omkring. Det er jo sådan, at samspillet mellem musikskoler og koncertoplevelser for skolebørn og unge er en del af det stykke arbejde, som landsdelsorkestrene også påtager sig. Hvordan forestiller ministeren sig, at dette kan finde sted, hvis tiden skal bruges på landevejen mellem orkesterbyerne? Jeg kan jo høre, at det er det, som ministeren sådan lidt har i baghovedet, nemlig at man må kunne slå noget sammen. Min bekymring går på: Slår man så ikke også noget i stykker, nemlig det stykke arbejde, som er lokalt, der, hvor man er, og har man taget tilstrækkelig med, at når man alene ser på de fem landsdelsorkestrene? Eller er der andre dele af landet, hvor mængden af symfoniorkestre er tætte, og hvor man måske i lige så høj grad kunne kigge lidt på, om der var potentialer, man kunne udnytte bedre?

Kl. 13:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:04

Kulturministeren (Bertel Haarder):

Det sidste er jeg da meget interesseret i. Men jeg er ked af, at Folketingsrets Kulturudvalgs formand straks begynder at snakke om, at hvis nogle symfoniorkestre skal samarbejde, så er der nogen, der skal bruge tid på vejene. Undskyld, det er da en ufrugtbar vinkel at anlægge på det. Det er helt oplagt, at orkestrene, som de jo allerede gør, kan lave fælles opførelser, fælles koncerter i de tilfælde, hvor der er tale om moderne symfonier, som kræver større orkestre, end Mozart og Beethoven gør. Lad os dog få den fleksibilitet. Jeg tror, at spørgeren kan være helt tryk, for det er jo altså Giordano Bellincampi, som er sat i spidsen for det. Og hvis der er nogen, der ved, hvad musikken har brug for, så er det ham. Og det er altså borgerne, kvaliteten, og det er det, der kommer ud af orkestrene, der er vigtigt, og ikke, hvem der skal bruge tid på vejene. Undskyld, jeg siger det.

Kl. 13:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, hr. Orla Hav.

Kl. 13:05

Orla Hav (S):

Jamen jeg har bestemt ikke noget imod, at der er et godt samarbejde og også gerne et godt samspil mellem orkestrene, bestemt ikke. Men sandheden er jo, at med den bestykning, vi i dag kender fra orkestrene, så er det jo noget, de kan, oven på den bestykning, og så er det jo ikke noget, de nødvendigvis også er i stand til at kunne løfte i det omfang, at man måtte skære til det ene sted og forudsætte supplement fra det andet sted. Det er jo den bekymring, der er, for, om det går ud over den anden kvalitet, man jo også kan måle på i forhold til orkestrenes virke, nemlig om man er i stand til at give oplevelser til store grupper, som ellers ikke ville få oplevelser med symfonisk musik. Jeg er ikke i tvivl om, at den formand, som kulturministeren har fundet, i høj grad kender til kvalitet, men kvalitet måles vel også på, hvilke oplevelser man giver andre, og er man i stand til også at kunne fortsætte med det?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:06 **Formanden** (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til at læse op.

Kl. 13:09

Kulturministeren (Bertel Haarder):

Nu må jeg desværre ikke stille spørgsmål til Kulturudvalgets formand, men jeg kunne have frygtelig lyst til at spørge: Hvem er det, der har udtrykt de bekymringer? Kunne det være nogen, som varetager personalets interesser frem for borgernes interesser? Kunne det tænkes?

Skulle vi nu ikke prøve at hæve os op over småting og se en vision i, at hvis vores orkestre kan samarbejde lidt mere – de gør det jo allerede – så kan vi få mere og bedre musik og indimellem koncerter med flere musikere? Det er jo ikke nyt land, vi betræder, det er noget, der allerede finder sted, og det vil heller ikke forhindre det nyttige samspil, der er lokalt, hvor medlemmer af symfoniorkestrene jo heldigvis er stærkt involveret i det lokale musikliv. Det skal de bestemt blive ved med at være.

Kl. 13:06

Orla Hav (S):

Tak for det. Mener ministeren, at regeringens omprioriteringsbidrag understøtter de decentrale bestræbelser landet over for at skabe et alsidigt kulturbedbud som grundlag for udvikling af nye job og produktioner?

Kl. 13:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Kulturministeren.

Kl. 13:09

Kulturministeren (Bertel Haarder):

Jeg har i det forløbne år ved flere lejligheder haft mulighed for at drøfte omprioriteringsbidraget med hr. Orla Hav. Jeg har oplyst, at de kulturbevillinger, der er omfattet af omprioriteringsbidraget, er fordelt med 60 pct. til kulturinstitutioner inden for hovedstadsområdet og 40 pct. til institutioner uden for. Det vil sige, at besparelsen altså ligger 60 pct. i hovedstadsområdet og 40 pct. uden for. Det er heller ikke så mærkeligt, når man tænker på, at hovedparten af de store nationale kulturinstitutioner er placeret i København.

Ser man på det store billede, kan man se, at denne regering i det forløbne år helt bestemt har bidraget til at skabe en bedre balance. Den store udflytningsplan udflytter jo næsten 4.000 statslige arbejdspladser. På kulturområdet er det Dansk Jagt- og Skovbrugsmuseum, der flyttes til Djursland, og en del af Kulturstyrelsen flyttes til Nykøbing Falster.

Jeg har i det forløbne år ændret fordelingen af midler til regionale kulturfalter, så der kom flere penge uden for København, og jeg har lavet en langtidsplan for fordelingen af penge til de små storbyteatre til fordel for den del af landet, der ligger uden for København. Og bare det sidste vil i år 2024 have løftet Aalborgs bevilling til små storbyteatre med 2,3 mio. kr. Så sig ikke, at der ikke flyttes noget ud.

Nu har vi lige fået et finanslovsforlig med ekstra penge til Den Gamle By i Aarhus, Gammel Estrup, koldkrigsbunkeren Regan Vest i Nordjylland, »Fregatten Jylland« og en arkæologisk undersøgelse af Græthede Kapel og tilhørende kirkegård – alt i alt 85,6 mio. kr., hvoraf næsten 90 pct. er landet uden for København. Det er et bevis på, at vi spreder pengene.

Kl. 13:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:07

Kl. 13:07

Orla Hav (S):

Jamen jeg er bestemt lige så optaget af, at vi får fuld valuta for pengene, men når ministeren har en forventning om, at der kan skæres ned, og ressourcerne kan bruges på noget andet, og måske bruges andre steder, så kan det jo ikke undre ministeren, at man er bekymret for, om det så går ud over det, der nu er veletableret rundtomkring, og hvor man ved hjælp af det overskud, der nu er, har et godt samspil på kryds og tværs af landet.

Har ministeren sikkerhed for, at man også kan løfte den anden del af den kulturelle dimension, nemlig at give unge oplevelser med symfonisk musik, og så stadig væk være en aktiv del af det lokale kulturliv?

Kl. 13:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Det er sidste besvarelse, på ½ minut, til kulturministeren.

Kl. 13:08

Kulturministeren (Bertel Haarder):

Hvem er »man«? Det ville altså være rart at vide, hvem »man« er. For det, jeg står og siger, og det, jeg har aftalt med Giordano Bellincampi, er, at vi nu skal prøve at få udnyttet de muligheder, der er, for at få mere og bedre musik for pengene. Det drejer sig både om nye koncerter med store orkestre og selvfølgelig også om masser af koncerter, hvor man så at sige er sig selv.

Kl. 13:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også til kulturministeren af hr. Orla Hav.

Kl. 13:09

Spm. nr. S 226

2) Til kulturministeren af:

Orla Hav (S):

Mener ministeren, at regeringens omprioriteringsbidrag understøtter de decentrale bestræbelser landet over for at skabe et alsidigt kulturbedbud som grundlag for udvikling af nye job og produktioner?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, hr. Orla Hav.

Kl. 13:11

Orla Hav (S):

Jeg siger ikke ministeren imod, når han siger, at det er godt at sprede tingene ud til hele landet. Befolkningen bor trods alt spredt over hele landet. Det, der bekymrer mig, er, at kommunerne og landsdelene i høj grad har fået at vide, at hvis de skal skabe nye arbejdspladser, hvis de skal tiltrække nye, spændende mennesker, der har mod og engagement og viden, til at etablere nye arbejdspladser, skal de også sørge for, at der er stor diversitet, både hvad angår oplevelsessiden og jobsiden.

Det, ministeren med den anden hånd gør, hvad angår de udmærkede ting, der bliver gjort med at placere ting rundtomkring, er jo at gå ind og lave nogle rammebesparelser, som er med til at fjerne nogle af de jobs, som er med til at give oplevelser, som er med til at give diversitet i de muligheder, der er for at blive ansat rundtomkring i landet.

Vi ved jo, at med nogle af de der vidensarbejdspladser, specielt hvor de krydser feltet med andre fagområder, er der gode mulighe-

der for at skabe et nyt og spændende grundlag. Det er jo den dagsorden, jeg er optaget af på lige fod med Hjørring, som i øjeblikket er i færd med at færdiggøre deres nye teater, på lige fod med Aalborg, som er i færd med at overveje, hvordan man bruger den gamle spritfabrik, hvordan man sikrer diversitet og muligheden for at bruge det med henblik på at styrke de egne, man nu engang hører til i, og hvor man har interesse i at få livet til at gro og få jobs og indtjening til at følges ad.

Det er den dimension, jeg gerne vil have ministeren til at forholde sig til.

Hvordan hjælper det, at ministeren beskærer de i forvejen eksisterende budgetter, man har rundtomkring i landet? Det er den kombination, jeg godt vil have ministeren til at forholde sig til.

Kl. 13:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:13

Kulturministeren (Bertel Haarder):

Hvor må det var dejligt at være socialdemokrat og gå imod alt og ikke have noget alternativt forslag. Der er jo ikke den ting, der skal spares lidt på, uden at Socialdemokraterne råber op. Og så har man ikke engang selv et alternativt finanslovsforslag, så vi kan ikke få at vide, hvor Socialdemokraterne vil finde pengene. Det er derfor, jeg er nødt til at holde mig til det overordnede billede, som er, at ja, vi sparer lidt, men vi sparer langt overvejende på kulturen i København, og vi sparer mindre på det, der ligger uden for København. Finanslovsforliget giver fem bevillinger, der alle ligger uden for København, så den samlede effekt er, at 90 pct. af de ekstra penge, de 85,6 mio. kr., går til ting uden for København. Og så er der den bredere fordeling af kulturaftalebevillingerne og de små storbyteatre.

Kl. 13:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:14

Orla Hav (S):

Jeg gentager gerne, at det er dejligt at være socialdemokrat. Det har jeg sagt før. Det er det. Men når ministeren har så travlt med at skulle udmønte de der kedelige besparelser, er det jo, fordi ministeren har spændt sig for en vogn, hvor man skal ud og hente penge til topskattelettelser. Den har vi ikke spændt os for, så vi er jo ikke i samme grad bundet op på det. Det, der interesserer os, er, hvordan vi kan være med til at skabe nye jobs, nye beskæftigelsesmuligheder landet rundt. Det er det, som jeg synes ministeren kommer til at ødelægge med de besparelser, som han vælter ud over landet, bl.a. med den 2-procentsbesparelse.

Kl. 13:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:15

Kulturministeren (Bertel Haarder):

Det har regeringen jo en løsning på. Hvis bare Socialdemokraterne vil gå med på 2025-planen, er der et stort råderum, hvor vi tilmed kan slippe for nogle af besparelserne. Det, der går til topskattelettelserne, vil i givet fald være 3 pct. Det er det rene ingenting. Men igen vil jeg sige, at det er dejligt at være socialdemokrat, for uanset hvad vi snakker om, kan Socialdemokraterne påstå, at det ville de ikke have behøvet at spare på, fordi de i stedet havde droppet topskattelettelserne. Konklusionen er, at det er dejligt at være socialdemokrat. Men det er godt, at Danmark ikke er regeret af Socialdemokraterne.

Kl. 13:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til hr. Orla Hav.

Kl. 13:16

Orla Hav (S):

Jeg kan igen bekræfte, at det er dejligt at være socialdemokrat, fordi det er et udtryk for, at der kan lægges en helt anden økonomisk politik for det her land end den, som den nuværende regering lægger for dagen.

Jeg skal bare spørge i tilknytning til overvejelsen om besparelser: Hvem er det, der ensidigt skal tage stilling til konsekvenserne for de kulturinstitutioner? Der, hvor staten er mindretalsaktionær, fordi staten kommer med det mindste tilskud til driften, kan staten så være den, der dikterer, at nu skal der spares, nu skal der reduceres, nu skal der sammenlægges osv.? Er det i overensstemmelse med, skal vi si-ge aktieselskabstænkningen, at man lader mindretalsaktionærerne bestemme?

Kl. 13:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:16

Kulturministeren (Bertel Haarder):

Hvis det er en helt anden politik, hvorfor må vi så ikke få den at se? Hvorfor må vi ikke få at se, hvad det er, Socialdemokraterne i deres regnskab vil give mere til, og hvad det er, de vil give mindre til, og hvordan de i det hele taget vil få det til at nå sammen?

Det sidste spørgsmål forstår jeg udmærket, for især kultursektoren er præget af stor tilfældighed. Nogle steder er der et stort kommunalt tilskud og til gengæld et beskedent statsligt tilskud, og andre steder er det omvendt. Det er der jo ikke meget logik i. Det har vi lige haft et samråd om, og jeg glæder mig til en fortsat dialog om det.

Kl. 13:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, og tak til spørgeren.

Så er der et spørgsmål til kirkeministeren af hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:17

Spm. nr. S 242

3) Til kirkeministeren af:

Christian Langballe (DF):

Finder ministeren det hensigtsmæssigt, at regionerne i stigende grad opretter religionsneutrale bederum på hospitalerne?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til oplæsning.

Kl. 13:17

Christian Langballe (DF):

Tak, formand. Spørgsmålet lyder som følger: Finder ministeren det hensigtsmæssigt, at regionerne i stigende grad opretter religionsneutrale bederum på hospitalerne?

Kl. 13:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:17

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

Jeg forstår godt, at spørgsmålet kan rejses og bliver rejst. Jeg husker, at der på Vestre Borgerdyd Gymnasium – det tror jeg det var – var en nyansat rektor, der lukkede bederummet og oven i købet smed en muslimsk elev ud, fordi han agerede politi over for dem, der ikke ville bruge bederummet. Og hendes løsning var så at lukke bederummet. Så det er et gammelt stridsemne: Skal vi have sådanne rum, eller skal vi ikke have dem?

Jeg har jo hele tiden sagt, også som integrationsminister, at jeg ikke tror, det er klogt, at staten fastlægger en politik for, hvordan man håndterer alle disse spørgsmål om forskellig hensyntagen til den ene og den anden religion. Jeg tror, det er klogt at lade sygehusledelsen eller de demokratisk valgte regioner, regionsforsamlingerne afgøre det – hvis politikere overhovedet skal blande sig i det. Det er nok mit råd. Men som sagt forstår jeg udmærket spørgerens begrundelse, og hvis han var medlem af det pågældende regionsråd, havde han jo et sted at komme af med det – måske har han partifæller i det pågældende regionsråd, som kan rejse sagen, og måske har de gjort det allerede. Det kan jeg se på spørgerens smil er tilfældet.

Kl. 13:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:19

Christian Langballe (DF):

Jeg kan oplyse, at min kone sidder i regionsrådet.

Jeg vil godt prøve at nuancere standpunktet lidt, for jeg synes, det er lidt væsentligt. I forhold til bederum i det hele taget rundtomkring på skoler og undervisningsinstitutioner osv. synes jeg at man i høj grad godt kunne spørge, om der overhovedet skulle være bederum. Der vil jeg jo nok være tilhænger af, at man i hvert fald eftertænkte, hvad det er, man har, og eftertænkte problemstillingen. Men med hensyn til hospitalerne forholder det sig altså anderledes. Der har vi jo indtil for ganske, ganske nylig haft almindelige kristne kapeller, som folk også kunne blive begravet fra. Og vi har så at sige haft almindelige gudstjenesterum. Og i løbet af de seneste år har man så i den politiske korrektheds navn blæst højt og flot på det forhold, at Danmark er et gammelt kristent land. Der synes jeg jo sådan set at regeringen trods alt har en forpligtelse, idet man også har vedkendt sig det forhold, at Danmark er et kristent land. Jeg synes sådan set, at problemstillingen kræver eftertanke, i forhold til om det er rimeligt, at man laver religionsneutrale bederum rundtomkring i regionerne, hvor man jo så egentlig bare ser stort på det forhold, at Danmark er et gammelt kristent land.

Kl. 13:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:20

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror, spørgeren er orienteret om, at når det gælder det nye store hospital i Gødstrup ved Herning, er der faktisk et kirkeprojekt, som er godkendt i Kirkeministeriet. Det er et projekt, som selvfølgelig bygger på lokale initiativer. Jeg har også selv været inde i kirken på Rigshospitalet ved flere lejligheder. Så vi har altså kirker på nogle af vores store hospitaler. Og så har jeg ikke noget mod, at vi til gengæld, hvor der er brug for det, også har et religionsneutralt bederum, hvis der er en efterspørgsel efter det. Det er vel det, vi næsten skylder, til gengæld for at det store flertal har lov at have religionen med i det offentlige rum i skolerne, i undervisningen, på hospitalerne. Så er vi til gengæld storsindede og siger, at hvis der er efterspørgsel ef-

ter det, vil vi også godt tillade bederum. Det synes jeg egentlig er en meget god balance.

Kl. 13:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:22

Christian Langballe (DF):

Det er bare ikke det, der er sagen. For jeg er sådan set enig i, at det ville være en god løsning, og det ville det på mange måder, hvis folkekirken kunne overtage ansvaret og sige, at så bygger vi nogle kirker i forbindelse med hospitalerne. Det ville jeg synes var en god og mindelig løsning, som jeg selv ville være tilhænger af. Men det, jeg bare spørger om, er om noget rent praktisk. Nu har vi haft hospitaler rundtomkring i Danmark, som traditionelt har haft nogle gudstjenesterum, som så i øvrigt også er blevet lånt ud til andre. Det synes jeg sådan set er i sin gode orden. Det, jeg ikke finder er i sin gode orden, er, at man fra regionernes side går ind og laver sådan nogle religionsneutrale refleksionsrum, som det hedder, hvor man ikke engang vedkender sig, hvad der er forudsætningen for, at de overhovedet er der, nemlig at Danmark er en gammel kristen nation. Det er deri, jeg synes at problemet ligger. Jeg synes, det er en politisk korrekthed, der går ud over alle grænser, og hvor man egentlig fornægter sit eget for så slet ikke at stå på mål for noget som helst.

Kl. 13:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:23

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror, jeg bedre forstår spørgsmålet nu. For det, spørgeren siger, er, at i de tilfælde, hvor der er en kirke, som der er på nogle hospitaler, så har han ikke nogen indvending imod, at der også er et bederum. Men det at sige nej til at have en kirke til fordel for et religionsneutralt bederum er det, spørgeren er betænkelig ved, og det forstår jeg udmærket. Det ville jeg også være imod. Jeg kan godt lide den model, at vi folkekirkekristne må være i det offentlige rum og på de offentlige institutioner med vores religion. Til gengæld skylder vi så, at andre også lige kan være der.

Kl. 13:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren.

Kl. 13:23

Christian Langballe (DF):

Ja, men det er sådan set bare at konstatere, at når vi siger, at Danmark er et gammelt kristent land, så holder vi fast i det, og så må man så begå sig rundtomkring på hospitalerne ud fra det. Det er jo klart nok, at en muslim også skal kunne få besøg af en imam – det vedkender jeg mig fuldstændig – men jeg vedkender mig ikke det forhold, at man fornægter sit eget i en sådan grad, at det bliver fuldstændig ukendeligt på hospitalerne, at vi faktisk er et gammelt kristent land. Det er deri, jeg synes at det store problem ligger. Det er den der politiske korrekthed, der vælder ud alle steder, hvor man fornægter sin egen arv og sin egen kultur og sin egen tro.

Kl. 13:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:24

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

Men det er jeg fuldstændig enig i. Og det gælder jo også i skolen, hvor der er nogle, der af et misforstået hensyn til muslimer mener, at man skal nedtone både kristendomsundervisning og salmesang og fadervor, og at man skal opgive julegudstjenester. Det er fuldstændig meningsløst. Vi skal ikke trække os tilbage, hverken kulturelt eller kristeligt. Vi skal bare have gensidig frihed, så andre også kan være her.

Så skal vi huske: Muslimer har jo intet imod, at vi er kristne i Danmark, at der er kristendomsundervisning. De går gerne til salmesang og julegudstjenester. Så de, der har så travlt med denne politiske korrekthed, tager fuldstændig fejl. De er som regel ateister, og det er dem, muslimerne ikke forstår – det er ikke folk, der som spørgeren og mig er kristne.

Kl. 13:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til uddannelses- og forskningsministeren af hr. Jacob Mark, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 13:25

Spm. nr. S 216

4) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Jacob Mark (SF):

Hvorfor mener ministeren at det er en god ide at spare på rådgivningsfunktioner i Studenterrådgivningen, når der samtidig planlægges med øgede udgifter til informations- og samarbejdsfunktioner?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:25

Jacob Mark (SF):

Tak. Hvorfor mener ministeren at det er en god ide at spare på rådgivningsfunktioner i Studenterrådgivningen, når der samtidig planlægges med øgede udgifter til informations- og samarbejdsfunktioner i samme rådgivning?

Kl. 13:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:26

Uddannelses- og forskningsministeren (Ulla Tørnæs):

Lad mig starte med at slå fast, at der i forslaget til finanslov for 2017 ikke er lagt op til nogen besparelse på rådgivningsfunktionen på Studenterrådgivningens paragraf. I budgetoverslagsårene frem til 2020 er der lagt op til en gradvis ændring af udgiftsfordelingen mellem hovedopgaverne, nemlig rådgivningsfunktioner og informations- og samarbejdsfunktioner, hvor informations- og samarbejdsfunktioner kommer til at fylde forholdsmeæssigt mere. Det er sket på baggrund af et indspil fra Studenterrådgivningen selv.

Jeg synes, det er en fornuftig ændring i prioriteringen, da det vil betyde, at Studenterrådgivningen kommer flere studerende til gavn. Samtidig betyder det, at Studenterrådgivningens viden kan videregives systematisk til uddannelsesinstitutionerne. Studenterrådgivningen har oplyst, at deres aktiviteter inden for informations- og samarbejdsfunktioner bl.a. dækker over to hovedopgaver rettet mod dels uddannelsesinstitutionerne, dels mod de studerende.

For det første er der tale om aktiviteter rettet mod uddannelsesinstitutionerne, hvor Studenterrådgivningen opsamlar viden og erfaringer fra deres aktiviteter og stiller den viden til rådighed for uddan-

nesinstitutionerne. Det skal understøtte, at flest mulige studerende kommer godt igennem deres studier.

For det andet er der tale om aktiviteter rettet mod de studerende, idet Studenterrådgivningen bruger kræfter på informationsopgaver via hjemmeside, pjecer, apps for at bringe deres viden ud til så mange studerende som muligt. Det sker i et forsøg på at yde kvalificeret hjælp til selvhjælp og forebygge nogle af de vanskeligheder, der kan ende i mistrivsel, forsinkelse og frafald for de studerende. Tak.

Kl. 13:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, spørgeren hr. Jacob Mark.

Kl. 13:28

Jacob Mark (SF):

Tak for det, og tak for svaret. Det her er jo ikke verdens største sag – det ved jeg godt – men når jeg er lidt optaget af den, så er det, fordi jeg synes, at Studenterrådgivningen gør et rigtig vigtigt arbejde. De hjælper studerende med angst, lavt selvværd, ensomhed og stress, og de hjælper også de studerende med økonomiske spørgsmål, f.eks. hvordan de skal blive understøttet, hvis de bliver syge, og derfor er jeg også lidt optaget af, at man i fremtiden har en stærk studenterrådgivning. Nu sagde ministeren, at der i budgetoverslagsårene samlet set ikke sker en besparelse på Studenterrådgivningen, men det kan jeg faktisk ikke forstå at ministeren siger, og det havde jeg egentlig heller ikke forventet at spørge om her. For det, jeg ligesom kan regne mig frem til, når der sker et fald fra 18,8 mio. til 15 mio. kr. på rådgivningsfunktionen, men der samtidig kun sker en stigning på 2,3 mio. kr. på de to andre poster, er jo altså, at der er tale om en reel besparelse, også selv om man lader de to andre poster stige. Så er ministeren ikke enig i, at man faktisk samlet set sparer på Studenterrådgivningen?

Kl. 13:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:29

Uddannelses- og forskningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg er fuldstændig enig med spørgeren i, at Studenterrådgivningen udøver et meget vigtigt og også et rigtig godt og nødvendigt stykke arbejde, som vi alle har gavn og glæde af, men naturligvis først og fremmest de studerende. For så vidt angår finanslovsforslaget og budgetoverslagene, som jeg bliver spurgt til, må jeg sige, at jeg her sidder inde med nogle lidt andre tal end dem, som hr. Jacob Mark brugte, men det mener jeg nu ikke skal skille os ad. For det er selvfølgelig korrekt, som hr. Jacob Mark også peger på, at Studenterrådgivningen også er blevet omfattet af de effektiviseringer, som den offentlige sektor i øvrigt er blevet pålagt, og vi kan godt gå i detaljer om de enkelte budgetoverslag på de enkelte poster. Men jeg vil sådan set foreslå, at vi ordner det i et skriftligt spørgsmål, og så kan jeg redegøre for det på den måde.

Kl. 13:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Jacob Mark.

Kl. 13:30

Jacob Mark (SF):

Jeg vil da blive glædeligt overrasket, hvis det viser sig, at det ikke er sådan, at der samlet set er besparelser på Studenterrådgivningen, som ministeren siger, så det vil jeg meget gerne følge op på. Så vil jeg bare spørge om noget. Altså, det, der sådan kort fortalt er måden, man bruger penge på her, er, at du har et rådgivningstilbud, som er det, der rigtig hjælper de studerende, og at du så har to andre tilbud,

som er information om rådgivningstilbuddet og vidensdeling. Jeg synes jo, at kernetilbuddet er det vigtigste, men det skærer man nu så ned på med 3 mio. kr. eller faktisk mere, og til gengæld vil man så give mere til information om tilbuddet. Mener ministeren ikke, det er lidt skørt at skære ned på selve tilbuddet for så at bruge flere penge på information om tilbuddet?

Kl. 13:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren, værsgo.

Kl. 13:30

Uddannelses- og forskningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg bliver nødt til lige at understrege det, som jeg også sagde i besvarelsen før, altså at Studenterrådgivningen selvfølgelig også er blevet omfattet af de effektiviseringer, som den offentlige sektor i det hele taget er omfattet af, men for så vidt angår lige præcis rådgivningsfunktioner, sker der faktisk en stigning i budgettet for den del af Studenterrådgivningen i 2017. Men der vil jeg foreslå at jeg svarer på et skriftligt spørgsmål, så vi er sikre på, at vi taler om de samme tal. Men den fordeling, som kommer til udtryk i finanslovsforslaget, er en fordeling, som faktisk er opstået på baggrund af et forslag fra Studenterrådgivningen selv. Så jeg har valgt at lytte til Studenterrådgivningens indspil til, hvordan fordelingen imellem Studenterrådgivningens forskellige vigtige funktioner skal være.

Kl. 13:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Jacob Mark.

Kl. 13:31

Jacob Mark (SF):

Jeg skal bare forstå det rigtigt: Studenterrådgivningen har altså selv foreslået, at man skærer ned på kerneydelsen, altså selve rådgivningsfunktionen til de unge om f.eks. angst, stress, lavt selvværd og økonomiske spørgsmål, for så at bruge flere penge på information om tilbuddet og vidensdeling om tilbuddet? Det svarer jo lidt til, at man bruger færre penge på uddannelse, men flere penge på information om uddannelse, og det er noget af det, jeg så faktisk synes vi skal bekæmpe. Kunne man ikke i stedet bruge flere penge på rådgivningstilbuddet og færre penge på det andet? Det synes jeg næsten lyder liberalt.

Kl. 13:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:32

Uddannelses- og forskningsministeren (Ulla Tørnæs):

Så er det, mit tilbud om, at vi måske tager afsæt i et skriftligt spørgsmål, igen står til troende, for tallene er en lillebitte smule anderledes end det, som Jacob Mark hævder her. Faktisk sker der en stigning i det beløb, der afsættes til rådgivningsfunktionen fra 2016 til 2017, og det er sket på baggrund af et indspil fra lige præcis Studenterrådgivningen selv, altså et ønske om en fordeling imellem Studenterrådgivningens funktioner, og det har jeg lyttet til, og det er det, der afspejles i finanslovsforslaget. Men må jeg ikke foreslå, at vi tager diskussionen på baggrund af et skriftligt spørgsmål, så vi er sikre på, at vi taler om det samme tal?

Kl. 13:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det.

Det næste spørgsmål er til uddannelses- og forskningsministeren af fru Christine Antorini, Socialdemokratiet, og der er en medspørger, som er fru Mette Reissmann.

Kl. 13:33

Spm. nr. S 227

5) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Christine Antorini (S) (medspørger: **Mette Reissmann** (S)):

Hvordan mener ministeren at professionshøjskolerne konkret kan finde 1,2 mia. kr. frem til 2020 gennem »betydelige gevinster på administration og bygninger«, som ministeren har nævnt, uden det går ud over kvaliteten og helt nødvendige jobrettede uddannelser i hele Danmark?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo for oplæsning.

Kl. 13:33

Christine Antorini (S):

Tak. Jeg vil starte med at læse spørgsmålet højt: Hvordan mener ministeren at professionshøjskolerne konkret kan finde 1,2 mia. kr. frem til 2020 gennem – jeg citerer – »betydelige gevinster på administration og bygninger«, som ministeren har nævnt, uden at det går ud over kvaliteten og helt nødvendige jobrettede uddannelser i hele Danmark?

Kl. 13:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:33

Uddannelses- og forskningsministeren (Ulla Tørnæs):

Mange tak for spørgsmålet. Vi havde – som der også refereres til her – en drøftelse af samme emne her i salen for 2 uger siden, og ved den lejlighed svarede jeg bl.a., og her citerer jeg lidt mere fyldestgørende end det, der er mulighed for at gøre i spørgsmålet:

»Men på andre uddannelsesinstitutioner forventer man at kunne hente betydelige gevinster på anden måde end ved at nedlægge stillinger, f.eks. ved at drive bygninger og indkøb mere effektivt. Det tror jeg også at man ville kunne på professionshøjskolerne«.

Jeg henviste til eksempler på, hvordan andre institutioner forventer at kunne hente gevinster. Jeg anviser imidlertid ikke, hvordan institutionerne konkret skal effektivisere. Det er ledelsen på hver enkelt institution, der har ansvaret for at udmønte effektiviseringerne. Jeg anerkender bestemt, at det ikke er nogen let opgave. Vi har dog efter min opfattelse meget dygtige og kompetente ledelser på institutionerne, og jeg har derfor også tillid til, at professionshøjskolerne kan udmønte effektiviseringerne og også fremover vil udbyde uddannelser af høj kvalitet. Tak for ordet.

Kl. 13:35

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:35

Christine Antorini (S):

Tak for svaret. Altså, det politiske, der ligger i den her diskussion, er, at det er betydelige besparelser, der i de kommende år vil komme på alle uddannelser, og det gælder også professionshøjskolerne. De skal frem til 2020 spare 1,2 mia. kr. Jeg synes jo, det er fair nok, hvis uddannelsesministeren siger: Ja, det er en prioritering, regeringen har foretaget, vi skærer ned på uddannelserne, fordi vi gerne vil bruge pengene på noget andet. Det er jo en helt regulær politisk diskussion, altså mindre til uddannelse og mere til noget andet. Men det, ministeren siger, er noget andet, for hun siger, at de penge kan man sagtens finde, uden at det går ud over kvaliteten på uddannelserne. Men 1,2 mia. kr. er faktisk mange penge, og det er professionshøjskoler, der uddanner lærere, pædagoger, sygeplejersker, socialrådgivere og mange andre med praksisnære professionsrettede uddannel-

ser, som virkelig betyder noget for kvaliteten af en hel række kerneopgaver, både i den offentlige sektor, men også i det private erhvervsliv. Det er uddannelsesinstitutioner, der gerne skulle ligge rundtomkring i Danmark, for vi har brug for dygtige lærere og pædagoger i hele Danmark og ikke kun i de større byer.

Det, som de jo selv siger på professionshøjskolerne, for de har jo også lyttet med til den debat, vi havde her sidst, er, at det simpelt hen ikke har nogen gang på jorden at sige, at det ikke har konsekvenser. Det er fint nok, at ministeren har respekt for dygtige ledelser – vi har i Socialdemokratiet også respekt for dygtige ledelser – men det her er altså 1,2 mia. kr., der skal findes, og jeg vil gerne citere Harald Mikkelsen, som både er rektor for professionshøjskolen VIA i det øst-/midtjyske, og som også er formand for rektorkollegiet, og som siger, at det simpelt hen ikke har hold i virkeligheden, når uddannelses- og forskningsministeren mener, at professionshøjskolerne kan spare på både drift af bygninger og administration i den størrelsesorden. Derfor vil jeg give ministeren en mulighed for at sige, hvad det helt konkret er, de skal gøre, hvis ikke det skal ende med, at de fyrer undervisere.

Kl. 13:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:36

Uddannelses- og forskningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg tror på intet tidspunkt, at jeg har hævdet, at man sagtens kunne gennemføre besparelserne, og at jeg, som fru Christine Antorini antyder, har givet udtryk for, at det var som at knipse med fingrene. Tværtimod har jeg i et samråd, lige umiddelbart efter at jeg var blevet udpeget til uddannelses- og forskningsminister, netop understreget, at jeg udmærket godt er klar over, at det her ikke er nogen nem opgave. Det er en vanskelig opgave, men jeg har tillid til, at institutionerne gennemfører dem på en måde, så man skåner det, der er kerneaktiviteten på de forskellige uddannelser, nemlig at udbyde uddannelser af høj kvalitet. Det har jeg tillid til at institutionerne gør, men at påstå, at jeg har antydnet, at det var som at knipse med fingrene, er simpelt hen ganske enkelt ukorrekt. Må jeg så ikke sige, at ... Nej, det vender vi tilbage til.

Kl. 13:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Det må vente til næste gang. Værsgo.

Kl. 13:37

Christine Antorini (S):

Jeg synes, vi skal dykke lidt ned i, hvad det er for nogle muligheder, professionshøjskolerne har, når det er så stort et beløb, der skal spares. Der er jo professionshøjskoler rundtomkring i hele landet; de har selv skønnet, at der vil være tale om 776 fyringer, hvis man omsætter hele den besparelse til stillinger. De har også, efter vi havde det oppe i spørgetiden her, dokumenteret, at de har sparet betragteligt både på administration og bygninger. Vi kan igen se på VIA, der har foretaget sammenlægninger, og vi kan se på UCC, der også har foretaget sammenlægninger. Og det, de andre professionshøjskoler siger, er, at hvis de skal gøre noget, må de jo overveje, om de skal nedlægge nogle af de små, dyre uddannelsesudbud, der er.

Så jeg vil gerne spørge ministeren, hvilke overvejelser ministeren gør sig om, hvad der skal gøres, for at der ikke bliver nedlagt små udbud.

Kl. 13:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 13:38

Uddannelses- og forskningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jamen helt konkret vil jeg til det spørgsmål – det er jo noget lidt andet end det, som det oprindelige spørgsmål gik ud på, men jeg svarer gerne på det – sige, at jeg faktisk netop nu sidder og er ved at lave skitsen til en bevillingsreform. Det er sådan, at vi i de seneste årtier har finansieret vores uddannelsesinstitutioner stort set alene gennem taxameterfinansiering, altså en aktivitetsbestemt finansiering, som belønnede institutionerne efter, hvor mange studerende der blev færdige. Det har været et godt system, det har fungeret rigtig godt, det har været effektivt, og det har været super enkelt og nemt at administrere. Men jeg vil rigtig gerne have, at vi ikke alene har fokus på kvantitet i vores uddannelsessektor, men også på kvalitet.

Nu har formanden allerede rejst sig igen, men jeg håber, at jeg får lejlighed til at færdiggøre mit svar på lige præcis det her.

Kl. 13:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Et halvt minut går hurtigt. Så er der en medspørger. Værsgo, fru Mette Reissmann.

Kl. 13:39

Mette Reissmann (S):

I København har UCC samlet ti adresser på Campus Carlsberg. Det er en kæmpestor indsats, der allerede skaber store besparelser. Så professionshøjskolerne er i gang.

Ministeren er ifølge sig selv meget optaget af – det hørte vi jo også lige nu her i svaret til fru Christine Antorini – at der skal investeres i kvaliteten på uddannelserne. Det er i hvert fald det, som ministeren påstår skal ske, når ministeren er frontløber på en beskæring af SU'en. Men de bebudede sparekrav på det her konkrete område går jo netop ud over kvaliteten på alt, dvs. undervisning, vejledning, praktikforløb.

Så det, som jeg godt kunne tænke mig at høre ministerens holdning til, er: Hvordan hænger de to ting sammen – at man sparer så massivt på undervisningen og samtidig fastholder, at det er kvaliteten, der er det vigtigste?

Kl. 13:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:40

Uddannelses- og forskningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg skylder lige at færdiggøre svaret fra før om bevillingsreformen. Der vil jeg rigtig gerne arbejde med, at vi anerkender, at det selvfølgelig er dyrere at have flere matrikler end én matrikel. Og derfor vil jeg, for så vidt angår de professionshøjskoler, som opererer ud fra en campusstruktur, rigtig gerne anerkende – gennem bevillingssystemet – at det selvfølgelig er dyrere at have en campusstruktur end at have et enkelt matrikelnummer.

Kvalitet, vil jeg sige til fru Mette Reissmann, er noget, som jeg virkelig er optaget af. Og det er præcis derfor, at jeg ønsker at lave en bevillingsreform. Det er også derfor, at jeg ønsker et styringseftersyn gennemført, så vi får set på, hvordan det egentlig er, at vi styrer vores uddannelsesinstitutioner. Det gælder et eftersyn af alt lige fra udpegningen af bestyrelser til de udviklingskontrakter, som i dag er et vigtigt redskab for institutionerne og ministeriet, men som jeg rigtig gerne ser i yderligere grad blive et nyttigt og brugbart instrument, hvorved vi kan sikre, at vi har fokus på kvalitet og relevans i vores uddannelser.

Kl. 13:41

Kl. 13:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Fru Mette Reissmann.

Kl. 13:41

Mette Reissmann (S):

I min verden hænger de to ting, som ministeren siger, altså ikke sammen. Sagen er, at i det her konkrete tilfælde skal der spares så meget, at vi står i en situation, hvor det er 776 undervisere, der simpelt hen skal fyres, og ledelserne siger jo dokumenterbart, at der ikke kan spares på bygninger og administration, som ministeren mener de jo bare kan gøre. Så jeg vil høre, om ministeren er enig i, at de besparelser, som jo medfører fyring af undervisere, så også kommer til at betyde en dårligere uddannelse og dermed også, at vi får dårligere sygeplejersker, dårligere folkeskolelærere, dårligere socialpædagoger og i øvrigt i det hele taget dårligere pædagoger.

Kl. 13:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ministeren.

Kl. 13:42

Uddannelses- og forskningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg vil bare stilfærdigt gøre opmærksom på, at det, fru Mette Reissmann refererer til her, er et teknisk regnestykke, som produktionshøjskolerne har udarbejdet, og det kan selvfølgelig på mange måder være meget illustrativt.

Med det sagt står jeg igen her, og det gjorde jeg også for 2 uger siden, med Socialdemokratiets oplæg. Nu er det jo sådan, at Socialdemokratiet ikke har besværet sig med at udarbejde et finanslovsfor-slag, og derfor er det selvfølgelig meget vanskeligt præcis at vide, hvad Socialdemokratiet egentlig selv vil på det her område. Men her er i hvert tilfælde Socialdemokratiets svar på regeringens fremlagte helhedsplan, og i den her kan jeg bare konstatere, at der har fru Mette Frederiksens og fru Christine Antorinis parti ikke prioriteret det, vi diskuterer her, nemlig en eventuel fjernelse af omprioriteringsbi-draget. Så jeg må tilstå, at den kritik, som jeg hører fra de to ordfø-re her i dag, unægtelig klinger meget hult i mine ører, for Socialde-mokratiet lægger jo ikke op til at ændre det, som man synes er så forfærdeligt.

Kl. 13:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Så er det tilbage til hovedspørgeren, fru Christine Antorini. Værsgo.

Kl. 13:43

Christine Antorini (S):

Tak. Jeg vil gerne holde fast i det, som ministeren siger, nemlig at det, at ministeren kommer med en bevillingsreform vil være det samme, som at der kommer en øget kvalitet, og det vil sikre f.eks. små udbudssteder. Det er der jo ikke nødvendigvis nogen sammen-hæng i. Det kommer jo fuldstændig an på, hvordan man laver en så-dan bevillingsreform. En ting, som i hvert fald kan betyde noget, er, om man laver en bevillingsreform inden for de eksisterende, stærkt beskårne midler, og derfor vil jeg spørge ministeren, om jeg skal for-stå det sådan, at bevillingsreformen vil være inden for de færre mid-ler, som regeringen har, og det vil sige, at det er en omfordeling in-den for dem, og det vil sige, at man stadig væk skal fordele nedskæ-ninger.

Kl. 13:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren for en sidste besvarelse.

Uddannelses- og forskningsministeren (Ulla Tørnæs):

Politik er jo mange ting. I helhedsplanen, hvis jeg måtte benytte den sparsomme taletid til her at referere til den, har vi jo lige præcis fore-slået, at vi skal flytte midler fra SU til kvalitet i uddannelserne, til en kompetencepulje, som lige præcis skal gå til nogle af de ting, som fru Christine Antorini og fru Mette Reissmann peger på her. Så i modsætning til Socialdemokratiet har vi faktisk anvist en vej til, hvordan vi kan tilføre flere midler til uddannelsessektoren, og hvor-dan vi med det kan styrke kvaliteten i vores uddannelsessektor. Men jeg kan forstå, at det, som fru Christine Antorini og fru Mette Reiss-mann alene er optaget af, er at kritisere regeringen for noget, som man faktisk ikke selv lægger op til at ændre.

Kl. 13:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det.

Det næste spørgsmål er også til uddannelses- og forskningsmini-steren af fru Christine Antorini, og der er en medspørger, hr. Jens Joel.

Kl. 13:44

Spm. nr. S 228

6) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Christine Antorini (S) (medspørger: **Jens Joel** (S)):

Hvorfor skærer regeringen ned på energi- og miljøteknologisk forsk-ning, når det dokumenteret skaber vækst i Danmark og konsekven-sen er, at Danmark rasler ned på listen over landenes klimaindsats?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:45

Christine Antorini (S):

Tak. Jeg vil starte med at læse spørgsmålet op.

Hvorfor skærer regeringen ned på energi- og miljøteknologisk forskning, når det dokumenteret skaber vækst i Danmark og konse-kvensen er, at Danmark rasler ned på listen over landenes klimaind-sats?

Kl. 13:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo. Det er ministeren.

Kl. 13:45

Uddannelses- og forskningsministeren (Ulla Tørnæs):

Tak for spørgsmålet. Jeg går ud fra, at spørgeren henviser til hen-holdsvis det Miljøteknologiske Udviklings- og Demonstrationspro-gram, MUDP, og det Energiteknologiske Udviklings- og Demon-strationsprogram, EUDP. De to udviklings- og demonstrationspro-grammer er vigtige for at få miljø- og energiforskning ud i den vir-kelige verden. De er begge vigtige for, at Danmark kan fastholde sin position som et af de førende lande på områderne.

Jeg kan oplyse spørgerne om, at med aftalen om fordeling af forskningsreserven i 2017 og med aftalen om afskaffelse af PSO-af-giften, hvor spørgerens parti jo er aftalepart, stiger bevillingerne til de to programmer i forhold til 2016. Bevillingen til MUDP er om-kring 80 mio. kr. i 2015-2017 – det højeste niveau i programmets le-vetid. Bevillingen til EUDP vil i 2017 være over 300 mio. kr., hvil-ket er over 130 mio. kr. højere end i 2016.

Regeringen har et mål om at efterleve intentionerne fra Mission Innovation, som betyder, at forskning i ren energi skal udgøre 580 mio. kr. i 2020. Det mål er vi godt på vej mod at opfylde med finans-loven for 2017. Tak for ordet.

Kl. 13:46

Kl. 13:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Fru Christine Antorini.

Kl. 13:46

Christine Antorini (S):

Nu har vi haft fornøjelsen af at sidde sammen og skulle fordele den stærkt beskårede forskningspulje, og det var jo at fordele nedskæringer på en række vigtige områder. Det har selvfølgelig også haft konsekvenser for bl.a. det energipolitiske udviklingsprogram. Jeg går ud fra, at ministeren bare kan bekræfte, at puljen til det energipolitiske udviklingsprogram er blevet halveret i forbindelse med forskningsreserven. Det er i hvert fald noget, som universiteterne, der forsker i det, det er noget, som Dansk Energi, de forskningstunge virksomheder, som jo har skabt en kæmpestor eksport af energiteknologi, har bemærket. Hele fødekæden fra, at vi har været i front med at forske, udvikle, samarbejde med virksomheder, eksportere og skabe job i forhold til det grønne område i hele Danmark, er lige præcis den gren, som regeringen er i gang med at save over.

Derfor vil jeg spørge ministeren, om ikke det gør indtryk, når både Dansk Energi, Dansk Industri, de store førende eksporterende virksomheder siger: Det her kommer til at ramme vores eksportmuligheder, det her gør, at det bliver vanskeligere for os at skabe jobs inden for et område, som ellers lige præcis har skabt vækst i hele Danmark. Det er noget, som jeg ved regeringen siger man er optaget af, og som vi i Socialdemokratiet er stærkt optagede af, for det er faktisk der, hvor en række af de grønne produktionsvirksomheder ligger.

Kl. 13:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo. Ministeren.

Kl. 13:48

Uddannelses- og forskningsministeren (Ulla Tørnæs):

Som jeg nævnte i min besvarelse, er der faktisk prioriteret at afsætte midler til EUDP. Jeg har sådan lidt på fornemmelsen, at det, som fru Christine Antorini dvæler ved, er, hvad der skete med finansloven sidste år, for ser man på finansloven for i år, er der faktisk i forhold til sidste år sket en væsentlig stigning i bidraget til EUDP, og der er også sket en lille stigning i forhold til MUDP. Så jeg går ud fra, at det, som fru Christine Antorini refererer til, er finansloven for 2016.

Men det er korrekt, hvad fru Christine Antorini nævner om selve forskningsreserven. Det indgik også som en del af spørgsmålet.

Kl. 13:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Fru Christine Antorini.

Kl. 13:49

Christine Antorini (S):

Vi vender tilbage til aftalen om PSO-afgiften, når min gode kollega klimaordfører Jens Joel kommer på og spørger ministeren om det samme, for det hænger jo sammen. Summa summarum er der en samlet portion penge til at investere i miljø- og energiforskning, herunder i udviklingsprogrammer.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ikke det gør indtryk, at en ny evaluering af energiprogrammet EUDP viser, at for hver krone, der investeres i energiteknologisk forskning, kommer der næsten 3 kr. igen.

Gør det ikke indtryk? Hvordan kan det være, at regeringen alligevel har prioriteret at skære på området?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:49

Uddannelses- og forskningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg er ikke enig med fru Christine Antorini, når hun hævder, at regeringen har prioriteret at skære på området. Faktisk er det det stik modsatte, der er sket. Altså, der er sket næsten en fordobling i forhold til 2016 i den finanslovsaftale, der netop er blevet lavet. Så jeg er ikke enig med fru Christine Antorini, når hun her hævder, at regeringen har nedprioriteret EUDP, for når man kigger på finansloven, ser man, at det faktisk er det stik modsatte, der sker.

Kl. 13:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Så er det hr. Jens Joel.

Kl. 13:50

Jens Joel (S):

Tak for det. Jeg er i sagens natur enig med min kollega i, at ministeriets egne evalueringer viser, at det her giver rigtig mange eksportkroner igen, det giver rigtig mange arbejdspladser. Jeg er nødt til lige holde fast i, at ministeren siger, at man har skruet op her. Sandheden er, at da regeringen kom til, var der 400 mio. kr. i EUDP-programmet, og så siger ministeren, er der i år er godt 300 mio. kr., så man har skruet op. Det er rigtigt, at man har skruet op i forhold til 2016, men det var jo på et bagtæppe, hvor man havde halveret, man var gået fra 400 mio. kr. til 200 mio. kr. Så det, regeringen gør, er jo ikke en opprioritering.

Det første, jeg godt vil bede ministeren om, er at anerkende de tal, som ministerens kollega energi-, forsynings- og klimaministeren har givet i et svar til mig i et skriftligt § 20-spørgsmål, så det er jo regeringens egne tal. Man går ned fra 400 mio. kr. til nu 300 mio. kr.

De sidste 130 mio. kr. kan jeg så også bede forskningsministeren om at bekræfte kommer fra det program, der hedder ForskEL, som var en anden forskningsbevilling, som var PSO-finansieret, og nu er den så flyttet over på EUDP. Så vil jeg bare som det andet spørge forskningsministeren om, om det er en opprioritering af forskning.

Kl. 13:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren. Værsgo.

Kl. 13:51

Uddannelses- og forskningsministeren (Ulla Tørnæs):

Tal er jo altid meget taknemlige. Vi kan godt stå her og jonglere på kryds og tværs med tal. Jeg har nu ikke i min opgørelse her noget tal, der siger, at der på noget tidspunkt er brugt 400 mio. kr. på EUDP, men lad det nu være. Som jeg ganske rigtigt svarede fru Christine Antorini, er det korrekt, at der i 2016 skete et fald. Det var udtryk for en bevidst politisk prioritering, at vi ønskede at tilføre nogle kernevelfærdsområder ekstra penge. Jeg hører hverken hr. Jens Joel eller fru Christine Antorini stå og skælde regeringen ud, når der bliver afsat 2,2 mia. kr. til en kræfthandlingsplan eller for den sags skyld en milliard til ældreområdet. Politik er jo prioritering.

Men hvis man kigger på, hvad der sker fra 2016 til 2017, altså ser fremad, ser man, at der er sket en væsentlig opprioritering af EUDP-området, og jeg går ud fra, at det er det, der optager hr. Jens Joel. Hvad der er sket tidligere, kan man bruge masser af tid på at dvæle ved og lave historik ud af, men det, der er afgørende, er vel, hvad der sker fremadrettet.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:52 nansloven her sket en opprioritering af EUDP, hvor der dels sker finansiering via forskningsreserven og via finansloven og så PSO-midlerne.

Kl. 13:52 Hvordan de præcis er blevet tilvejebragt i Energiministeriet, er jeg ikke i stand til at redegøre for, det er jeg sikker på min kollega energiministeren kan gøre langt bedre end jeg.

Kl. 13:56

Jens Joel (S):

Nu tror jeg ikke, at de virksomheder, som bruger de her penge, og som skaffer arbejdspladser og eksport på baggrund af det, er helt ligeglade med, at regeringen starter med at fjerne 200 mio. kr. og så slår sig op på, at det er en kæmpe satsning, fordi man tilføjer 130 mio. kr., når man har fjernet 200 mio. kr. Lad det nu ligge.

Så vil jeg spørge ind til, om ministeren opfatter det som en opprioritering af forskningen, når man placerer 130 mio. kr., som sidste år var under programmet ForskEL og blev opkrævet som PSO, som led i aftalen nu bliver flyttet over på EUDP. Før var det altså forskningsmidler til energi. Nu er det også forskningsmidler – nu har programmet bare fået et andet navn.

Er det en opprioritering rent forskningsmæssigt, så vi får flere arbejdspladser ud af det?

Kl. 13:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren. Værsgo.

Kl. 13:53

Uddannelses- og forskningsministeren (Ulla Tørnæs):

Altså, præcis hvordan min gode kollega energiministeren vælger at prioritere de midler, han har til rådighed til forskningsinitiativer, blander jeg mig ikke i. Her er der tale om, at EUDP delvis finansieres via forskningsreserven, tidligere via PSO-afgiften og via en finanslovsbevilling. Så der er tre fødekanaler til EUDP's budget. Og hvordan min kollega i Energiministeriet tidligere har valgt at prioritere, kommer jo ikke mig ved, må jeg sige. Det er hans ansvar.

Kl. 13:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det igen hovedspørgeren, fru Christine Antorini. Værsgo.

Kl. 13:54

Christine Antorini (S):

Det sidste svar må jeg alligevel sige er lidt overraskende. Man må jo gå ud fra, det er en regering, der har nogle politiske prioriteringer. Regeringen kunne have en politisk prioritering, der hed: Vi ønsker at styrke forskning inden for miljø- og energiteknologi.

Om der så ligger nogen midler hos en anden minister eller de ligger hos forskningsministeren, er det – summa summarum – de penge, man har til at forske inden for det her meget vigtige område for Danmark.

Derfor vil jeg spørge ministeren, om ikke det ud fra en helhedsbetragtning er korrekt forstået, at regeringen har valgt at nedprioritere det her område for at bruge pengene til nogle andre ting.

Kl. 13:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:55

Uddannelses- og forskningsministeren (Ulla Tørnæs):

Politik er prioritering, og det er rigtigt, at vi traf beslutningen sidste år med finansloven for 2016, hvor forskningsbudgettet blev reduceret, for at tilføre midler til bl.a. kræftplan IV, ældreområdet og andre velfærdsområder. Så det er korrekt, at der er sket en reduktion, og det er så også det, vi har drøftet her. Hvor fru Christine Antorini og Jens Joel er meget optaget af at se bagud, synes jeg, at det, det må dreje sig om, er, hvad der sker fremadrettet. Og der er da med fi-

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er spørgsmålet afsluttet.

Så er der et nyt spørgsmål til uddannelses- og forskningsministeren af hr. Rasmus Prehn, Socialdemokratiet.

Kl. 13:56

Spm. nr. S 241

7) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Vil ministeren medvirke til at afhjælpe manglen på bl.a. praktiserende læger i yderområderne ved f.eks. at øge optaget af medicinstuderende på Aalborg Universitet?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:56

Rasmus Prehn (S):

Mange tak. Vil ministeren medvirke til at afhjælpe manglen på bl.a. praktiserende læger i yderområderne ved f.eks. at øge optaget af medicinstuderende på Aalborg Universitet?

Kl. 13:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:56

Uddannelses- og forskningsministeren (Ulla Tørnæs):

Mange tak for spørgsmålet. Først vil jeg gerne sige, at jeg er glad for, at vi har et rigtig godt medicinstudie i Aalborg. Så sent som i sidste uge havde jeg faktisk lejlighed til på et meget spændende besøg på universitetets Institut for Medicin og Sundhesteknologi at tale med også nogle af de studerende. Medicinstudiet er sammen med de andre uddannelser på Aalborg Universitet med til at skabe gode betingelser for udvikling og vækst i Nordjylland. Sidste år blev antallet af pladser på medicinstudiet i Aalborg øget med 50 studerende, så der nu kan optages 100 nye studerende om året. Det skaber uden tvivl et bedre grundlag for at kunne rekruttere læger i Nordjylland. Og det er godt, for det er med til at skabe et Danmark i bedre balance.

Når det kommer til at overveje at ændre optaget på medicinstudiet, f.eks. i Aalborg, skal det bl.a. afstemmes med den forventede udvikling i antallet af læger i de kommende år. Jeg har fået oplyst, at Sundhedsstyrelsen forventer en relativt markant stigning i antallet af læger i årene fremover. Det skyldes bl.a., at tilgangen til medicinstudiet er tredoblet siden 1990.

I forhold til den lægemangel, der opleves nogle steder i landet, kan jeg henvise til, at regeringen har nedsat et Lægedækningsudvalg. Udvalget har bl.a. til opgave at komme med anbefalinger, der kan sikre en bedre fordeling af lægeressourcerne. Jeg er oplyst om, at udvalget forventes at afrapportere til sundheds- og ældreministeren i starten af det nye år. Når udvalget har afrapporteret, vil regeringen naturligvis forholde sig til udvalgets anbefalinger. Tak.

Kl. 13:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo til hr. Rasmus Prehn.

Kl. 13:58

Kl. 14:01

Rasmus Prehn (S):

Mange tak til ministeren for det her rimelig fyldestgørende svar. Jeg glæder mig også over, at ministeren sådan set slutter af med en lille åbning i forhold til mit konkrete forslag her om flere studiepladser i det hele taget, men også gerne på Aalborg Universitet, nemlig i det, ministeren siger, om, at når man har haft lejlighed til at evaluere, hvilken virkning der har været af det, man har gjort, så kan man tage en ny vurdering af, om det kunne give mening at øge antallet af studiepladser. Jeg synes, det er rigtig, rigtig positivt, at ministeren har den dør åben.

Nu har det jo været en lang og, synes jeg, måske også noget sej kamp i det hele taget at få åbnet et medicinstudie i Aalborg. Da jeg startede som medlem af Folketinget tilbage i 2005, var det på tegnebrættet. Det var noget af det, vi sloges for; det var noget af det, vi gik til valg på. Og der var en hel del politikere, der gav udtryk for, at det var urealistisk, at det ville gøre, at fagligheden blev for tynd, og det ene med det andet.

Heldigvis valgte man at åbne medicinstudiet i Aalborg, og det glæder mig, at ministeren også har oplevelsen af, at det er en kæmpe succes. Jeg var selv med til eksamensbevisoverrækkelsen her i sommer, da de første læger blev færdige i Aalborg. Det er en kæmpe stor ting, og det er noget, der betyder rigtig, rigtig meget. Jeg kan ikke lade være med at tænke over, at hvis man måske lidt før havde udvist den rettidige omhu og havde oprettet den her uddannelse og også havde skaffet de flere pladser, som jo den tidligere socialdemokratiske regering skaffede i maj 2015, så havde man måske været nogle af de problemer, vi oplever i dag, foruden.

Det er derfor, jeg gerne vil høre, om ministeren ikke er bange for, at erkendelsen af, at der er brug for at uddanne endnu flere læger, simpelt hen kommer for sent, sådan at vi om 10 år eller om 15 år kommer til at stå i endnu større problemer. For selv om man uddanner flere læger i det hele taget, er virkeligheden vel den, at vi kommer til at gå mere til lægen fremover og får mere brug for lægebi-stand, end vi har haft tidligere, fordi vi helt naturligt, også i takt med øget viden og andet, har mere fokus på vores sundhed, på folkesundheden.

Så er det ikke om at komme i gang med de her uddannelsespladser, også når vi ser, hvor fantastisk flot det foregår på Aalborg Universitet med medicinuddannelsen?

Kl. 14:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:00

Uddannelses- og forskningsministeren (Ulla Tørnæs):

Er det ikke bare om at komme i gang? spørger hr. Rasmus Prehn. Jeg vil anmode om, at vi af hensyn til at træffe de rigtige beslutninger afventer afrapporteringen fra det Lægedækningsudvalg, som regeringen har nedsat, netop med henblik på at sikre, at vi kan handle ud fra rettidig omhu. Så jeg vil blot anmode Socialdemokratiet om også at afvente, at der sker en afrapportering fra udvalget, og at vi så ser på de anbefalinger, som udvalget måtte komme med, så vi er sikre på, at vi træffer beslutningerne på så godt et grundlag som overhovedet muligt.

Kl. 14:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Rasmus Prehn.

Rasmus Prehn (S):

Generelt, når vi diskuterer uddannelsespolitik her på Christiansborg, har der været meget fokus på, hvordan det ser ud med beskæftigelsen for de kandidater, vi uddanner. Og der er nogle, der har haft meget travlt med, at vi skulle skruer ned for de uddannelser, hvor der er udsigt til, at man uddanner til arbejdsløshed, og så kunne vi skruer op for de uddannelser, hvor der er udsigt til beskæftigelse. Hvordan ser det egentlig ud med de medicinske kandidater? Mig bekendt er der så godt som fuld beskæftigelse, og faktisk er der så meget mangel på dem, at man kunne bruge endnu flere. Er det ikke korrekt?

Kl. 14:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 14:02

Uddannelses- og forskningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg har ikke lige ledighedsstatistikken med i baglommen her, så det kan jeg desværre ikke svare på, men gør det gerne skriftligt.

Men hr. Rasmus Prehn har fuldstændig ret i, at vi er nødt til at få stillet på de store skruer i vores uddannelsessektor, så vi sikrer, at vi får et bedre match eller en bedre balance imellem de uddannelser, vi udbyder, og det, som efterspørges. Lige præcis hvordan det ser ud med ledigheden for lægerne, er jeg som sagt ikke lige opdateret på, men jeg kan sige, at generelt er der jo en stor efterspørgsel efter naturvidenskabeligt uddannede, og det er et langt, sejt træk, som vi har arbejdet på de seneste år. Men der kommer initiativer, også fra regeringens side, der kommer til at understøtte, at vi får mere fokus på kvalitet og relevans i vores uddannelsessektor.

Kl. 14:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:03

Rasmus Prehn (S):

Jeg kan så understrege, at der er så godt som fuld beskæftigelse for dem, der er uddannet i medicin. Faktisk er det sådan, at Praktiserende Lægers Organisation – dem, der bliver kaldt PLO – giver udtryk for, at vi mangler et sted mellem 100 og 150 læger, ikke mindst i de mere tyndt besatte områder. Så der er sådan set et grundlag for at ud-danne nogle flere, og det er derfor, jeg spørger en gang til: Når vi nu ved det her, som ministeren så desværre ikke har fået undersøgt, skulle vi så ikke overveje en gang til, om ikke det var en god idé at styrke den rigtig gode uddannelse, der allerede er på Aalborg Universitet – måske også andre steder – og sikre, at der er nogle flere, der bliver uddannet som læger? For vi kommer til at bruge flere læger i fremtiden, ikke færre, og skulle vi få nogle tilovers, er der jo også masser af opgaver ude i verden, der skal løses, hvor der er brug for læger.

Kl. 14:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo. Ministeren.

Kl. 14:03

Uddannelses- og forskningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg synes, det er helt i orden, at spørgeren her udviser en vis utålmodighed, al den stund jeg har udmærket kendskab til spørgerens tilknytning til først og fremmest selvfølgelig Nordjylland, men også til Aalborg Universitet, så fuld forståelse for det.

Men så håber jeg til gengæld også på forståelse den modsatte vej, nemlig for, at man som minister naturligvis er nødt til at træffe sine beslutninger på et så velfunderet grundlag som muligt. Og særlig,

må jeg sige, når der er tale om noget så vigtigt som lægeuddannelsen, er vi nødt til at være sikre på, at vi er fuldstændig på rette vej, på fast grund osv., før vi træffer vores beslutning. Så jeg håber på forståelse for, at vi afventer Lægedækningsudvalgets rapport og derefter ser på anbefalingerne derfra, før vi træffer beslutning om, hvad der skal ske.

Kl. 14:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Så er der et spørgsmål til transport- og bygningsministeren, og det er fra hr. Malte Larsen, Socialdemokratiet.

Kl. 14:04

Spm. nr. S 214

8) Til transport- og bygningsministeren af:

Malte Larsen (S):

Vil ministeren redegøre for, hvilke tiltag der skal gennemføres, for at en østforbindelse, der forbinder rute 16 med rute 507, over Randers Fjord kan vedtages?

Skriftlig begrundelse

Der er flere forskellige metoder til finansiering. Så sent som den 23. september 2016 udsender ministeren pressemeddelelser, hvor han udtrykker sig positivt over for OPP-finansiering. Spørgeren vil gerne have uddybet, hvorledes finansieringsmulighederne påvirker en beslutning om vedtagelse af projektet.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:04

Malte Larsen (S):

Jeg takker – og vil starte med at læse spørgsmålet op: Vil ministeren redegøre for, hvilke tiltag der skal gennemføres, for at en østforbindelse, der forbinder rute 16 med rute 507, begge statsveje, over Randers Fjord kan vedtages?

Kl. 14:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:05

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Tak for spørgsmålet. Jamen en ny Randers Fjord-forbindelse er jo som udgangspunkt et kommunalt projekt. I 2013 blev der gennemført en analyse af muligheden for at brugerfinansiere projektet, og konklusionerne var, at projektet ikke kan gennemføres ved ren brugerfinansiering hos trafikanterne.

I 2014 blev det aftalt, at Vejdirektoratet kunne bistå Randers Kommune med en supplerende undersøgelse af projektet med henblik på at billiggøre det. Randers Kommune er snart færdig med rapporten, og derfor kan jeg jo ikke sige noget med sikkerhed, men så vidt jeg er orienteret om det, peger det i hvert fald i retning af, at det stadig er sådan, at projektet ikke ville kunne finansieres fuldt ud via brugerbetaling.

Det er som sagt et overvejende helt lokalt projekt, og der er ikke afsat statslige midler til at undersøge projektet nærmere. Jeg kan da forstå, og det synes jeg at man skal tage med her, at de lokale parter selv har gjort sig en række overvejelser omkring muligheden for brugerfinansiering, og det fik jeg også præsenteret, da jeg selv besøgte området i sommer.

Det synes jeg lyder spændende, at de er i gang med det, og derfor har jeg også inviteret Randers Kommune og folk, der går meget op i

det her, til et møde den 5. december, hvor vi skal drøfte muligheden for OPP i forhold til 2-3 projekter. Jeg ser muligheder i OPP, og jeg siger netop, at det er vigtigt at gøre diskussionen om OPP mere konkret. Derfor ser jeg frem til at høre nærmere om projektet og de muligheder, som Randers Kommune ser i det, og til at høre om, hvordan pensionskasserne tænker at kunne spille en rolle.

Så må vi se, om det er realistisk at gå videre med Randers Fjordprojektet i et OPP-spor. Uanset hvordan man organiserer det, skal man selvfølgelig have både penge og udgifter osv. til at passe sammen. Man lad os nu være positive, det er jeg selv, og lad os prøve at kigge på, hvilke muligheder der er.

Kl. 14:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren.

Kl. 14:06

Malte Larsen (S):

Mange tak for den her første del af svaret. Og ja, det er jo lokalt en stærk hjertesag på tværs af partiskel ovre i det kronjyske område, og vi vil rigtig gerne yde vores – og i øvrigt sammen med Djurslandskommunerne og Mariager Fjord Kommune også.

Det er sådan, at der i dag er en motorvejsbro over Gudenåen ved Randers, og der er Randersbro, hvor der passerer tæt på 50.000 biler i døgnet. Det er en lokal flaskehals, og måske i øvrigt en af de stærkest befærdede kommunale veje Danmark. Vi forventer store tidsbesparelser og en høj forrentning på det her projekt, og som ministeren selv siger: Randers kommune vil gerne. Vi vil alle sammen gerne i det kronjyske.

Vi har selvfølgelig forhåbninger om, at det på samme måde, som man ved Frederikssund er i gang med en brugerfinansieret løsning, også skulle kunne lade sig gøre hen over Randers Fjord. Jeg har også bemærket mig, at ministeren så sent som den 23. september udsendte en pressemeddelelse, hvor der i øvrigt er redegjort for en del af det, som der også er redegjort for i svaret her i dag. Vi er også selv positive over for en OPP-finansiering.

Har ministeren beregninger på en intern forrentning, og hvad er det sådan helt konkret vi skal løse? Jeg ved godt, at ministeren gav en del af svaret, men hvad skal vi selv gøre?

Kl. 14:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 14:08

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Jo, men bare helt overordnet: Det er et kommunalt projekt. Så det der med at lave beregninger over, hvordan forrentningen er, er selvfølgelig noget, som jeg er sikker på Randers Kommune kommer med.

Jeg synes, at det er meget spændende, og da spørgeren er meget optaget af det her, synes jeg da, at spørgeren skulle prøve at se, om ikke vi kunne arrangere det sådan – ellers skal der da gerne komme en invitation fra mig – at han kommer med over den 5. december. Transportudvalget er inviteret derover, men jeg bliver altid så glad, når jeg møder folketingsmedlemmer, der er begejstret for det område, jeg har. Så hvis spørgeren kunne tænke sig at komme med over, skal jeg nok sørge for, at spørgeren bliver inviteret.

Kl. 14:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Malte Larsen (S):

En sådan invitation vil jeg sige ja til, og jeg vil dukke op og lytte til, hvad der foregår af spændende ting på området.

Kl. 14:08

der på den omtalte strækning blev saltet, ca. 3 timer inden man ryddede sne, og saltet cirka en halv time inden meldingen om en havareret lastbil og andre køretøjer. Jeg vil bede Vejdirektoratet om fremadrettet at fortsætte med at være opmærksom på at sikre en så velfungerende vintertjeneste som muligt, så det er til at komme frem på statsvejnettet. Men jeg vil også sige, at det ikke vil kunne undgås, at der fra tid til anden opstår vejsituationer, der giver gener for fremkommeligheden, men jeg deler spørgerens holdning til, at vi skal gøre det så godt som overhovedet muligt.

Kl. 14:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er spørgsmålet afsluttet.

Der er et nyt spørgsmål til transport- og bygningsministeren af hr. Malte Larsen, Socialdemokratiet.

Kl. 14:11

Kl. 14:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, og værsgo til spørgeren.

Kl. 14:11

Spm. nr. S 215

9) Til transport- og bygningsministeren af:

Malte Larsen (S):

Hvad påtænker ministeren at gøre, for at vintervedligeholdelsen af statsvejene bliver forbedret, således at fremkommeligheden er tilfredsstillende for trafikanterne?

Skriftlig begrundelse

En lang række trafikanter og vognmænd oplevede betydelige tidstab, da den første frost ramte landet i uge 45. Specielt en strækning ved Vemmelev på Vestmotorvejen voldte så store problemer, at lastbiler måtte trækkes op af bakken for at komme videre.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til oplæsning.

Kl. 14:09

Malte Larsen (S):

Det er også mit indtryk, at vi generelt har en meget velfungerende vintervedligeholdelsestjeneste på statsvejene. Og det er korrekt, at et besøg i en større lokal vognmandsforretning satte fokus på den ærgelighed, det jo er, når man sender sine biler af sted og konstaterer, at andre er gået i stå før en selv på en strækning. Det virker ikke som raketvidenskab at kunne forudse, at det kunne ske. De sætter 5-6 timer til pr. bil, ekstra omkostninger, forsinkede leverancer, bøvl for virksomheder, der er afhængige af de forsyninger, der nu kommer ud. For mig er det bare en stor del af den erhvervsvenlighed, vi viser over for vores virksomheder, at fremkommeligheden på det vejnet, vi har lavet, også eksisterer. Det er jo sådan set derfor, at vi har vejene.

Ministerens næsten svaret på det, men jeg prøver lige igen: Vil ministeren garantere, at der i fremtiden er fremkommelighed på statsvejene?

Kl. 14:12

Malte Larsen (S):

Hvad påtænker ministeren at gøre, for at vintervedligeholdelsen af statsvejene bliver forbedret, således at fremkommeligheden er tilfredsstillende for trafikanterne?

Kl. 14:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:09

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Tak for spørgsmålet. Vejdirektoratet har jo ansvaret for vintervedligeholdelsen på statsvejene, og jeg har derfor indhentet nogle oplysninger fra dem. Vejdirektoratet oplyser, at de løbende arbejder på at forbedre forholdene for trafikanterne, og at det sker på baggrund af erfaringer, og at der særlig er fokus på de vejrmæssigt besværlige situationer, som når den første frost og sne rammer Danmark. Men vi ved jo også, at vinteren ofte kommer bag på mange trafikanter. Derfor oplever vi desværre, at der kan opstå forsinkelser og kødannelser og beklageligvis også ulykker, når frost og sne sætter ind.

Vejdirektoratets vinterberedskab dækker perioden fra den 1. oktober til den 30. april, og i den periode er Vejdirektoratets vintercentral døgnbemandet. Ved tegn på risiko for frost eller sne kaldes entreprenører ud til saltning og/eller snerydning på de relevante steder. Kerneopgaven for Vejdirektoratets vintertjeneste er at sikre fremkommeligheden, også under svære vejrforhold.

Vejdirektoratet tilbyder også trafikinformation til trafikanterne via trafikradio og online via bl.a. en app, og så kan trafikanterne selv holde øje med vejsituationen. Og Vejdirektoratet oplyser, at den omtalte situation er et eksempel på, at de danske vejforhold med mange skift og kombinationer af nedbør og frysepunktpassager er udfordrende for vintertjenesten på vejene.

Jeg kan selvfølgelig ikke gå ned i de præcise detaljer, i forhold til hvad der skete og hvornår. Vejdirektoratet har imidlertid oplyst, at

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Nej. Det vil jeg ikke. Det er helt sikkert, for det kan jeg ikke. Men jeg forstår spørgeren, for jeg kan høre, at spørgeren er interesseret i det og har en positiv tilgang til det. Jeg vil selvfølgelig bede Vejdirektoratet bl.a. på baggrund af spørgsmålet her om lige at forklare os alle, også spørgeren og mig selv og udvalget, om der er noget, vi kan gøre bedre herfra, for jeg tror, at den teknologiske udvikling skrider frem hele tiden, så derfor skal man hele tiden holde øje med, om man kan gøre det bedre.

Så spørgeren kan i hvert fald få det ud af det i dag, at der kommer skærpet opmærksomhed om opgaven.

Kl. 14:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:13

Malte Larsen (S):

Til det vil jeg nøjes med at sige tak.

Kl. 14:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

[Hermed er spørgsmålet sluttet.]

Så er der et nyt spørgsmål til transport- og bygningsministeren af hr. Rasmus Prehn, Socialdemokratiet.

Kl. 14:13

Spm. nr. S 240

10) Til transport- og bygningsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvad er ministerens kommentar til, at en opgørelse fra juni, juli, august og september måned 2016 viser, at DSB på 13 ud af 19 strækninger er skyld i, at pendlere kommer mere end 3 minutter for sent?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo at læse op.

Kl. 14:13

Rasmus Prehn (S):

Tak, formand. Jeg skal ifølge forretningsordenen læse spørgsmålet op. Hvad er ministerens kommentar til, at en opgørelse fra juni, juli, august og september måned 2016 viser, at DSB på 13 ud af 19 strækninger er skyld i, at pendlere kommer mere end 3 minutter for sent?

Kl. 14:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:14

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Tak for spørgsmålet. I spørgsmålet omtaler spørgeren en opgørelse. Jeg antager, at spørgeren mener de opgørelser på DSB's hjemmeside, som viser kunderettidigheden på de strækninger i DSB's fjern- og regionaltog, som pendlere kan tilmelde sig for at modtage kompensati- on gennem DSB Pendler Rejsetidsgaranti. Godt. Spørgeren siger, at det er DSB, der er skyld i, at pendlere kommer mere end 3 minutter for sent på en lang række strækninger.

Det skal lige siges, at når vi taler om kunderettidighed, indgår både Banedanmarks forhold og også andre udefra kommende forhold – såkaldte eksterne forhold – der har betydning for kunderettidighe- den, men som hverken kan tilskrives DSB eller Banedanmark. Jeg er klar over, at det ikke gør nogen forskel for passagererne, hvem der har skylden, men jeg mener, det er vigtigt, at vi er enige om, hvad det er, vi har med at gøre. Så selv om DSB altså ikke har ansvaret alene, kan vi godt blive enige om, at det ikke er tilfredsstillende, at DSB ikke lever op til målene i DSB-kontrakten, og det har jeg flere gange givet udtryk for over for DSB's ledelse.

Der er flere årsager til, at der for tiden er problemer med kunde- rettidigheden. Den første årsag er, at DSB har lagt en for stram køre- plan for 2016 – det har DSB erkendt, og det er også det, jeg hører fra pendlere. Produktet har simpelt hen været oversolgt, i forhold til hvad DSB kan leve op til. Den manglende buffer i køreplanen har bl.a. medført – og det er den anden årsag – at det ikke har været muligt at indhente de forsinkelser, der stammer fra id-kontrollen på tog- rejser til Sverige eller grænsekontrollen på Padborg Station ved den tysk-danske grænse. Derfor justerede DSB sin køreplan i starten af august i år og justerede desuden yderligere i forbindelse med køre- plansskiftet den 11. december i år. Ønsket er, at det vil gøre det nem- mere at indhente små forsinkelser, og det tror jeg sådan set også vil hjælpe. Den tredje årsag til den lave kunderettidighed er, at der er for mange fejl på DSB's tog.

Kl. 14:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:15

Rasmus Prehn (S):

Først og fremmest mange tak til ministeren for besvarelsen, og også tak til ministeren for at huske at nuancere hele den her situation og for ikke at tørre hele ansvaret af på DSB. For det er fuldstændig rig- tigt, hvad ministeren siger. Der er også en masse eksterne forhold, der spiller ind. Og der er jo ingen, der kan leve med, at vi bare står

her og skælder nogen ud og siger, at det også bare er deres skyld osv. Det, det handler om, er, at man får løst det her og tager ansvaret for, hvor det er, det går galt. Så tak til ministeren for at tage det hen- syn.

Når jeg taler om de her 3 minutter, man er forsinket, kan det også lyde som småtterier, for jeg tror egentlig, at de fleste, der bruger tog- et jævnligt, tænker: Nå, men hvis det er 3 minutter, man er forsinket, så er vi sådan set glade, så er det til at leve med. Men her er der altså tale om mere end 3 minutter, og sagen er, at folk jo rask væk ople- ver, at der er tale om både 20, 30, 40 minutter og endnu længere, og om tog, der står stille, der er måske ikke engang varme på, det bliver koldt her i vinterkulden, og man sidder i toget og ved ikke, hvornår man kan komme frem. Det er sådan set det, der er situationen ude på de danske jernbaner.

De rapporteringer, vi får fra mange pendlere, som benytter DSB, og fra andre aktører, er, at der altså er massive forsinkelser derude. Og det er i den sammenhæng, at jeg gerne vil prøve at spørge lidt ind til ministerens ansvar på det her område, for det er rigtigt, at vi ikke bare kan stå og tørre ansvaret af på DSB eller på Banedanmark, vi må også kigge på det politiske ansvar.

Der er der ikke nogen tvivl om, at lige om lidt vil ministeren nævne, at den tidligere socialdemokratiske regering lavede en kon- trakt med DSB. Og der er ingen tvivl om, at vi nok kunne have gjort det bedre – der er noget, der kan diskuteres – men den siddende re- gering, som ministeren er en del af, har også valgt at sige i forhold til DSB's økonomi, at man altså trækker 300 mio. kr. ud af deres over- skud – 300 mio. kr., som de kunne have valgt at bruge til at lave for- bedringer for, og man har også med finansloven lagt op til, at der skal spares på Banedanmark.

Tror ministeren, at de her mennesker, der sidder i vinterkulden og bliver forsinket i et tog uden varme på, bliver hjulpet af, at regerin- gen sparer på DSB og på Banedanmark?

Kl. 14:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:18

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg tror altså ikke, at der er en sammenhæng, for DSB havde jo et godt overskud. Banedanmark har også været inde og fortælle, at de sådan set har de midler til rådighed, de skal bruge, men at det er kompliceret at rulle signalprogrammet ud. Det, man skal huske på, er, at vi jo har et problem – det problem skyldes ikke den tidligere regering, for det har stået på i en lang årrække – med, at dele af sig- nalprogrammet stammer tilbage fra 1912, så det er over 100 år, og derfor vil der ske nogle ting nu. Togene, som jo er tog, der blev ind- købt for mange år siden, er bare ikke, hvad vi havde forventet kunne udgøre rygstammen i dansk togtransport, nemlig IC4-togene. Og så har vi endelig det problem, at vi har bøvl med nogle af skinnerne. Men DSB har sagt til mig, at de nu går og undersøger det endnu me- re, laver fejlmeldinger og ansætter flere håndværkere, så de i hvert fald kan reparere de tog, der kører.

Kl. 14:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:19

Rasmus Prehn (S):

Tak for ministerens besvarelse. Jeg står her med en artikel fra TV 2's internetside, hvor der står, at DSB anerkender fejlene og siger, at det er for dårligt; de giver så at sige en undskyldning. Jeg vil også gerne for min del som socialdemokratisk transportordfører sige, at jeg også

godt er klar over, at der er ting, vi kunne have gjort bedre, og at jeg også gerne giver en undskyldning.

Er det sådan, at regeringens transportminister gerne vil give pendlere en undskyldning her i dag og sige: Det er simpelt hen ikke godt nok med den måde, det er foregået på? Og hvis ministeren er med på at give den undskyldning, vil ministeren så løfte sløret for, hvad regeringens politik vil være fra nu af og fremadrettet for at sikre, at de her problemer, der er, bliver løst hurtigst muligt, at pendlere kommer til at lide mindst muligt under dem, og at vi på lang sigt når dertil, hvor vi får et mere tidssvarende jernbanesystem?

Kl. 14:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:19

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg kan sådan set bekræfte, at jeg kommer til at få en snak med pendlere om det tema, for jeg har gjort det til en vane at deltage i det her pendlertræf, som finder sted mindst en gang om året. Det næste træf er på fredag i Nyborg, og jeg kommer selv dertil sidst på eftermiddagen for at drøfte det med pendlere. Jeg synes, det er et udmærket tema, som jeg også har tænkt mig selv at tage op, og jeg vil spørge pendlere om, hvordan det ser ud, og hvor vi er henne, og hvad der skal til. Jeg synes jo, at det, vi skal gøre, er, at vi skal tage en snak, når jeg har hørt, hvad pendlere mener, for de er i nogle fokusgrupper, hvor de sidder og diskuterer det, og så er det jo meget nyttigt. Så det synes jeg vi skal gøre.

Kl. 14:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren for sit sidste spørgsmål.

Kl. 14:20

Rasmus Prehn (S):

Jeg må så til gengæld indrømme, at jeg simpelt hen ikke forstod det svar. Jeg spurgte, om ministeren ville give en undskyldning. Den kom ikke. Så kom der noget om, at ministeren gerne vil være i dialog med pendlere og sådan noget – rigtig stor respekt for det. Det er positivt. Jo mere dialog vi kan have med pendlere, jo bedre. Men hvad er regeringens plan?

Altså, jeg kan forstå, at regeringen ikke vil tilslutte sig togfondsforliget, der er et flertal uden om regeringen, der siger, at vi skal have elektrificeret jernbanenettet, vi skal have opgraderet jernbanenettet, vi skal have et mere tidssvarende jernbanesystem. Det vil regeringen ikke være med til. Så vil ministeren give en undskyldning, og vil ministeren komme med en konkret plan for, hvad man gør udover det, at han møder op og drikker en kop kaffe og lytter lidt til nogle pendlere?

Kl. 14:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:21

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Nu har jeg det princip, at jeg altid taler direkte med de mennesker, som situationen berører, og det er pendlere. Og jeg plejer ikke at være karrig med at sige til pendler, at jeg både beklager og undskylder, hvis der er noget, der ikke er gået, som det skal, med DSB. Men det vil jeg jo gøre på fredag, når jeg er sammen med pendlere. Det synes jeg er en god tradition, som jeg i hvert fald selv har startet, for jeg synes, det er godt at tale med pendlere direkte.

Om det andet vil jeg bare sige, at det ligger, som det ligger. Vi må bare sige, at det, vi er i gang med, er at få rullet signalprogram-

met ud, at få indkøbt nye tog, og at få rettet op på skinnerne. Og alt det der med Togfonden DK og timemodellen og alt mulig andet og en bro over Vejle Fjord er altså ikke noget, der vil blive en del af vores politik. Jeg kan forstå, at så langt fremme er den heller ikke, da det er i Togfonden DK, i hvert fald er det ikke det hele, der er med i fase et.

Kl. 14:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og spørgsmålet er afsluttet.

Så er der et spørgsmål til erhvervs- og vækstministeren af fru Merete Dea Larsen, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:22

Spm. nr. S 213 (omtrykt)

11) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Merete Dea Larsen (DF):

Vil ministeren oplyse status for regeringens arbejde med sagen om flytbare studieboliger, og hvor langt er ministeren kommet i forhold til at imødekomme et bredt politisk ønske om samt en række private aktørers ønske om at forlænge begrebet midlertidighed i forhold til studieboliger fra 3 til 10 år?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:22

Merete Dea Larsen (DF):

Vil ministeren oplyse status for regeringens arbejde med sagen om flytbare studieboliger, og hvor langt ministeren er kommet i forhold til at imødekomme et bredt politisk ønske samt en række private aktørers ønske om at forlænge begrebet midlertidighed i forhold til studieboliger fra 3 til 10 år?

Kl. 14:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:22

Erhvervs- og vækstministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for spørgsmålet. Jeg er bekendt med den store interesse for at etablere midlertidige studieboliger i eksempelvis København, og ikke mindst med interessen fra spørgeren, som jeg jo selv har haft lejlighed til at drøfte det her spørgsmål med tidligere. Jeg har således modtaget mange henvendelser i forhold til ønsket om muligheden for dispensation fra lokalplaner til midlertidige studieboliger for en periode på 10 år. Det vil sige en noget længere periode, end de 3 år, som regeringen i sommer aftalte med Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti som en del af aftalen om en modernisering af planloven.

Lovudkastet om modernisering af planloven, der udmønter aftalen, har været i offentlig høring, og ønsket om at give mulighed for etablering af midlertidige studieboliger i 10 år er også et tema i flere af de høringssvar, vi har modtaget. I den forbindelse skal jeg sige, at vi har modtaget rigtig mange høringssvar, langt over hundrede.

Jeg har forståelse for, at der er behov for hurtigt og enkelt at skabe boliger til de mange studerende i de større byer. Det har vi også ønsket at give mulighed for med aftalen om planloven.

Dispensationsmulighedens varighed på 3 år med mulighed for forlængelse er fastsat på baggrund af en række hensyn, bl.a. hensyn til naboer og investorer. For naboer og investorer, som har baseret deres dispositioner i området på en gældende lokalplan, kan en længerevarende dispensation til midlertidig anvendelse af et areal have negative konsekvenser. Det kan f.eks. have konsekvenser for ejendomspriserne og kan betyde, at naboerne i det pågældende område

skal leve med byggeri over en længere periode, som ikke er i overensstemmelse med lokalplanen.

Jeg vil dog gerne nævne, at kommunen allerede i dag har mulighed for at tillade midlertidig anvendelse af et areal til f.eks. studieboliger i 10 år ved at give en tidsbegrænset byggetilladelse til formålet. Det forudsætter, at anvendelsen er i overensstemmelse med lokalplanen, det vil sige, at i de tilfælde, hvor anvendelsen ikke kan rummes i lokalplanen, kræver denne løsning, at der laves en ny lokalplan. Hvis den ønskede brug af området har en længerevarende og mere permanent karakter, kan der i stedet udarbejdes en ny lokalplan, der giver grundejerne større retssikkerhed, og hvor der er en længere høringsperiode.

Lad mig slutte af med at sige, at vi nu er ved at følge op på høringen over det udkast, der har været. Alle høringssvar er ved at blive gennemgået, og de indgår i overvejelserne om spørgsmålet om midlertidige studieboliger. I den forbindelse kommer jeg til at drøfte dette spørgsmål med forligskredsen bag aftalen, som jo også for mange parter vedkommende er dem, der har skrevet under på det brev, som er sendt til mig. Det forventer jeg at gøre i løbet af meget kort tid, og så får vi en drøftelse der.

Det er jo også heldigvis sådan, at Dansk Folkeparti er en del af forligskredsen bag planloven, og jeg ser selvfølgelig med positive øjne på det brev, der er sendt til mig. Men jeg synes, det giver mest mening at diskutere det i forligskredsen, inden jeg offentliggør, hvad regeringen har tænkt sig at gøre. Og det er alene af den årsag, at regeringen i øjeblikket, i de her timer og dage, er ved at blive udvidet, og derfor synes jeg ikke, det giver mening at sagsbehandle denne sag i Folketingssalen. Men det kommer vi til at gøre i den forligskreds, der er, og der bliver også indkaldt til et møde relativt hurtigt, så snart der måtte være dannet en ny regering.

Kl. 14:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:25

Merete Dea Larsen (DF):

Udfordringen er blot, at der hele tiden har været et bredt ønske, også politisk, om at udvide det her fra 3 til 10 år, netop fordi den mulighed, der er i lokalplanerne i dag, er begrænset af de rigtig mange andre krav, der stilles til de her områder. Og selve essensen i det her er jo netop at kunne opføre noget midlertidigt i en periode: nogle flytbare boliger, nogle bæredygtige boliger, billige ungdomsboliger. Lige netop ungdomsboliger er der ikke mulighed for pludselig går hen og bliver permanente; det er i hvert fald væsentlig lettere at kontrollere, end hvad der gælder på mange andre områder. Derfor giver det altså virkelig god mening at gøre det her.

Ønsket har efter min opfattelse været der hele vejen igennem. Af en eller anden årsag har det ikke været skrevet ind fra starten, hvorfor der kontinuerligt har ligget det her pres. Og vi kan jo konstatere, at både Lejernes Landsorganisation, Dansk Metal, Dansk Byggeri, VELUX Danmark, Danske Studerendes Fællesråd, Lejerbo og mange andre støtter op om det her, herunder private aktører, som ministeren også har hørt fra, og det gælder i øvrigt også 3F. Derudover gælder det jo samtlige boligordførere. Nu er det desværre ikke os alle, der har mulighed for at sidde i de forhandlinger med planloven, da vi ikke er repræsenteret i alle udvalg, men alle boligordførere fra samtlige partier, med undtagelse af Venstre, har skrevet under på, at de mener, at det her er en rigtig, rigtig god mulighed for at skabe nogle hurtige boliger.

Jeg forstår ikke helt, hvorfor ministeren ikke kan anerkende Venstres stillingtagen i den her sag, når nu det er så åbenlyst for alle andre – så vi bare kan få det ordnet og fikset.

Kl. 14:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 14:27

Erhvervs- og vækstministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg beundrer spørgerens ihærdighed på dette punkt. Og det er ikke sendrægtighed fra ministerens side, som ligger til grund for det, der bliver svaret. Nu var det jo sådan, at der var et lovforslag, der blev sendt i høring, på planlovsområdet, og der må jeg bare sige, at det lovforslag også var i høring hos Dansk Folkeparti. Så når spørgeren siger, at det var forståelsen, at det skulle være på den måde, må jeg sige, at det altså var et lovforslag, der blev godkendt i forligskredsen, som Dansk Folkeparti er en del af. Men jeg orker ikke at stå og lave en politisk polemik om det her; det synes jeg sagen er for vigtig til.

Jeg vil sige to ting. Den ene er, at regeringen i øjeblikket er ved at blive udvidet, bl.a. med et parti, som ikke er en del af forliget om planloven. Det bliver de så selvfølgelig, når de måtte indtræde i regeringen, hvis det altså sker, nemlig Liberal Alliance. Og den anden ting er, at jeg i det tilfælde, jeg måtte være erhvervs- og vækstminister, har tænkt mig at tage mødet hurtigst muligt med forligspartierne, fordi vi nu er i en situation, hvor høringssvarene stort set er bearbejdet, og hvor vi så kan træffe afgørelse ud fra de høringssvar, der er kommet.

Jeg synes, det er forkert af mig at stå og have den diskussion i dag i Folketingssalen. Det kan man være enig med mig i eller ej, men det gør jeg simpelt hen ikke i dag. Men det kommer jeg til, og der er Dansk Folkeparti med ved bordet. Så går jeg også ud fra, at Dansk Folkeparti mener det, som spørgeren giver udtryk for her; det er jeg overbevist om. Og så må vi jo se, om der er bred opbakning til det blandt alle partier, altså om der er en overensstemmelse mellem det, som boligordførerne har ment, og det, som erhvervsordførerne har ment, da man lavede planlovsaftalen.

Kl. 14:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Så er det spørgeren. Værsgo.

Kl. 14:28

Merete Dea Larsen (DF):

Jeg kan godt garantere, at Dansk Folkeparti selvfølgelig står ved det, som vi siger, og det gør vi også i forhandlingerne. Jeg kan oplyse, at Liberal Alliance som eventuelt nyt parti i regeringen også har skrevet under på den henvendelse til erhvervs- og vækstministeren.

Så vil jeg bare lægge vægt på, at ministeren også har udtalt, at man er ude at lave en ny vækststrategi, der skal understøtte fremtidig vækst og eksport af bæredygtige byløsninger. Det hele harmonerer bare så godt, hvorfor min manglende forståelse af, hvorfor erhvervs- og vækstministeren som den eneste ikke ønsker at anerkende og ligesom tilkendegive sin holdning til det her. Vi har jo tilkendegivelser fra alle andre, så vi mangler kun ministeren, for at vi er flere, der kan sove trygt om natten – også uafhængigt af hvilken regering der måtte opstå i næste uge.

Men jeg må jo tage til takke med, at jeg ikke får et nærmere svar fra ministeren i dag. Jeg må blot håbe på, at ministeren gør det, jeg håber at han har til hensigt at gøre.

Kl. 14:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Nu diskuterer vi jo ud fra de forhold, vi har lige nu.

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:29

uddannet til at arbejde med meget konfliktsøgende indsatte samt har rammerne hertil?

Kl. 14:31

Erhvervs- og vækstministeren (Troels Lund Poulsen):

Det er korrekt, og jeg er mig bekendt stadig væk minister. Lad mig så skære det helt tydeligt ud: Jeg ser positivt på den diskussion, der er rejst i høringssvarene. Det har jeg aldrig lagt skjul på, og nu har jeg også sagt det i Folketingssalen; så nu er det kommunikeret rundt i hele Danmark. Jeg tager blot det forbehold, at jeg ikke er i stand til som minister at træffe beslutning, uden at forligskredsen har drøftet det her. Det er det, jeg har forsøgt at sige.

Jeg synes ikke, det er en fair måde at behandle en forligskreds på, at en minister begynder at tolke på høringssvar, inden man har haft drøftelsen blandt partierne. Men det er ikke nogen hemmelighed, at jeg selvfølgelig ser positivt på det her. Det kommer vi til at få en drøftelse af. Og så tillader jeg mig blot at sige, at jeg så også håber, at der er en overensstemmelse mellem det, boligordførerne har skrevet, og det, som er blevet rejst i diskussionen med erhvervsordførerne. Det er der jo ikke nogen grund til at tro ikke skulle være tilfældet, og derfor er der ikke nogen grund til at hænge med mulen. Man skal være glad.

Kl. 14:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, spørgeren.

Kl. 14:30

Merete Dea Larsen (DF):

Jeg takker.

Kl. 14:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er der et nyt spørgsmål til udlændinge-, integrations- og boligministeren af fru Marlene Harpsøe.

Kl. 14:30

Spm. nr. S 212

12) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Marlene Harpsøe (DF):

Finder ministeren det betænkeligt i forhold til de ansattes forhold på Center Sandholms afdeling for unge, som huser op til 30 drenge, der angiveligt skulle være under 18 år, når Fængselsforbundets formand, Kim Østerbye, vil fraråde sine medlemmer at søge ansættelse på den nævnte afdeling, der med hans erfaring er at sammenligne med en bandeafdeling i et fængsel, og det på trods af at hans medlemmer er uddannet til at arbejde med meget konfliktsøgende indsatte samt har rammerne hertil?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »Fængselsforbundet: Børneafdeling på asylcenter er lige så farlig som et bandeafdeling« på Lokalavisens hjemmeside den 14. november 2016.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:31

Marlene Harpsøe (DF):

Finder ministeren det betænkeligt i forhold til de ansattes forhold på Center Sandholms afdeling for unge, som huser op til 30 drenge, der angiveligt skulle være under 18 år, når Fængselsforbundets formand, Kim Østerbye, vil fraråde sine medlemmer at søge ansættelse på den nævnte afdeling, der med hans erfaring er at sammenligne med en bandeafdeling i et fængsel, og det på trods af at hans medlemmer er

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:31

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Jeg antager, at der i spørgsmålet henvises til en artikel fra Radio24syv den 14. november i år, og det er det, der ligger til grund for svaret her.

Artiklen handler om den del af Center Sandholm, som huser uledsagede mindreårige asylansøgere, og de forhold, som de ansatte har på centeret. I artiklen kommer formanden for Fængselsforbundet, Kim Østerbye, jo netop, som det bliver sagt, med en række udtalelser om arbejdsforholdene på afdelingen på baggrund af en rapport fra Arbejdstilsynet. Jeg vil ikke her forholde mig til, hvad han siger, eller hvad ansatte siger, men til, hvad Dansk Røde Kors, som driver afdelingen på Center Sandholm, udtaler.

Det er jo som bekendt Udlændingestyrelsen, der er ansvarlig for at tilvejebringe og drive asylstederne for asylansøgere. Udlændingestyrelsen har indgået kontrakter med en række indkvarteringsoperatører, som driver asylcentre på vegne af Udlændingestyrelsen, og Dansk Røde Kors' afdeling er så en af disse. Ud over at drive Center Sandholm driver Dansk Røde Kors også et andet modtagecenter, tre andre børnecentre, 17 almindelige opholdcentre og så et omsorgscenter for særligt udsatte asylansøgere. Røde Kors-afdelingen har været indkvarteringsoperatør på asylområdet siden 1984 og har altså dermed jo også en del års erfaring.

Af føromtalt artikel fremgår følgende – og nu tillader jeg mig direkte at citere funktionsleder fra Center Sandholm, Jannich Bisp: Jeg skal ikke gøre mig til dommer over andres vurdering af sikkerheden på afdelingen. Men jeg har aldrig oplevet en medarbejder, der er kommet til mig og har klaget over sikkerheden.

I forlængelse af funktionslederens udsagn er det vigtigt for mig at understrege, at Udlændingestyrelsen løbende er i dialog med alle indkvarteringsoperatører, og det gælder selvfølgelig også dansk Røde Kors.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:33

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg må indrømme, at jeg er meget overrasket over ministerens svar. Arbejdstilsynet kritiserer forholdene på ungeafdelingen i Center Sandholm. Konklusionen fra Arbejdstilsynet er, at arbejdet med de her asylbørn på afdelingen udsætter de ansatte for en sikkerheds- og sundhedsmæssig risiko, og det mener jeg reelt at ministeren skal forholde sig til. Det bekymrer mig rigtig meget, at der er de forhold på Center Sandholms ungeafdeling med både knivstikkerier, vold og trusler, og Røde Kors fortæller jo også selv, at de unge på afdelingen har en udpræget banderelateret adfærd.

Der er ugentligt flere episoder, hvor konflikterne optrapper og eskalerer. Det går ud over beboere på asylcenteret, ligesom ansatte også har været ofre for f.eks. vold. Fængselsforbundets formand, som det også tidligere er sagt, siger fra og kalder det uforvarsligt. Han vil råde sine egne fængselsbetjente fra at arbejde der, fordi det er at sammenligne med en bandeafdeling i et fængsel. Socialpædagogernes Landsforbund kalder også situationen for uforvarsligt. Det er nogle meget belastede unge, og pædagoguddannelsen ruste jo ikke ligefrem de pågældende medarbejdere til at arbejde med så udadreagerende unge, som der er tale om her. Formanden for Foreningen

af døgn- og dagtilbud for udsatte børn og unge siger også, at de hverken kan lægge børn eller personale til de beskrevne forhold. Det her er altså meget, meget alvorligt, og jeg mener, at ministeren bør sikre, at der er nogle ordentlige forhold på det her center, bl.a. i forhold til arbejdsmiljø. Så hvilke skridt vil ministeren tage for at sikre det?

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:35

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):
Det er jo et skridt, som vi netop har taget sammen, nemlig regeringen og bl.a. Dansk Folkeparti. Derudover vil jeg sige, at såfremt Arbejdsskadsstyrelsens rapport peger på forhold for de ansatte på Center Sandholm, som kan forbedres, er det selvfølgelig er noget, Udlændingestyrelsen vil se nærmere på i tæt dialog med Røde Kors.

Men igen, når det er sagt, har regeringen jo netop løbende fokus på at sikre ordentlige forhold for de ansatte på landets asylcentre og herunder også børnecentre, og det er derfor, at vi sammen i finanslovsaftalen for 2017, der blev indgået i fredags, jo netop skabte mulighed for, at de ansatte kan gribe ind fysisk, når der er optræk til uro, og dermed begrænse uroskabende adfærd. Det er jo også sådan, at vi nu med den aftale, som vi har indgået, kan anbringe unge asylansøgere, om nødvendigt med tvang, på en anden institution, hvor der kan tages hånd om den pågældende, og hvor der kan ske regulær tilbageholdelse, fordi vi jo ikke kan have, at de render rundt og skader andre folk og da heller ikke sig selv, selvfølgelig.

Men jeg vil godt sige, at det jo er ret vigtigt også at understrege, at Nordsjællands Politi er døgnbemandet på Center Sandholm, eller de er til stede døgnet rundt, og at de selvfølgelig også følger det her meget tæt.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:36

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg mener, at ministeren tager alt for let på det her. Jeg er udmærket klar over, at man nu vil ændre magtbeføjelserne i forhold til at gribe ind, men det er jo udelukkende, hvis den unge giver lov til, at man griber ind. Derfor synes jeg også, det er lidt ærgerligt, at ministeren ikke som ansvarlig minister vil sikre et meget bedre fokus på det her område. For sagen er jo den, at de ansatte skal kunne løfte den her opgave. Men ministeren har jo, før man overhovedet har givet de ansatte kompetencerne til at løfte den her opgave, sådan set godkendt, at de skal løfte en opgave, som de reelt ikke magter.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:37

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):
Altså, det er jo ganske enkelt ikke korrekt. For der bliver netop muligheder for at gribe ind fysisk, når der er optakt til uro og dermed jo også den adfærd, som bliver beskrevet her. Så det er simpelt hen ikke korrekt, at den unge først skal give lov. Det er heller ikke korrekt, at den unge først skal give lov, hvis man skal anbringe den unge uro-skaber. Det bliver jo rent faktisk sådan, at man netop med tvang kan anbringe på en anden institution og dermed også tilbageholde. Så det er ganske enkelt ikke korrekt, og det er altså en aftale, som vi har indgået med Dansk Folkeparti.

Kl. 14:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 14:38

Marlene Harpsøe (DF):

Tænker ministeren, at der er tryghed nok lige nu og her på Center Sandholm i forhold til den her ungeafdeling? Vi har jo Arbejdstilsynets rapport, som klart konkluderer, at de ansatte både har en sundhedsmæssig og en sikkerhedsmæssig risiko hængende over hovedet hver dag. Så tænker ministeren, at der er trykt nok at være lige nu og her på ungeafdelingen?

Så vil jeg også gerne høre, om ministeren vil tage initiativ til at sikre, at de pågældende unge mennesker, som altså er en sikkerhedsrisiko, eventuelt bliver placeret andre steder, som er mere sikre.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:38

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Jamen det er jo det, jeg lige har svaret på. Vi har jo ikke indført nye beføjelser, hvis vi mente, at alle beføjelser var der i forvejen. Så havde vi ikke gjort det sammen med Dansk Folkeparti for ganske få dage siden. Det er jo derfor, vi har vedtaget det her i forbindelse med finansloven.

Så til det med anbringelser: Det er netop også det, der er svaret, nemlig at der nu bliver mulighed for at anbringe også med tvang. Jeg bliver nødt til at sige – og sådan er det jo nogle gange – at nogle gange bliver et spørgsmål jo stillet, før en politisk aftale bliver indgået, og jeg tror, at det er det, der er tilfældet her, for tingene er ændret, siden spørgsmålet er stillet.

Kl. 14:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til fru Harpsøe. Det næste spørgsmål er også til udlændinge-, integrations- og boligministeren, men det er stillet af hr. Peter Kofod Poulsen fra Dansk Folkeparti. Han er velkommen til at læse sit spørgsmål op nu, og han har en medspørger, der hedder hr. Christian Langballe.

Kl. 14:39

Spm. nr. S 221 (omtrykt)

13) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF) (medspørger: **Christian Langballe** (DF)):

Er det regeringens politik, at Danmark fremadrettet har brug for øget arbejdskraftsindvandring fra Afrika, sådan som udenrigsministeren for nylig har givet udtryk for i Kristeligt Dagblad, og mener ministeren, at eventuelt øget indvandring fra Afrika vil gøre Danmark rigere?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 14:39

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Er det regeringens politik, at Danmark fremadrettet har brug for øget arbejdskraftsindvandring fra Afrika, sådan som udenrigsministeren for nylig har givet udtryk for i Kristeligt Dagblad, og mener ministeren, at eventuelt øget indvandring fra Afrika vil gøre Danmark rigere?

<p>Tredje næstformand (Christian Juhl): Ministeren.</p>	<p>Kl. 14:39 dels at man f.eks. skal bruge greb som handelspolitik, når det handler om at udvikle landene. Så jeg vil sige: Inden for rammerne af de muligheder, vi har nu, for bistandshjælp, handelspolitik og aftaler af den kaliber, mener jeg bestemt, at det er vejen frem, fordi det netop vil betyde, at landene vil blive udviklet – og så er der knap så meget grund til for borgerne at rejse hertil.</p>
<p>Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg): Nej, det er ikke regeringens politik.</p>	<p>Kl. 14:39</p> <p>Kl. 14:42</p>
<p>Tredje næstformand (Christian Juhl): Spørgeren.</p>	<p>Kl. 14:40 Tredje næstformand (Christian Juhl): Så er det medspørger hr. Christian Langballe tur.</p> <p>Kl. 14:42</p>
<p>Peter Kofod Poulsen (DF): Det var et kort svar, og jeg kan kun glæde mig over tydeligheden i det svar, som ministeren giver. Jeg har fundet et par artikler på det der internet, siden udenrigsministeren blev citeret i Kristeligt Dagblad, og her siger udenrigsministeren bl.a., at der er brug for såkaldt intelligent immigration. Og der vil jeg gerne høre udlændingeministeren, om vi i de kommende år skal forvente os at modtage mere intelligent immigration fra Afrika, og også om ministeren kunne fortælle, hvad intelligent immigration er for noget.</p>	<p>Kl. 14:40 Christian Langballe (DF): Jamen, altså, når nu ministeren udtaler sig så klart om den pågældende problemstilling, vil jeg godt vide, om vi kan være enige om, at der er forskel på immigration og så flygtninge, for det er en af de ting, som har redet den her debat som en mare, nemlig at man har blandet tingene sammen i en pærevælling. Og der vil jeg egentlig godt vide, om ministeren er enig med mig i, at den folkevandring, som kommer fra Afrika, jo ikke kan sammenlignes med en flygtningestrøm, men drejer sig om, at der er utrolig mange mennesker – forståeligt nok – som gerne vil søge fremtiden i Europa, og at det jo i virkeligheden er bedre, at de bliver i Afrika og hjælper med at bygge de her lande op og udbygge de kompetencer, som jo bør være i ethvert land.</p> <p>Kl. 14:43</p>
<p>Tredje næstformand (Christian Juhl): Ministeren.</p>	<p>Kl. 14:40 Tredje næstformand (Christian Juhl): Ministeren.</p> <p>Kl. 14:43</p>
<p>Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg): Jeg kan sige, at regeringen ingen planer har om at lave særordninger, der giver udlændinge fra afrikanske lande lettere adgang til at få opholdstilladelse i Danmark. Det er ikke regeringens mål, og det har det aldrig været, at der skal være en øget indvandring fra Afrika – tværtimod, vil jeg sige. Det er regeringens mål, at der skal komme færre udlændinge til Danmark via familiesammenføring og via asyl, og det ser jo heldigvis også ud til, at det ender sådan i år, altså at der kommer færre asylansøgere hertil end de foregående år. Men der kommer stadig væk alt for mange hertil efter min mening. Hovedvejen til Danmark skal være igennem arbejde og igennem studie.</p>	<p>Kl. 14:40 Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg): Jeg er fuldstændig enig i, at vi både ser en flygtningestrøm og en reel folkevandring i de her år, og det bliver vi nødt til at forholde os til, og det bliver vi nødt til at lovgive efter. Det betyder, at er man flygtning, altså er man reelt forfulgt, så skal man selvfølgelig have beskyttelse, men kommer man her for at søge et bedre liv – og det kan man ikke fortænke nogen i at gøre i en globaliseret verden, hvor man præcis ved, hvordan forholdene er ovre på den anden side af Middelhavet f.eks. – jamen så har man ikke krav på beskyttelse her, og så skal man kun være her, hvis man kan arbejde, og hvis man kan forsørge sig selv. Så må man komme ind på de ordninger.</p> <p>Kl. 14:41</p>
<p>Tredje næstformand (Christian Juhl): Spørgeren.</p>	<p>Kl. 14:41 Så jeg er helt enig i, at der er meget, meget stor forskel på flygtninge og migranter, og jeg er i og for sig også enig i, at det er en debat, der har flydt sammen mange gange, og ofte hører man i debatten, at alle er flygtninge – det er de ikke. Men jeg kan garantere, at når man kommer til Danmark, får man en asylbehandling, der gør, at er man personligt forfulgt, får man asyl her; er man ikke, skal man selvfølgelig rejse tilbage igen.</p> <p>Kl. 14:41</p>
<p>Peter Kofod Poulsen (DF): Så vil jeg gerne spørge: Noget af det, som udenrigsministeren er citeret for at sige til Ritzau den 16. november, er, at man skal søge dels at forbedre levevilkårene i bl.a. afrikanske lande – det kan jeg kun holde med ham i, det synes jeg vil være glimrende, hvis man får styr på situationen i ulandene – dels at man også skal skaffe flere samarbejdsaftaler, sådan som det f.eks. er lykkedes Spanien at få et samarbejde med Marokko. Er ministeren enig i den tilgang?</p>	<p>Kl. 14:41 Men, ja, vi er vidne til både en flygtningekrise, men også en reel folkevandring, og det bliver vi nødt til at forholde os til. Vi bliver nødt til at tage det alvorligt – ellers kommer det til at forandre både Europa, Skandinavien og Danmark.</p> <p>Kl. 14:44</p>
<p>Tredje næstformand (Christian Juhl): Ministeren.</p>	<p>Kl. 14:41 Tredje næstformand (Christian Juhl): Spørgeren.</p> <p>Kl. 14:45</p>
<p>Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg): Jeg er helt enig i, at det dels jo handler om at udvikle landene, og det er også det, hr. Peter Kofod Poulsen siger nu, at han også er enig i,</p>	<p>Kl. 14:41 Christian Langballe (DF): Så kunne jeg godt tænke mig at gå videre. Nu kan vi tage udenrigsministerens udsagn, som jo så bare kan stå som et generelt udsagn, nemlig at det er en god idé at få den tankekraft herop, som er i Afrika. Her vil jeg så spørge, om det ikke er rimeligt, når man tænker på, at vi prøver at gøre alt, hvad vi kan, for at opbygge de her lande, at</p>

vi så ikke samtidig dræner de her lande for tankekraft og for de så at sige funktioner, som de her mennesker bliver uddannet til, altså som læger, professorer og alt mulig andet. Hvis de alle sammen ender i Vesteuropa, har man jo drænet de pågældende lande for tankekraft og dermed gjort skade i forhold til at få opbygget de her lande på en ordentlig måde.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:45

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg): Jeg må i hvert fald sige, at det jo er en anden form for ulighedsskussion, man som oftest mangler, synes jeg, fordi der jo har været en tendens til, at netop de stærkeste rejser til Europa, bl.a. Nordeuropa, og at det jo dermed hæmmer udviklingen i f.eks. de afrikanske lande. Så det kan jeg godt være enig i.

Omvendt, hvis der kommer en dygtig afrikaner herop med en god uddannelse, som vi lige nøjagtig står og mangler, så vil jeg også sige, at jeg synes, at det står virksomhederne frit for at ansætte vedkommende, men at det jo selvfølgelig er under den forudsætning, at vedkommende så arbejder og forsørger sig selv.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Så er det hr. Peter Kofod Poulsens tur.

Kl. 14:46

Peter Kofod Poulsen (DF):

Jeg vil gerne lige følge op på det sidste, ministeren siger, i forhold til ansættelse af udenlandsk arbejdskraft. Er det ministerens sådan generelle indtryk, at den indvandring, som sker til Danmark, altså typisk højtuddannede indvandrere, som kommer hertil på en arbejds-kraftsordning, er særlig sådan ideel for det danske arbejdsmarked? Altså, er det ministerens indtryk, at man generelt ser de her indvandrere glide ind på en arbejdsplads og komme til arbejde med det, de nu har uddannet sig til i et andet land, eller har det været svært for den her type af indvandrere at få fodfæste på arbejdsmarkedet?

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:47

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg): Det kommer helt an på, hvem det er, vi taler om. Men hvis man er søgt hertil, f.eks. med et job på hånden som ingeniør, så er det mit indtryk, at man falder ret hurtigt til på arbejdsmarkedet, og så forsøger man selvfølgelig sig selv.

Men det er jo rigtigt, at der har været problemer, f.eks. med Greencard-ordningen, som jo så er en helt anden type ordning end det, vi taler om lige her. Der er der en række eksempler på, at man netop ikke er kommet til at arbejde med det, som man oprindeligt forventede at komme til at arbejde med i Danmark.

Men hvis man kommer hertil som ingeniør og har et ingeniørjob på hånden – man står og mangler den pågældende ingeniør i vindmølleindustrien, eller hvor det nu kunne være – så er mit indtryk altså, at man kommer til at forsørge sig selv og glider ind på arbejdsmarkedet.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Tak.

Vi går videre til spørgsmål nr. 14, og det er også hr. Peter Kofod Poulsen, der spørger sammen med hr. Christian Langballe fra Dansk Folkeparti.

Kl. 14:48

Spm. nr. S 222 (omtrykt)

14) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF) (medspørger: **Christian Langballe** (DF)):

Mener ministeren, at de seneste årtiers indvandring fra Afrika generelt har bidraget positivt til den økonomiske vækst i Danmark?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:48

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Mener ministeren, at de seneste årtiers indvandring fra Afrika generelt har bidraget positivt til den økonomiske vækst i Danmark?

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 14:48

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Der er mig bekendt ikke lavet helt specifikke undersøgelser af lige præcis det her fænomen. Men generelt ser vi, at udlændinge, der kommer til Danmark for at arbejde, og som har et job på hånden fra første dag, bidrager positivt, og det er endda med ganske store beløb. Her taler jeg helt generelt.

Men det ser desværre helt anderledes ud, når vi kigger på gruppen af udlændinge, der kommer som f.eks. flygtninge eller familiesammenførte. Det er den gruppe, som de fleste indvandrere fra Afrika kommer i. Den gruppe bidrager først, når de kommer ind på arbejdsmarkedet. Og det er jo ikke nogen hemmelighed, at det er meget svært at integrere bl.a. visse afrikanske nationaliteter på arbejdsmarkedet. Dermed har de også ofte svært ved at få fodfæste generelt i det danske samfund, i og med at integrationen efter min mening, og det tror jeg der er stor enighed om, foregår igennem arbejdsmarkedet og det, at man tager Danmark til sig. Det gør man altså først og fremmest, når man lærer sproget, når man kommer ud på arbejdsmarkedet, når man forsøger sig selv og tager del i det øvrige samfund. Der må man bare sige, at hvis folk ikke bidrager på arbejdsmarkedet, så er det alt andet lige sværere at lade sig integrere i Danmark.

Det er helt korrekt, at hvis vi ser på den gruppe, der har været sværest at integrere, ser vi, at der altså er en række afrikanske nationaliteter iblandt.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 14:49

Peter Kofod Poulsen (DF):

Jeg har fisket et indlæg frem, som er skrevet af udenrigsministeren. Det er offentliggjort i Kristeligt Dagblad den 19. november. Her skriver udenrigsministeren, og det er altså et debatindlæg:

»Jeg sagde såmænd bare: »Vi skal huske på, at Europa er et kontinent, hvor befolkningssammensætningen ændrer sig. Vi vil have befolkningsfald på grund af lavere fødselsrater. Det kræver, at vi til-lader migration på baggrund af uddannelser, jobmuligheder og kompetencer.««

For mig at se lyder det, som om at det, udenrigsministeren beskriver, er, at den befolkning, som i øjeblikket svinder ind i Europa, skal erstattes af indvandring fra en række andre lande. Det er indvandring, som i hvert fald jeg ikke har lyst til at lade Danmark erstatte af.

Det leder mig egentlig ud i et spørgsmål på baggrund af det her citat. På den ene side ser man et befolkningstal, der falder på grund af lavere fødselsrater, og på den anden side siges det, at der er brug for indvandring til erstatning for den befolkning, der forsvinder, må man forstå. Er det regeringens politik?

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg): Der er ingen tvivl om, at vi kommer til at mangle højtuddannet arbejdskraft og specialiseret arbejdskraft. Det har vi et meget stort fokus på, også fordi vi kan høre blandt virksomhederne, at det allerede nu er ved at være alvor. Men man bliver nødt til at skille tingene ad. Det mener jeg sådan set også at udenrigsministeren gør i sit indlæg. Det handler om, at hvis man kommer hertil for at bidrage, hvis man har et job på hånden fra første dag, så er det reelt ofte med ret store beløb, man kommer til at bidrage i Danmark.

Men blandt dem, der kommer hertil som f.eks. asylansøgere og opnår opholdstilladelse eller er familiesammenført, må vi altså bare sige at der er nogle nationaliteter, og det er i høj grad afrikanske, der i meget ringe grad bidrager på arbejdsmarkedet og altså dermed også lader sig dårligt integrere.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 14:51

Peter Kofod Poulsen (DF):

Udenrigsministeren giver senere i sit indlæg eksempler på forskellige typer af uddannelse, som de her mennesker kunne have med sig, hvis de skulle kunne bidrage til det danske arbejdsmarked. På den måde må man sige, at udenrigsministeren ved en hel del om indvandring, hvis man lægger sig fast på, hvilke uddannelser og kvalifikationer man skal have for at kunne komme ind i Danmark. Ministeren nævner bl.a. læger, ingeniører, økonomer osv.

Jeg undrer mig lidt over noget. Kunne vi forestille os, at det, hvis man nu var uddannet ingeniør i et afrikansk land, ville være realistisk at tro, at man fra dag et ville kunne hoppe ind på et arbejdsmarked i Danmark, der jo igennem mange år har stillet meget, meget høje faglige krav til, hvad det er, man skal kunne og kunne tilbyde som arbejdskraft?

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:52

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg): Der er jo ingen tvivl om, at man, når der kommer en hertil med en uddannelse, skal se, om den uddannelse svarer til uddannelsesniveauet i Danmark, og det gør man så også. Der har jo bl.a. igennem årene været store diskussioner om f.eks. læger, der er kommet hertil, altså om de er fuldt funktionsdygtige og på det niveau, som man er på her i Danmark. Det nytter i hvert fald ikke noget, kan jeg sige, at komme hertil som læge og så ikke have et uddannelsesniveau som her i Danmark, for så kommer man ikke til at arbejde som læge, men

så må man så opkvalificere sig, og så kunne man passende starte et andet sted og så opkvalificere sig imens.

Men det handler om, at folk med rette kompetencer – og det er så det, der skal undersøges i hvert enkelt tilfælde – selvfølgelig kan indgå på arbejdsmarkedet, og jeg kan ikke sige, at der ikke f.eks. kunne være en ingeniør fra Afrika, der har præcis de rette kompetencer, men det kan lige så godt være, at man ikke har de rette kompetencer fra dag et.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Så er det hr. Christian Langballes tur.

Kl. 14:53

Christian Langballe (DF):

Jeg synes, der er nogle spørgsmål, der melder sig i den her diskussion. Med hensyn til den danske arbejdskraft og den danske arbejdsløshed vil jeg sige, at det for det første må være en ambition at få den danske arbejdskraft i arbejde, og det kan selvfølgelig ikke nytte noget, at man importerer arbejdskraft, hvis det er sådan, at danskerne kan tage det.

Noget helt andet er den ændring af befolkningssammensætningen, som jeg jo mener er katastrofal. Jeg kunne godt tænke mig at forelægge ministeren et tankeeksperiment. Hvis nu det at komme til Danmark for at arbejde ikke nødvendigvis betyder, at de får permanent opholdstilladelse og med tiden bliver danske statsborgere, kunne man så forestille sig, når det arbejde er overstået, at de flytter ud igen, så der altså er tale om en vandrende arbejdskraft, at det altså sker på den måde, at kan man ikke få andre, kan man tage nogle ind, og at det sker på grundlag af en kontrakt med den enkelte virksomhed, hvor de så forpligter sig til at forlade landet igen?

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:54

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Det er sådan set langt hen ad vejen det, det handler om, når man taler om de ordninger, der er for at komme hertil for at varetage et arbejde. Så langt hen ad vejen er det netop sådan, reglerne er i dag. Det er jo ikke sådan, at man, fordi man kommer her for at studere, ender som dansk statsborger til sidst, sådan er kadencen ikke i de her ting. Vi er et land, der har brug for højt kvalificeret arbejdskraft og også højt kvalificeret arbejdskraft – vurderer jeg – fra andre lande, for ellers vil det altså gøre os fattigere.

Men det er klart, at hvis man kommer hertil for at arbejde og man har de rette kvalifikationer og man har et job på hånden, så skal det efter min mening også være muligt at komme til Danmark og arbejde, for så bliver man positiv bidragsyder her. Men vi kan jo se, at med dem, der er søgt hertil som f.eks. familiesammenførte, ser det bare helt anderledes ud, og derfor skal vi holde tingene adskilt. Men vi får brug for højt kvalificeret arbejdskraft også i fremtiden og også fra udlandet. Men man skal have de rette kompetencer med, og så skal man forsørge sig selv.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Så er det spørgeren.

Kl. 14:55

Christian Langballe (DF):

Det forstår jeg udmærket godt, og jeg ved også godt, at arbejdsgiverne efterspørger kvalificeret arbejdskraft, og det har været argumentet for selve indvandringen, men man har så bare sagt: Jamen velkom-

men her, kom bare, så er der nok et eller andet arbejde, en eller anden kompetence, man kan gøre brug af. Men sådan har det bare ikke været, og det er jo det, der har været det store problem, nemlig at indvandringen nu har betydet, at den almindelige sammenhængskraft, der er i landet, er begyndt at krakelere og gå op i fugerne, og det er jo så også det hensyn, man må tage som lovgiver.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:56

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg): Jeg tror, man kan beskyldte mig for meget, men jeg tror ikke, man kan beskyldte mig for at slå ud med armene og sige: Kom bare! Det tror jeg ikke man kan. Men Danmark skal være et åbent land for dem, der kan og vil, men vi skal til gengæld være et lukket land for dem, der ikke vil, og for dem, der ikke kommer her for at bidrage. Man skal bidrage, hvis man kommer hertil – og jo i høj grad, hvis man kommer hertil for at arbejde.

Vi må bare, hvis man kigger på dem, der er kommet hertil som asylansøgere, og som har opnået asyl, og de, der er kommet hertil som familiesammenførte, sige, at de i langt mindre grad bidrager end andre, og det er jo derfor, vi sammen har strammet op på reglerne, altså for at få antallet ned. Og det kan vi så se vi delvis er lykkedes med nu, men vi skal efter min mening længere ned.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Hr. Peter Kofod Poulsen.

Kl. 14:57

Peter Kofod Poulsen (DF):

Jeg har egentlig bare lyst til at spørge ministeren, om ministeren er enig med sin partifælle udenrigsministeren, for når man sidder og hører lidt på spørgsmål og svar, synes jeg, det er godt, at ministeren er lidt til den måske hårde side, mens udenrigsministeren måske er lidt mere til den bløde side, må man sige, så det kunne være rart at vide, om der imellem udlændingeministeren og udenrigsministeren er en fuldstændig enighed i det her spørgsmål.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:57

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg): Regeringens politik er, som jeg har skitseret den, og det er den politik, regeringen agter at føre.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Der er desværre ikke flere spørgsmål. Der er kun ét afsluttende spørgsmål for spørgeren efter medspørgeren.

Vi går over til spørgsmål nr. 15, og det er også til udlændinge-, integrations- og boligministeren, og spørgsmålet stilles af hr. Carsten Kudsk fra Dansk Folkeparti.

Kl. 14:58

Spm. nr. S 238

15) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Carsten Kudsk (DF):

Finder ministeren det underligt, når forholdene er, som de er, på forskellige asylcentre, at medarbejderne har lyst til at gøre opmærksom på problemerne, men at de mere eller mindre får mundkurv på af ledelsen?

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Værsgo.

Kl. 14:58

Carsten Kudsk (DF):

Tak. Jeg starter med at læse spørgsmålet op: Finder ministeren det underligt, når forholdene er, som de er, på forskellige asylcentre, at medarbejderne har lyst til at gøre opmærksom på problemerne, men at de mere eller mindre får mundkurv på af ledelsen?

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 14:58

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan indledningsvis oplyse, at det er Udlændingestyrelsen, der er ansvarlig for at tilvejebringe og drive indkvarteringsstederne for asylansøgere. Udlændingestyrelsen har indgået kontrakter med en række indkvarteringsoperatører, som driver asylcentre på vegne af Udlændingestyrelsen, og det er indkvarteringsoperatøren, der som arbejdsgiver rekrutterer personale til asylcentre, og det er således også indkvarteringsoperatøren, som inden for rammerne af den gældende lovgivning indgår ansættelseskontrakter med personalet.

Når det er sagt, må jeg indrømme, at jeg har svært ved at genkende det billede, som spørgeren tegner af forholdene for de ansatte på landets asylcentre. Det er således ikke mit indtryk, at medarbejdere på landets asylcentre får mundkurv på i forhold til at udtale sig offentligt om deres arbejdsplads. Der er således de samme rammer og vilkår for dem, som der er for alle andre offentligt ansatte, og sådan skal det også være. Ombudsmanden har for nylig udtalt, at såvel ansatte som frivillige på asylområdet har en loyalitetsforpligtelse i forhold til ansættelsesområdet, men dette er naturligvis ikke til hinder for, at man som privatperson udtaler sig kritisk om sit arbejdsområde i den offentlige debat. Dette kan jeg erklære mig fuldt ud enig i, hvilket jeg heller ikke tror der kan herske nogen som helst form for tvivl om. Jeg mener ikke, at ytringsfriheden bør begrænses; det er noget, jeg står fast på, det er noget, jeg altid har stået fast på, og det er noget, jeg bliver ved med at stå fast på.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:00

Carsten Kudsk (DF):

Nu skal ministeren tænke på en ting, og det er, at det jo faktisk har en konsekvens i forhold til den her kontrakt. Jeg kan komme med et eksempel. Jeg har stillet et spørgsmål til den juridiske afdeling i den pågældende kommune, hvor jeg spørger: Hvis jeg f.eks. som byrådsmedlem er ledig og på dagpenge og jeg så sammen med min kollega sender en skrivelse til Udlændingestyrelsen om, at vi mener, at de kontrakter, der findes på en offentlig arbejdsplads under Udlændingestyrelsen i Nyborg Kommune, er krænkende for ytringsfriheden, men at Udlændingestyrelsen ikke mener, at de er det, og jobcenteret sender mig i aktivering på Asylcenter Strandvænget og jeg nægter at tage imod det, da jeg ikke vil underskrive en kontrakt, skal kommunen så ifølge reglerne tildele mig en karantæne, selv om jobcenteret godt ved, at kommunen er imod kontraktens punkt om pressecensur? Og her skriver den pågældende journalist: Ja, det mener jeg, for der skal være en juridisk grund til at undlade en sanktion.

Så vil jeg godt spørge ministeren: Synes ministeren, at det er rimeligt, at et byrådsmedlem groft sagt den ene dag kan komme med en melding om, at vedkommende synes, der er noget, der kontraktmæssigt ikke er i orden, og at det er krænkende for ytringsfriheden,

og at vedkommende så den anden dag kan blive sendt i aktivering og komme ud for at få en sanktion, fordi man ikke har truffet en afgørelse i forbindelse med den pågældendes kontrakts punkter?

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:01

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):
Jeg vil ikke forholde mig til det, spørgeren listede op her, uden at have set det på skrift og uden at have gransket det juridisk. Det tror jeg også er fair nok.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:01

Carsten Kudsk (DF):

Når man så kigger på finanslovsaftalen, som blev indgået, kan man se, at der på side 13 står:

»Aftaleparterne lægger vægt på, at der allerede i dag skal udvises nultolerance« – det er i forhold til mindreårige på asylcentre – »over for enhver kriminel handling begået på eller i tilknytning til asylcentre. Dette indebærer bl.a., at alle kriminelle forhold skal meldes til politiet. Aftaleparterne lægger endvidere vægt på, at dette skal tydeliggøres ved indgåelsen af fremtidige operatørkontrakter. Samtidig vil præcise husordener indgå i forbindelse med de nye kontrakter.«

Jeg vil godt spørge ministeren: Når nu de nye kontrakter skal indgås, overvejer ministeren så, med tanke på alt det, der har været i pressen, måske at sige: Prøv lige at tænke på, hvordan I gør med hensyn til pressehåndtering?

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:02

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):
Det har jeg ikke overvejet, men det kan jeg selvfølgelig sætte mig ned og gøre og vil også gøre det, hvis jeg fortsat er minister på det her område, når der er gået nogle dage – det ved man aldrig.

Men altså, jeg kan generelt sige, at for mig er det bare helt afgørende, at de ting, der skal indberettes, bliver indberettet. Det synes jeg er det vigtige punkt i det her, så vi får gjort op med de problemer, som der har været rundtomkring på nogle asylcentre. Den kriminalitet, som måtte blive begået, skal selvfølgelig efterforskes, og så skal det have nogle konsekvenser.

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:03

Carsten Kudsk (DF):

Så vil jeg spørge: Hvad mener ministeren så om, at ministeren udpeger en aktør til at operere i en bestemt kommunes område, og den pågældende kommune sådan set er utilfreds med nogle kontraktforhold og så bare ignorerer det, men sørger for, at Udlændingestyrelsen og ministeriet bliver indblandet? Hvordan synes ministeren, at Langeland Kommune har håndteret det her i forhold til en kommune, der sådan set har været tvunget til eventuelt at bede om at få en problemstilling forelagt for Ombudsmanden? Mener ministeren ikke, at det kunne være blevet håndteret på en lidt bedre måde?

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:03

Kl. 15:03

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):
Det er jo ikke nogen hemmelighed, at jeg har udtalt mig kritisk om præcis de forhold, der er set på Tullebølle, og jo i høj grad det faktum, at man netop ikke indberettede de ting, der skulle indberettes. Det er jo derfor, at vi i fællesskab har præciseret det i finanslovsaftalen for 2017.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Tak for det. [Hermed sluttede spørgsmålet].

Så går vi over til spørgsmål nr. 16, og det er også hr. Carsten Kudsk, der stiller spørgsmål til udlændinge-, integrations- og boligministeren.

Kl. 15:04

Spm. nr. S 239

16) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Carsten Kudsk (DF):

Påtænker ministeren, at borgere, der kommer til Danmark som nomader – det kunne f.eks. være fra lande som Kuwait – bliver straks hjemsendt, eller mener ministeren, at disse sager skal igennem en langvarig asylbehandling?

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:04

Carsten Kudsk (DF):

Tak, formand. Jeg læser spørgsmålet op: Påtænker ministeren, at borgere, der kommer til Danmark som nomader – det kunne f.eks. være fra lande som Kuwait – bliver strakshjemsendt, eller mener ministeren, at disse sager skal igennem en langvarig asylbehandling?

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:04

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):
Jeg må forstå det sådan, at hr. Carsten Kudsk ønsker oplyst, om asylansøgere som nomader i deres land har krav på at få deres asylansøgning her i Danmark behandlet. Hvis man kommer til Danmark som asylansøger, har man krav på en både saglig og grundig asylbehandling, men det er jo selvsagt kun, hvis der er behov for beskyttelse, at man får asyl. Men man har krav på at få behandlet sin sag under alle omstændigheder.

Nu er det sådan, at afgørelser om asyl træffes af Udlændingestyrelsen i første instans med klageadgang til Flygtningenævnet. Afgørelserne træffes uanset nationalitet efter en konkret og individuel vurdering på baggrund af asylansøgernes egne oplysninger og deres baggrundsuplysninger, som foreligger i forhold til ansøgerens hjemland. Det er et fast princip, at afgørelser i asylsager i Danmark træffes uafhængigt af den politiske proces, og det mener jeg er helt rigtigt. Og jeg må derfor som minister ikke blande mig i myndighedernes beslutning eller for den sags skyld udtale mig om, hvorvidt asylansøgere fra et givent land måtte være i risiko for asylrelevant forfølgelse.

Men det, der er at sige til det, er, at man har krav på at få behandlet sin sag, men det er jo kun, hvis man har krav på beskyttelse, altså hvis man er forfulgt, at man så vil opnå asyl.

	Kl. 15:06		Kl. 15:07
Tredje næstformand (Christian Juhl): Spørgeren.		Tredje næstformand (Christian Juhl): Ministeren.	
	Kl. 15:06		Kl. 15:07
Carsten Kudsk (DF): Jeg kan nævne et eksempel til ministeren fra den 10. oktober i Den Korte Avis, der skriver noget om en storfamilie på 62 personer, der er flyttet ind på et asylcenter. De lægger sådan set frem, at de alle sammen kommer fra Kuwait, og de lægger også frem, at de regner med, der skulle komme flere klanmedlemmer, og de snakker også om, at man sagtens kunne fylde flere asylcentre. Vil det sige, at uanset hvor mange eventuelt kuwaitiske statsborgere, der vil stå nede ved den danske grænse og bede om at få asyl, vil de kunne komme igennem en langvarig asylbehandling, når de kommer ind på dansk jord?		Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg): Hvis jeg svarer nu, kan det blive opfattet, som om det lige præcis er Kuwait, jeg svarer i forhold til, og det hverken kan eller vil jeg. Men jeg kan sige sådan helt oplysende og grundlæggende, at der fra nogle lande er ansøgninger, som indgår i kategorien åbenlyst grundløs, og der er der en meget, meget hurtig asylbehandling. Men det her har ikke noget med Kuwait at gøre, det er en helt generel oplysning.	Kl. 15:08
	Kl. 15:06	Tredje næstformand (Christian Juhl): Tak til hr. Carsten Kudsk og tak til udlændinge-, integrations- og boligministeren for dagens indsats. Så går vi over til spørgsmål 17, og det er til energi-, forsynings- og klimaministeren, og spørgeren er hr. Jens Joel fra Socialdemokratiet.	Kl. 15:08
Tredje næstformand (Christian Juhl): Ministeren.			
	Kl. 15:06		Kl. 15:08
Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg): Jeg vil sige det sådan, at vi jo altid vil forsøge at gøre asylbehandlingen så hurtig som overhovedet muligt; der kan jo være stor forskel på, hvor lang tid en asylbehandling tager. Men når det er sagt, er det sådan, at vi er forpligtet til at asylbehandle dem, som kommer og påberåber sig asyl i Danmark, men man har jo ikke krav på at få asyl, hvis man ikke er forfulgt.		Spm. nr. S 235 17) Til energi-, forsynings- og klimaministeren af: Jens Joel (S): Mener ministeren, at regeringens EUDP-bevilling for 2017 lever op til ministerens tidligere udtalelser om, at EUDP-midlerne over de kommende år skal øges i et »fornuftigt tempo, så vi når målet i 2020«?	
	Kl. 15:07		
Tredje næstformand (Christian Juhl): Spørgeren.		Skriftlig begrundelse	
	Kl. 15:07	Der henvises til følgende citat fra Folketingets spørgetime den 8. januar 2016: »Bevillingen til EUDP var i 2015 på 375,3 mio. kr. Basisbevillingen til EUDP er i henholdsvis 2017, 2018 og 2019 på 52,7 mio. kr. pr. år, men efter vanlig praksis vil midlerne til EUDP blive fastsat i de årlige forhandlinger om forskningsreserven. Der er endnu ikke taget stilling til indfasningen, men det er min forventning, at vi over de kommende år vil øge midlerne i et fornuftigt tempo, så vi når målet i 2020. Realiseringen af »Mission Innovation« afhænger altså af, om andre partier deler regeringens ambitioner om flere penge til energiforskning.«	
Tredje næstformand (Christian Juhl): Ministeren.		Tredje næstformand (Christian Juhl): Værsgo at læse spørgsmålet op.	Kl. 15:08
	Kl. 15:07		
Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg): Så enkelt kan man trods alt ikke sætte det op. Men vi er forpligtet til at asylbehandle de mennesker, der kommer og påberåber sig asyl, men dermed ikke være sagt, at vi er forpligtet til at give dem asyl. Det er kun, hvis man er forfulgt.		Jens Joel (S): Tak. Spørgsmålet lyder: Mener ministeren, at regeringens EUDP-bevilling for 2017 lever op til ministerens tidligere udtalelser om, at EUDP-midlerne over de kommende år skal øges i et »fornuftigt tempo, så vi når målet i 2020«?	Kl. 15:08
	Kl. 15:07		
Tredje næstformand (Christian Juhl): Spørgeren.		Tredje næstformand (Christian Juhl): Ministeren.	Kl. 15:09
	Kl. 15:07		
Carsten Kudsk (DF): Så uanset hvor mange der vil stå ved den danske grænse – man har jo de her nomader, der har rejst rundt i hele verden, og som rejser til Danmark – så er vi tvunget til at skulle huse dem, hvis de pågældende lande nægter at tage imod dem igen?		Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt): Tak til hr. Jens Joel for spørgsmålet. Regeringen har som bekendt fået Danmark med i det internationale initiativ »Mission Innovation«. Det betyder, at regeringen vil arbejde for, at der afsættes 580 mio. kr. i 2020 til forskning og udvikling af rene energiteknologier. Midlerne skal hovedsagelig udmøntes gennem EUDP. EUDP's bevilling	

i 2017 bliver på i alt 321 mio. kr. Jeg mener derfor, at vi er godt i gang med at indfase »Mission Innovation« i et fornuftigt tempo, så vi kan nå målet i 2020.

Den samlede bevilling for 2017 er opnået i et samarbejde med et bredt flertal i Folketinget, og jeg er glad for det gode samarbejde på området. Midlerne til EUDP i de kommende år vil efter vanlig praksis blive fastsat i de årlige forhandlinger om finansloven og forskningsreserven, og jeg håber også, at vi i de kommende år kan finde en løsning på tværs af partierne, der sikrer en fortsat indfasning i et fornuftigt tempo.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:09

Jens Joel (S):

Tak for det. Jeg tror, at ministeren er bekendt med de evalueringer, der ligger, og som jo bl.a. peger på, at der er rigtig mange arbejdspladser og rigtig mange eksportindtægter i eksempelvis EUDP og energiforskningsprogrammerne. På den baggrund er vi selvfølgelig glade for, at regeringen også satser på det her program.

Men der er to ting, som jeg godt kunne tænke mig at få bekræftet her, for virkeligheden har faktisk overhalet spørgsmålet en lille smule. For jeg forstår, at regeringen nu ser den ændring, der skete med PSO-aftalen, som vi jo selv var en del af, hvor man tog nogle midler, som kom fra det, der hedder ForskEL, som var et forskningsprogram i energi, og som var PSO-finansieret, og flyttede det over til EUDP. Det er 130 mio. kr. Så vil jeg bare spørge ministeren, om ministeren mener, at det, at man giver det en anden overskrift og flytter det fra ForskEL, som er energiforskning, til EUDP, som er energiforskning, er en opprioritering i sig selv.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:10

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt): Jeg deler fuldstændig spørgerens indgang til det, nemlig at EUDP er et meget velfungerende program, både i forhold til udvikling og forskning, men også i forhold til at udvikle nye arbejdspladser inden for energiområdet. Men jeg er også af den opfattelse, at det her vil føre til en styrkelse af EUDP. Det er det, der er målet i forhold til »Mission Innovation«. Og jeg er meget tilfreds med, at det har kunnet lade sig gøre at indgå en aftale i forbindelse med PSO-aftalen, hvor vi overflytter de pågældende 130 mio. kr. fra ForskEL til EUDP.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:11

Jens Joel (S):

Det er vi selvfølgelig også glade for at vi har kunnet indgå en aftale om. Men der er to grundlæggende problemer med det her, og det bliver næsten for newspeakagtigt, når regeringen fremfører det her som en stor sejr. For det første er det ifølge ministerens eget svar til mig jo et udgangspunkt, som regeringen tog i 2015-finansloven, hvor der var 400 mio. kr. til EUDP. Nu er der så 321 mio. kr. Så siden regeringen kom til, er der sket en reduktion. For det andet bliver det fremhævet som en stor sejr, at man har flyttet pengene fra ForskEL over til EUDP. Og der bliver jeg nødt til at spørge ministeren igen,

for ministeren svarede ikke: Er det en opprioritering at give dem en ny overskrift?

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:12

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt): Det er en styrkelse af EUDP. Det er det, der har været hensigten, og det er også det, der er regeringens hensigt i forhold til målsætningen om at nå de 580 mio. kr. i 2020.

Jeg er enig med spørgeren i, at det da kunne være rart at have fundet nogle nye penge, men det er jo således, at penge skal findes, og pengene skal også findes til forskning og udvikling. Og jeg er meget, meget tilfreds med, at det kunne lade sig gøre i forbindelse med den aftale, der blev indgået i fredags, hvor også spørgerens parti var med, at få en styrkelse af EUDP-programmet. Og det er også således, når man ser på det i forhold til finansloven, at der jo også her samlet set med forskningsreserven bliver flere penge til EUDP næste år, end der har været i år, og heldigvis kommer der så yderligere de 130 mio. kr. fra ForskEL-programmet.

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:12

Jens Joel (S):

Så første konklusion er, at der er færre penge, end der var, da regeringen overtog EUDP. Anden konklusion er, at man har flyttet pengene fra en anden forskningsbevilling til energi over til EUDP. Så er jeg nødt til at spørge ministeren, om den måde, hvorpå man har tænkt sig at leve op til de løfter, man har givet i udlandet, er at tage pengene fra andre energiforskningsprogrammer. Og så vil jeg bede ministeren om at redegøre for, hvorfor det er en styrkelse af energiforskningen.

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:13

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt): Der bliver samlet set flere penge til energiforskning til næste år, end der er i år. Der er bevilget flere penge i forbindelse med uddeling af forskningsreserven, og så er ForskEL-pengene kommet oveni. Og det er også regeringens mål at nå de 580 mio. kr. i 2020 til »Mission Innovation«. Hvis det skal lykkes, kræver det, at der fortsat er en fornuftig dialog her i Folketinget og også en velvillighed fra Folketingets side i forhandlingerne, både om forskningsreserven, men også i finanslovsforhandlingerne.

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Tusind tak til ministeren og hr. Jens Joel.

Vi går videre til spørgsmål nr. 18, og det er til sundheds- og ældreministeren, og spørgeren er hr. Flemming Møller Mortensen, Socialdemokratiet.

Kl. 15:14

Spm. nr. S 230

18) Til sundheds- og ældreministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Vil ministeren tage ansvaret for, at man på Aarhus Universitetshospital kan opretholde det nødvendige faglige niveau i sager om ek-

sempelvis vold mod børn efter nedlæggelsen af Center for Børn udsat for Overgreb (CBO)?

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:14

Flemming Møller Mortensen (S):

Mange tak, og spørgsmålet til sundheds- og ældreministeren lyder: Vil ministeren tage ansvaret for, at man på Aarhus Universitetshospital kan opretholde det nødvendige faglige niveau i sager om eksempelvis vold mod børn efter nedlæggelsen af Center for Børn er udsat for Overgreb (CBO)?

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:14

Sundheds- og ældreministeren (Sophie Løhde):

Tak til spørgeren for spørgsmålet. Vi skal som samfund først og fremmest gøre, hvad vi kan for at beskytte børn mod overgreb, og i de helt ulykkelige tilfælde, hvor børn har været udsat for f.eks. vold eller seksuelle overgreb, skal vi selvfølgelig stå klar med den hjælp og støtte, som børnene har brug for.

Det fremgår af Sundhedsstyrelsens gældende specialeplan, at der skal være højt specialiserede funktioner tre steder i landet, hvor man kan behandle børn, der har været udsat for seksuelle overgreb, eller hvor der er mistanke om seksuelle overgreb. De tre steder er Rigshospitalet, Odense Universitetshospital og Aarhus Universitetshospital Skejby.

I en artikel i Kristeligt Dagblad den 15. november står der, at Region Midtjylland vil nedlægge deres Center for Børn udsat for Overgreb på Skejby Sygehus. På centeret samler man i dag de undersøgelser og behandlinger, der skal foretages i forbindelse med seksuelle overgreb på børn. Jeg ved, at Sundhedsstyrelsen har bedt Region Midtjylland om en redegørelse for, hvordan de vil varetage den højt specialiserede funktion fremadrettet, så der fortsat kan være hjælp til børnene og til deres familier. Region Midtjylland har netop sendt en redegørelse til Sundhedsstyrelsen. Jeg afventer i første omgang, at Sundhedsstyrelsen nu behandler svaret fra Region Midtjylland, og jeg har tiltro til, at sagen løses til gavn for børnene og deres familier.

Jeg vil afslutningsvis orientere om, at Sundhedsstyrelsen har besluttet at udvide den højt specialiserede funktion i den kommende specialeplan, så den fremadrettet dækker overgreb mod børn generelt, herunder både seksuelle og fysiske overgreb. Jeg er bekendt med, at Skejby Sygehus fortsat fremadrettet ønsker at varetage den højt specialiserede og lidt bredere funktion.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:16

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg takker for svaret. Det er korrekt, at det var Kristeligt Dagblad, der den 16. november bragte den her artikel, som skabte bekymring hos mange fagfolk, også retsmedicinerne. Det, der også har vakt min bekymring, er, om en region blot kan nedlægge en højt specialiseret funktion, efter at udvalget i Sundhedsstyrelsen har sagt, at funktionerne skal fungere.

Så jeg er rigtig glad for, at ministeren siger, at der har været en kontakt, at Region Midtjylland har svaret, og også at der pågår en dialog.

Jeg vil gerne spørge ministeren om noget. For man kan jo sige, at set med socialdemokratiske briller burde det her jo slet ikke være forløbet. Hvis man ønsker ikke at have højt specialiserede funktioner mere af den ene eller den anden grund, eller at man af økonomiske årsager ikke kan få tingene til at hænge sammen – det kan også være, fordi man ikke kan fastholde personalet, altså ikke har specialisterne – så synes jeg jo, at der bør være en dialog mellem den pågældende region eller det pågældende universitetshospitals ledelse og Sundhedsstyrelsen.

Jeg synes, det her er en forkert måde, altså at både ministre og Folketing på en eller anden måde skal blive opmærksomme på en sag via medierne, og at Sundhedsstyrelsen ikke er den første instans, en region henvender sig til, hvis man ikke ønsker funktionen fremadrettet.

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:17

Sundheds- og ældreministeren (Sophie Løhde):

Mig bekendt har Region Midtjylland ikke oplyst, at man ikke er interesseret i funktionen fremadrettet. Tværtimod er jeg bekendt med, hvad jeg også afsluttede min besvarelse med at sige, at Skejby Sygehus fortsat ønsker at varetage den højt specialiserede funktion.

Det, der derfor er udgangspunktet, og som Region Midtjylland skal leve op til, er den gældende specialeplan på området. Sundhedsstyrelsen har oplyst, at sygehuse, som varetager en specialfunktion, selvfølgelig skal sikre sig, at de har en tilstrækkelig kapacitet og robusthed i forhold til at kunne varetage funktionen.

Det, der til gengæld ikke er specificeret, er, hvordan det skal foregå. Altså, det behøver ikke at være i et særskilt center, som Skejby Sygehus har haft på området. Det kunne også være på samme måde, som det er på Rigshospitalet eller i Odense, hvor man ikke har et særskilt center, så vidt jeg er orienteret.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:18

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det. Men det, der jo i hvert fald må være gældende, når Sundhedsstyrelsen skal vurdere det, er, om de faglige kompetencer, der skal til i en flerfaglig sammenhæng, er til stede. Men jeg er glad for, at Sundhedsstyrelsen er opmærksom på det. Jeg anerkender også, at Sundhedsstyrelsen er inde over en udvidelse af, hvilke funktioner de skal have.

For jeg må jo sige, at når vi kun har tre funktioner i landet, så er der jo også en lang transporttid for visse familier og børn frem til de tre centre, der er. Så alt andet end tre vil i hvert fald være at skabe en større geografisk ulighed på et område, der er så alvorligt, som det er tale om, når det drejer sig om et center, der skal kunne varetage kontrollen eller tilsynet med eventuelle overgreb mod børn.

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:19

Sundheds- og ældreministeren (Sophie Løhde):

Altså, jeg ved som sagt, at Sundhedsstyrelsen har bedt Region Midtjylland om en redegørelse for, hvordan de konkret vil varetage en højt specialiseret funktion fremadrettet, så der selvfølgelig fortsat kan være hjælp til de pågældende børn og deres familier. Det er den

redegørelse, som Sundhedsstyrelsen netop har modtaget, og jeg afventer nu, at Sundhedsstyrelsen behandler svaret. Jeg har som sagt også tiltro til, at vi kan få løst sagen til gavn for børnene og deres familier.

Når det handler om, hvem der skal orientere hvem om hvad hvornår, så gælder det jo som udgangspunkt, at hvis der er specialefunktioner, skal regionen orientere Sundhedsstyrelsen, hvis man ikke længere kan efterleve kravene, og hvis forudsætningerne for den oprindelige godkendelse, som man modtager, ændrer sig i løbet af godkendelsesperioden, eller hvis funktionen ikke varetages længere.

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:20

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det. Jeg har lige et afsluttende spørgsmål til ministeren. Er det sådan, at de her socialpædiatriske specialfunktioner i den nye specialeplan har fået væsentligt nye rammer og funktioner? Det er først nu, hvor ministeren omtaler det i sin besvarelse, at jeg hører, at der bliver et tillæg af funktioner. Bliver det sådan, at de tre højtspecialiserede centre får ens opgaver fremover?

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:20

Sundheds- og ældreministeren (Sophie Løhde):

Jeg tror, jeg må henvise til den skriftlige besvarelse i forhold til den nærmere uddybning af Sundhedsstyrelsens beslutning om at udvide den højt specialiserede funktion i en kommende specialeplan.

Det, jeg ved at Sundhedsstyrelsen i øvrigt bemærker, er, at der på alle børneafdelinger jo må antages at være et vist niveau af socialpædiatri på hovedfunktionsniveau i forhold til indsatsen for børn med omsorgssvigt m.v., herunder videre visitation til de specialiserede funktioner vedrørende overgreb.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Tak til begge to.

Efter spørgsmål 18 kommer selvfølgelig spørgsmål 21 (spm. nr. S 233), fordi de to andre spørgsmål er faldet ud. Det er til miljø- og fødevareministeren, og det er af fru Lea Wermelin fra Socialdemokratiet.

Kl. 15:21

Spm. nr. S 229

19) Til skatteministeren af:

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Mener ministeren, at udflytningen af statslige arbejdspladser kompenserer for den geografiske skævvridning, som regeringens topskattelettelser og for den sags skyld også den forhøjede pensionsalder, nedskæringen i børnechecken og indførelsen af kontanthjælpsloftet er med til at forstærke?

(Spørgsmålet er udgået af dagsordenen).

Kl. 15:21

Spm. nr. S 232

20) Til miljø- og fødevareministeren af:

Lea Wermelin (S):

Mener ministeren, at det er fornuftigt at fjerne Tænk Kemis bevilling, i lyset af at Nordisk Råd har nomineret Tænk Kemis »Kemilup-

pen« til Nordisk Råds miljøpris, og i lyset af at et flertal i Folketinget bestående af Alternativet, Enhedslisten, SF, Socialdemokratiet, Radikale Venstre, DF og Konservative alle har udtalt sig positivt om en videreførsel af Tænk Kemis indsats, herunder »Kemiluppen«?

(Spørgsmålet er udgået af dagsordenen).

Kl. 15:21

Spm. nr. S 233

21) Til miljø- og fødevareministeren af:

Lea Wermelin (S):

Hvordan mener ministeren at det hænger sammen, at ministeren på samrådet om Forbrugerrådet Tænk Kemi udtalte, at »der er heller ikke tale om, at der sker en nedprioritering af kemiområdet. På ingen måde«, når nu det fremgår af et svar til Folketinget, at bevillingerne til kemiindsatsen falder i perioden fra 2015 til 2017, også når man indregner regeringens kemipakke?

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Værsgo. Vi vil gerne høre spørgsmålet.

Kl. 15:21

Lea Wermelin (S):

Jeg læser op: Hvordan mener ministeren at det hænger sammen, at ministeren på samrådet om Forbrugerrådet Tænk Kemi udtalte, at »der er heller ikke tale om, at der sker en nedprioritering af kemiområdet. På ingen måde«, når nu det fremgår af et svar til Folketinget, at bevillingerne til kemiindsatsen falder i perioden fra 2015 til 2017, også når man indregner regeringens kemipakke?

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:22

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand. Og tak til spørgeren for spørgsmålet.

Som jeg svarede på samrådet i oktober, og som det fremgår af mit svar på spørgsmål 9 fra Miljø- og Fødevareudvalget, er der ikke tale om en nedprioritering på kemiområdet, for fru Lea Wermelin baserer sit spørgsmål på en misforstået præmis. For godt nok er der faldende bevillinger over årene, men det er fald, som i sin tid er aftalt i forbindelse med indgåelse af de politiske aftaler, der ligger bag. Regeringen har intet ændret i de aftalte bevillinger. Regeringen har derimod opprioriteret området med næsten 6 mio. kr. i 2016-17 til den kemipakke, som blev lanceret efter sommerferien. Hertil kommer 1 mio. kr. til etablering af en informationsportal fælles for Fødevarestyrelsen og Miljøstyrelsen. Og herudover er bevillingen til Forbrugerrådet Tænk kemi nu forlænget med finanslovsaftalen for 2017.

Der er således ikke tale om en nedprioritering af kemiområdet, tværtimod.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:23

Lea Wermelin (S):

Jeg havde sådan set håbet, at ministeren her i Folketingssalen ville holde sig til fakta, for jeg står her med et svar, som ministeren selv har sendt over, og hvor vi sort på hvidt netop kan se de faldende bevillinger. Hvor der i 2014 var 136 mio. kr., er der i 2017 115 mio. kr. Så er der jo forskel. Så er der sket nedskæringer på kemiområdet, og det er det, som jeg undrer mig over at ministeren ikke vil svare på.

Når der bliver færre penge, hvordan kan ministeren så tale om en opnormering?

Kl. 15:26

MetroXpress har skrevet om det her, og de har egentlig illustreret det meget godt med et eksempel: I en børnehave har man ansat fem pædagoger, den ene er kontraktansat. Så udløber kontrakten, så er der fire pædagoger tilbage, og så siger forældrene: Hov, vores børn får faktisk en dårligere pasningsordning nu. Og lederen siger: Jamen jeg har ansat en på 10 timer, så der er sket en opnormering. Men faktisk er, at der jo er færre timer til de børn, det handler om. Og det er det samme, vi ser her, nemlig at Danmarks kemiindsats bliver nedprioriteret.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:24

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, formand. Jamen det er jo rent nonsens, og det ved fru Lea Wermelin godt. Det er sådan set lidt ærgerligt, at vi skal have polemik og bruge Folketingets tid på den slags. Hvad er faktum? Faktum er, at der er en aftale og en bevilling, der udløber. Det er sågar fru Lea Wermelins eget parti, der er med i det. Og regeringen opprioriterer området ved at tilføre 6 mio. kr. Så kan fru Lea Wermelin tale om pædagoger og opgørelser, og jeg ved ikke hvad. Faktum er, at der er bevillinger, der udløber, og regeringen opprioriterer området.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:25

Lea Wermelin (S):

Men nu er ministeren jo minister, og derfor ved ministeren også, at der ikke er noget, der hedder permanente bevillinger. Det er sådan i politik, at vi prioriterer mellem politiske forslag, og derfor er det også helt fair, hvis ministeren har en anden tilgang til kemiområdet, end vi har i Socialdemokratiet, altså at man vil bruge færre penge på kemiområdet, at man vil skære ned på kemiområdet, men så må man jo stå ved det. Og det er egentlig det, som jeg synes er noget nonsens – for at blive i den terminologi – fordi ministeren ikke vil stå ved den politiske prioritering, man foretager, i forhold til kemiområdet.

Så lad os bare tage et eksempel i forhold til Forbrugerrådet Tænk kemi, som ministeren selv nævner. Har Forbrugerrådet Tænk kemi i 2017 flere penge eller færre penge, i forhold til da vi sad i regering?

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:25

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Jamen jeg står da fuldstændig ved den prioritering, regeringen foretager. Jeg er stolt af den. Jeg kunne så spørge fru Lea Wermelin, om Socialdemokratiet har prioriteret kemiområdet i sit finanslovsfor-slag, for så ville argumentet hænge sammen. Men det er jo ikke tilfældet.

Hvad er tilfældet? Tilfældet er, at regeringen afsætter ekstra 6 mio. kr. til at løfte kemiområdet. Det er et løft. Og uanset hvilke forklaringer af mere eller mindre lødig karakter spørgeren kommer med, er det et løft. Og hvorfor er det det? Fordi der er bevillinger, der udløber, og regeringen opprioriterer området.

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:26

Lea Wermelin (S):

Så bare lige for alle dem, der følger med, for danskerne: Når man går fra en bevilling i 2014 på 136,9 mio. kr. til i 2017 at have en bevilling på 115 mio. kr., er det et løft i regeringens øjne. For så er der pludselig rigtig mange ting, der hænger sammen. Så kan man bedre forstå de planer, som Venstre lægger frem: Når man skærer ned på noget, bliver det en opprioritering. Altså, det er jo helt på månen.

Det er faktisk et helt simpelt spørgsmål, jeg stiller ministeren, nemlig: Har Forbrugerrådet Tænk Kemi færre penge eller flere penge, i forhold til da vi sad i regering?

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:27

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Med al respekt for måneanalogier tror jeg, det er spørgeren, der befinder sig på månen. Præmissen for det her spørgsmål er jo fuldstændig ugyldig. Der er tale om en bevilling, som spørgerens eget parti har ansvaret for, og som udløber. Og regeringen opprioriterer området og tilfører flere midler. Skulle spørgeren ikke glæde sig over det frem for at stå ved, at hendes eget parti har været med til at lade en bevillingsskrænt indfinde sig?

Det her er jo helt sort, og månen er på ingen måder et sted at være. Jeg befinder mig i Folketingssalen og er klar over, at der så er en differens mellem, hvor vi befinder os. Jeg kan bare sige, at der finder en opprioritering sted på 6 mio. kr., og det glæder jeg mig over som minister.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Tak til ministeren, og tak til fru Lea Wermelin.

Det næste spørgsmål er nr. 22. Det er til miljø- og fødevareministeren, og spørgeren er fru Karin Gaardsted fra Socialdemokratiet.

Kl. 15:27

Spm. nr. S 234

22) Til miljø- og fødevareministeren af:

Karin Gaardsted (S):

Mener ministeren, at det er meningsfuldt, at man i dag ødelægger det organiske biprodukt mask fra ølbrygning, så det ikke længere kan anvendes som dyrefoder, fordi opbevaringsbeholdere til mask skal slutte tæt på en måde, så afføring fra fugle ikke kan ramme produktet på grund af fare for spredning af fugleinfluenza ved risikoen for fugleafføring i masken, til trods for at selv samme fugleklatter kan ramme samme marker, som mange køer, der også kan blive fodret med produktet, græsser på?

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Vi vil gerne høre spørgsmålet.

Kl. 15:27

Karin Gaardsted (S):

Tak for det. Jeg læser nu spørgsmålet op og undskylder, at det er lidt kringlet, men det lyder som følger:

Mener ministeren, at det er meningsfuldt, at man i dag ødelægger det organiske biprodukt mask fra ølbrygning, så det ikke længere kan anvendes som dyrefoder, fordi opbevaringsbeholdere til mask skal slutte tæt på en måde, så afføring fra fugle ikke kan ramme pro-

duktet på grund af fare for spredning af fugleinfluenza ved risikoen for fugleafføring i masken, til trods for at selv samme fugleklatter kan ramme samme marker, som mange køer, der også kan blive fodret med produktet, græsser på?

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:28

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand, og tak for spørgsmålet, også selv om det er lidt kringlet. Jeg vil forsøge, så godt jeg kan, at svare på det.

Det er ikke et krav, at opbevaringsbeholdere til mask til fodring skal slutte tæt. Landmanden skal dog selv sikre sig, at det foder, landmanden fodrer med, ikke er forurenet fra f.eks. luft eller vand. Det er således et krav i foderlovgivningen, at landmanden selv skal sikre sig, at foderet ikke bliver inficeret med fugleinfluenza fra vilde fugle. Derfor er overdækning eller anden beskyttelse relevant.

For foder er der regler om, at primærproducenter skal have et egenkontrolprogram ved fodring af dyr, så dyr sikres et sikkert og godt foder. Foder skal være af sædvanlig handelskvalitet og ikke være til fare for dyresundheden eller på anden måde være til fare for folkesundheden og miljøet. For så vidt angår fodring af fugle under tag, kan jeg oplyse, at det er tiltag, der er iværksat for at hindre vilde fugle, der kunne være inficeret med fugleinfluenza, i at komme i kontakt med tamt fjerkræ, da vilde fugle jo kan blive tiltrukket af fritliggende foder. Den regel har været gældende siden 2006.

Andre dyrearter kan fodres i det fri, og der er ikke krav om, at f.eks. siloer med mask til fodring af kvæg skal være overdækket, eller f.eks. at kvæg skal fodres under tag.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:30

Karin Gaardsted (S):

Tak for svaret. Altså, det er faktisk ikke det, det handler om. Det handler om den opbevaring, der er, henne ved bryghuset, altså inden landmanden overtager masken. Og det er der, der bliver forlangt, at masken skal opbevares i nærmest sterile beholdere med låg på, før landmanden afhenter det, og hvis man gør det, mugner masken, og så kan den ikke anvendes.

Men jeg har lige et par andre ting, jeg godt vil sige også, og det er, at jeg selvfølgelig ikke har noget ønske om, at køer skal blive smittet med det ene eller det andet, så jeg har forhørt mig hos en – og det tror jeg ministeren vil sætte pris på – erfaren jysk dyrlæge. Og han oplyser følgende:

En malkeko drikker mellem 100 og 150 l vand dagligt og æder op til 35 kg foder. I formaverne, dvs. netmave og vom på koen, er der indehold svarende til ca. 150 kg vandigt vomindhold. Det er meget svært at smitte en ko gennem det, den æder, på grund af de nævnte mængder. Alt bliver blandet, og der foregår en heftig enzymatisk og mikrobiel nedbrydning i vommen, så smitstoffer nedbrydes også, og der skal være overordentlig store mængder, altså flere kilo inficerede fugleekskremer til stede, for at det kan ske. Han siger desuden, at smitte med fugleinfluenza er fuldstændig hypotetisk. Der er ikke tilfælde, hvor det er sket. Og økologisk kvæg og kødkvæg går jo ude det meste af året, og heller ikke her kender dyrlægen til forgiftninger, selv om dyrene jo får foder gennem åbne trug og høhække og vandes i store vandtrug.

Så påbudet om, at masken skal opbevares i rene, lukkede beholdere med låg for at undgå forurening henne ved bryghuset, giver ingen mening på grund af de nævnte forhold.

Jeg vil gerne lige høre ministerens kommentar til det.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:32

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak, formand. Jeg takker spørgeren for både det meget fyldige referat af, hvordan koen optager både det ene og andet, og også for, at der er hentet input fra en solid jysk dyrlæge – det borger for kvaliteten. Jeg vil gerne sige til spørgeren: Vi vil rigtig gerne svare skriftligt på det og også undersøge, om det skulle være tilfældet.

Jeg tror hverken spørgerens parti eller mit eget har en interesse i, at vi har unødvendige foranstaltninger, når det gælder produktion. Så kan vi fjerne ting, gør vi meget gerne det – med eller uden 150 l vand i formaven hos koen.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:32

Karin Gaardsted (S):

Jamen det er jeg selvfølgelig rigtig, rigtig glad for at høre, og jeg er sikker på, at det her får en fantastisk slutning. Men jeg har lige et par ting mere.

Den ene ting er, at når det nu bliver forlangt af bryggerierne, at de skal opbevare mask under de samme forhold, som man i øvrigt opbevarer fødevarer til mennesker på, så kræver det, at bryggeriet investerer i nye beholdere. For bryggerierne er det jo bare et restprodukt, som de skal af med, og investeringslysten er derfor begrænset. På den måde ender masken i gyllebeholderen i stedet for som et godt foderprodukt.

Er ministeren enig med mig i, at disse investeringer er en byrde for bryggerierne?

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:33

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for spørgsmålet. Jeg er i hvert fald enig med spørgeren i, at mask som et biprodukt er noget, vi har fokus på i forhold til hele den cirkulære økonomitænkning, og i forhold til hvorvidt mask kan anvendes til forskellige elementer. Jeg har så sent som i den forgangne uge været til en orientering om, hvordan mask også kan anvendes, og derfor kunne hele sporet omkring den cirkulære økonomi måske betyde, at også bryggerier fik en større lyst til investering, eller at merværdien af masken, bl.a. som en del af biogas eller lignende, faktisk kan være gavnligt for den økonomiske værdi, som mask kan have.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 15:34

Karin Gaardsted (S):

Jeg tror, at vi finder en løsning på det her, for i bund og grund tror jeg faktisk, at der er tale om en utilsigtet bivirkning af lovgivningen. Jeg vil derfor høre ministeren, om han vil tage problemet med tilbage på værkstedet og få det fikset.

Kl. 15:34

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:34

Miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen):

Jeg vil tage problemet med på bryggeriet, i stalden, og hvor det måtte være nødvendigt, også i ministeriet for at se, om vi kan gøre noget ved det, og selvfølgelig også for at kortlægge omfanget af et eventuelt problem. Det har spørgeren mit ord på.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til fru Karin Gaardsted og tak til ministeren for dagens indsats.

Vi går over til spørgsmål nr. 23, og det er til beskæftigelsesministeren, og spørgeren er hr. Lennart Damsbo-Andersen fra Socialdemokratiet.

Kl. 15:34

Spm. nr. S 223

23) Til beskæftigelsesministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Hvad er ministerens holdning til, at vi i dag har en strafferamme vedrørende overtrædelse af arbejdsmiljølovgivningen, der siger, at dødsulykker på arbejdet kan straffes med fængsel indtil 2 år, men at der aldrig er idømt fængselsstraf i en sådan sag?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Vi vil meget gerne høre spørgsmålet.

Kl. 15:34

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Tak, formand. Jeg skal læse det op: Hvad er ministerens holdning til, at vi i dag har en strafferamme vedrørende overtrædelse af arbejdsmiljølovgivningen, der siger, at dødsulykker på arbejdet kan straffes med fængsel indtil 2 år, men at der indtil dato aldrig er idømt fængselsstraf i sådan en sag?

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:35

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Jeg vil gerne indlede med at slå fast, at det er domstolene, der skal afgøre, om en arbejdsmiljøovertrædelse skal medføre fængselsstraf. Når det er sagt, er det korrekt, at muligheden for at idømme fængselsstraf for overtrædelse af arbejdsmiljøloven endnu ikke har været anvendt. Fængselsstraf skal være forbeholdt særlig grove overtrædelser, og domstolene har frem til nu ikke fundet grundlag for at idømme fængselsstraf efter arbejdsmiljøloven. Dog har det betydning for bødeudmålingen, at loven giver mulighed for fængselsstraf, da det er et signal fra lovgiver om, at man ønsker bøder af en vis størrelse.

Afslutningsvis vil jeg gerne understrege, at jeg har den holdning, at virksomheder, der groft sløser med arbejdsmiljøet, naturligvis skal straffes, så det kan mærkes. Derfor støtter jeg helt og holdent op om de beslutninger om højere bødestrafte, som blev besluttet af arbejdsmiljøforligskredsen under den seneste socialdemokratisk ledede regering.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Tak for svaret. Det flugter sådan set nogenlunde med det, jeg havde regnet med at ministeren ville svare. Det er jo rigtigt, at der ikke er idømt nogen fængselsstraf, og det er også derfor, jeg egentlig spørger ind til det her. Men der sker jo rent faktisk rigtig mange ulykker i Danmark, også selv om vi har lavet en aftale om, at vi vil have det bragt ned, og der sker også rigtig mange dødsulykker. I 2015 var der 27 og i år er vi på nuværende tidspunkt oppe på 24 dødsulykker i Danmark i forbindelse med arbejdet. Ministeren må jo medgive, at det er alvorligt, når der sker dødsfald i forbindelse med arbejdet, og det kan jeg også fornemme at han gør. Når man sådan kigger tilbage over årene og ser på alle de dødsulykker, der er sket – og de her år er endda nogle år, hvor der ikke er sket så mange dødsulykker – kan man se, at det aldrig nogen sinde har været muligt at løfte en sag, så man har kunnet idømme en fængselsstraf. Kan ministeren overhovedet forestille sig, at det nogen sinde vil være muligt at idømme en fængselsstraf her?

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:37

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Ja, det kan jeg godt forestille mig, for det er jo det rum, der er skabt i lovgivningen. Men vi er så i den situation, at vi endnu ikke har oplevet, at domstolene har udnyttet det rum. Men jeg mener også, at det skal ses i lyset af, at lovgiverne undervejs en række gange har skærpet bødestraffene, at man har differentieret straffene mellem store og små virksomheder osv., og at man har skærpet straffene på grund af overtrædelsens alvorlige karakter. Det er jo ikke noget selvstændigt mål, at nogen skal i fængsel, og når der ikke er blevet anvendt fængselsstraf, kan grunden også være, at der i Danmark slet ikke har været overtrædelser af en sådan grov karakter, at det har kunnet henføres til personligt ansvar, og at der har været grundlag for en fængselsstraf.

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 15:38

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg vil medgive, at det er svært at rejse en sag. Der er blevet rejst én sag, og den blev rejst, efter at der i 2013 skete en alvorlig ulykke i Kalundborg. De, der lytter med, kan måske huske, at der i forbindelse med en cirkusforestilling var et cirkustelt, som styrtede sammen. Der var 550 mennesker derinde og øvrigt også fire elefanter, og man kan forestille sig, hvordan det må være foregået inde i en teltedug, hvor alle de mennesker og elefanter farer rundt. Heldigvis er der kun syv mennesker, der kommer til skade, og der bliver rejst en straffesag fra politiets side med krav om fængsling, jævnfør den paragraf i loven, der giver mulighed for op til 2 års fængsel. Men den bliver simpelt hen tabt med et brag, og cirkusdirektøren går derfra som en fri mand, og der sker ingenting. Dommen kommer så den 30. april 2015, for 5 måneder senere bliver han faktisk idømt 40 dages betinget fængsel. Det er dog ikke på grund af noget med et telt, der er styrtet ned eller masser af mennesker, der kan komme til skade, men fordi han er kommet til at skrive noget forkert på dokumentet, det vil sige, at det er for dokumentfalsk. Kan ministeren ikke se, at der er noget her, der fuldstændig skrider, i forhold til at man bliver idømt 40 dages betinget fængsel for at have skrevet forkert på et stykke pa-

pir, altså dokumentfalsk, men overhovedet ingenting, selv om der er et telt, der er styrtet ned over 550 mennesker?

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Egentlig er der kun ½ minut til de opfølgende spørgsmål.

Men det er ministeren.

Kl. 15:40

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Når man sammenligner strafudmålinger i forskellige typer af lovgivninger, kan der ofte fremtræde nogle billeder, som kan se pudsige ud. Dokumentfalsk behøver ikke at være så uskyldigt, som spørgeren lægger op til at det måske er. Jeg kender ikke noget til det pågældende dokumentfalsk, men det er jo domstolene, der har taget stilling i disse sager. Lovgivere har i dette lokale fastsat nogle mulige strafferammer, og så er det op til domstolene ud fra, kan vi sige, alvorligheden og det personligt henførbare i de handlinger, der ligger bag ulykker, der er sket, eller hændelser, der er indtruffet, at tage stilling til, hvor stor straffen skal være. Og vi kan konstatere, at der i de her arbejdsmiljøsager, uanset at der er en relativt høj strafferamme, ikke har været anvendt fængsel, men det er altså domstolens afgørelse. Men det kan jo altså som sagt hænge sammen med, at vi ikke i Danmark, og så kan man sige, heldigvis, hvis det er tilfældet, har haft nogle virkelig grove overtrædelser, der er personligt henførbare i forhold til forsæt eller grov uagtsomhed fra en persons side.

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Opfølgende svar er også kun af ½ minuts varighed.

Spørgeren.

Kl. 15:41

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Tak. Det, der så skal være mit afsluttende spørgsmål, og det kan jeg i hvert fald holde inden for det halve minut, er, om den samtale, vi har haft, og de eksempler, jeg har ridset op her, ikke giver ministeren grund til at overveje at tage en diskussion om, om den strafferamme, vi har lagt ind, er rimelig, når vi taler fængsling, i og med at den åbenbart ikke signalerer noget som helst. For der er ikke nogen, der er dømt efter den, og det er i hvert fald tilsyneladende ikke muligt for domstolene at idømme en straf. Det er ikke, fordi man skal, men man kunne finde en mulighed for det, og man kan sammenligne det med det, man i øvrigt bruger, f.eks. i forhold til dokumentfalsk.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Det lykkedes næsten.

Så er det ministeren.

Kl. 15:42

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Det mener jeg simpelt hen ikke vi har noget grundlag for at gøre nu. Så det vil jeg ikke være positiv over for og formentlig ikke på den her side af 2020. Der er foretaget en lang række stramninger af straffniveauerne på dette område i de sidste 3-4 år, og jeg synes, vi har brug for at få et samlet billede, både af arbejdsmiljøudviklingen og af anvendelsen af disse strafferammer, før vi påbegynder nye overvejelser.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så går vi over til spørgsmål nr. 24, og spørgeren er hr. Lennart Damsbo-Andersen, og spørgsmålet er til beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:42

Spm. nr. S 224

24) Til beskæftigelsesministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Mener ministeren, at der er behov for justeringer af strafferammen, herunder bødestørrelsen ved grove overtrædelser af arbejdsmiljølovgivningen?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 15:42

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Mener ministeren, at der er behov for justeringer af strafferammen, herunder bødestørrelsen ved grove overtrædelser af arbejdsmiljølovgivningen?

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:43

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Bøder for overtrædelser af arbejdsmiljølovgivningen skal kunne mærkes af virksomhederne. Derfor er bødeniveauet for overtrædelser af denne lovgivning jo også blevet skærpet flere gange gennem de senere år. I 2008 blev det muligt at fordoble bøden, hvis der ved overtrædelser er tale om alvorlig personskade eller dødsfald, og i 2011 blev der indført en differentiering af bøderne, så der tages højde for virksomhedens størrelse, så bøderne økonomisk set forholds-mæssigt rammer store og små virksomheder lige hårdt.

Senest har arbejdsmiljøforligskredsen under den forrige regering med virkning fra den 1. januar i år besluttet at fordoble bødestørrelserne for overtrædelser, hvor der er skærpende omstændigheder, ligesom vi har skærpet bøderne til virksomheder, der gentagne gange overtræder lovgivningen. Det betyder, at virksomhederne i dag kan få bøder på op til 220.000 kr. og endda endnu mere, hvis overtrædelser er særlig grov. På den baggrund vil jeg afvente erfaringerne med de nye regler, før jeg tager stilling til eventuelle yderligere ændringer af arbejdsmiljøloven med henblik på at skærpe straffene.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 15:44

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jamen det, der er virkeligheden her, er jo, at arbejdsgiverne laver en iskold kalkule. Jeg medgiver, at vi i fællesskab har lavet en aftale om, hvordan reglerne skal være nu, men hvis man går ind og kigger på det, kan man jo se, at arbejdsgiverne, som jeg siger, laver en iskold kalkule. Jeg har f.eks. fået sådan et fint prospekt fra Dansk Byggeri – det er her fra november i år – hvor man lige så fint beskriver, hvad det koster i forhold til alle mulige overtrædelser af arbejdsmiljøloven, som ministeren også har beskrevet, også hvis der er alvorlige ulykker og dødsulykker osv. Og der kan man jo gå ind og betragte det: Okay, kan det her overhovedet betale sig? Kan det betale sig at lade være med at stille stilladset op? Hvad koster det så i bøder? Hvor stor er chancen for at blive taget, i og med at regeringen har besluttet at skære ned på Arbejdstilsynet osv.? Er det ikke rimeligt, at man går ind og kigger på, om de bøder så har en afskrækkende effekt?

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:45 der, vi har i Danmark, er jo intet i forhold til dem, de f.eks. har i Norge.

Kl. 15:48

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Jo, men der skal også være, kan man sige, en rimelighed eller ordentlighed i den måde, vi ændrer lovgivningen på. Jeg opregnede, hvor mange gange man har skærpet straffene inden for de sidste år, altså fra 2008 og til nu, og det er meget anselige skærper, der er foretaget, med markant højere bøder og markant større bødemuligheder i grove tilfælde. Vi skylder i respekten for en ordentlig udvikling af arbejdsmiljøet lige at trække vejret og se, hvad det er for et mønster, der kommer ud af disse skærper, og jeg tror ikke på, at det alene er straffene, der udvikler et godt arbejdsmiljø. Jeg tror mindst lige så meget, det er et spørgsmål om, at vi udvikler en sund og effektiv arbejdsmiljøkultur, bl.a. baseret på en effektiv anvendelse af de nye branchefællesskaber, som er under udvikling.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 15:46

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg er meget enig med ministeren i, at der skal udvikles en anden kultur, men ministeren lægger jo også vægt på, at den straf, man kan få, skal virke afskrækkende, så man også gør noget for arbejdsmiljøet. Vi har jo lige talt om, at der er en ramme på 2 år, når det gælder fængselsstraf. Den er bare aldrig nogen sinde blevet brugt. Så kan man diskutere, hvad årsagen er til det, men i og med at den aldrig er blevet brugt, ved man ikke, om det har nogen afskrækkende effekt – der er idømt bøder på op til 220.000 kr. ved grove ulykker, men det virker åbenbart ikke afskrækkende, for der er stadig væk masser af dødsulykker. Kunne det ikke overvejes, om bøderne skal sættes endnu højere op?

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:47

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Måske på et tidspunkt, men ikke nu, for jeg mener ikke, at vi har grundlaget for at gøre det nu. Og mig bekendt er den højeste bøde, der er givet, efter de seneste stramninger på 330.000 kr. Det er altså anselige bøder. Og vi skal være opmærksomme på, at det ikke alene er bødernes størrelse, der har en afskrækkende effekt. Det er også det brand, virksomhederne får, hvis de gentagne gange får bøder. Der er jo altså nogle, der er meget effektive i deres sanktioner, og det er forbrugeren, og jeg er ikke i tvivl om, at i det moderne Danmark er det ikke et okay brand for en virksomhed at have mange arbejdsulykker.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Spørgeren.

Kl. 15:47

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Der er jo heller ikke nogen af os, der ønsker, at der skal være nogen ulykker. Vi plejer altid at sammenligne os med andre lande. Jeg synes også, at man i den her situation skal prøve at kigge ud. F.eks. kører man i de andre nordiske lande med nogle helt andre skalaer, end vi gør her. Bare for at tage et eksempel er den højeste bøde, der er givet i Norge, på 8,5 mio. kr., og der må man jo sige at de danske bøder simpelt hen ligner lommepenge ved siden af. Tror ministeren, at de bødestørrelser, vi har i Danmark, virker afskrækkende? De bø-

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:48

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Jeg synes, at det er meget markante forøgelse, der på en sund måde er sket af bøderne de seneste år, og jeg ønsker, at vi får større klarhed over udviklingen i arbejdsmiljøet og anvendelsen af disse bøder, før vi tager stilling til eventuelle ændringer af strafferammerne. Jeg er helt opmærksom på det enkelttilfælde, som spørgeren henviser til, men det er ikke min opfattelse, at der generelt er markante forskelle på strafferammer i de nordiske lande eller i de omkringliggende lande. Og som sagt er det ikke straffene i sig selv, der er styrende for, hvordan arbejdsmiljøet udvikler sig. Bøderne skal være mærkbare; det skal være noget, som virksomhederne tager alvorligt, men vi er også kommet op på et ganske anseligt niveau nu.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til ministeren, og tak til hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Spørgetiden er hermed afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 80:

Forslag til lov om jobordning for veteraner.

Af forsvarsministeren (Peter Christensen).

(Fremsættelse 11.11.2016).

Kl. 15:49

Forhandling

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Forhandlingen er åbnet, og den første ordfører er Socialdemokratiets ordfører, hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:50

(Ordfører)

Bjarne Laustsen (S):

Tak, hr. formand. Det er måske nok en lille sag, men den er af utrolig stor betydning, for der er stor fokus på, hvad vi gør for vores veteraner. De soldater, der har været sendt ud og gjort en stor forskel for Danmark, skal selvfølgelig have nogle ordentlige vilkår, når de kommer hjem. HKKF, veteranernes fagforening, påpeger faktisk, at 90 pct. af alle veteraner klarer sig godt, ofte bedre end sammenlignelige grupper, men 10 pct. af veteranerne får det svært, og desværre er det 2-5 pct., som får alvorlige psykiske problemer som f.eks. ptsd.

Det må og skal vi gøre noget ved, og det er vel også derfor, at ministeren har tænkt, at vi kan gøre mere end det, vi i fællesskab har haft gang i, og derfor foreslår han to ting. Det ene er, at man kan give en jobpræmie på 50.000 kr. til private arbejdsgivere, hvis de ansætter en veteran i 26 uger. Det andet er, at man, når det drejer sig om offentlige virksomheder, kan gå ind og sige, at veteraner har en fortrinnsstilling. Begge dele kan være udmærkede ting, og ministeren lægger jo også op til, at man skal evaluere ordningen i løbet af et par år. Så det er ganske udmærket.

Jeg vil gerne føje til, at vi også i forbindelse med dette års satspuljeforhandlinger, ligesom vi gjorde det sidst år, har reserveret

yderligere midler, der kan komme veteranerne til gode. Vi har tænkt os, at der i forbindelse med Beskæftigelsesministeriet kan være en jobportal, hvor folk på særlige vilkår, folk, der ikke kan arbejde fuld tid, folk, der kræver skånehensyn – det kan være alt muligt, fra at man er kørestolsbruger, til at man skal have hæve-sænke-bord, eller hvad det kan være – kan lægge deres cv ind der, og så kan de arbejdsgivere, der gerne vil ansætte en veteran eller en på nedsat tid, finde vedkommende der. Det er alt sammen til gavn for dem, som ikke kan arbejde fuld tid.

Vi har også kigget på, at Cabi, som vores arbejdsmarkedscenter hedder, kan lave en opfølgning på det her, således at man opsøger soldaterne der, hvor de er, både på veterancentre, men også på veteranhjemmene og måske i veteranforeningerne, for derefter at prøve at kigge på, hvilke beskæftigelsesmuligheder der er. Jeg tror, det er et af de steder, hvor vi må erkende, at kommunerne ikke har været gode nok til jobcentre, ej heller til ligesom at hjælpe folk, fordi specielle folk ofte kræver specielle løsninger. Men det er anerkendelsesværdigt, at ministeren har været ude med det her, og det vil vi fra Socialdemokratiets side gerne bakke op om. Og jeg skulle fra Det Radikale Venstre hilse og sige, at de også støtter op om initiativerne.

Der er to ting, når man skal kigge på det her.

Den ene er finansieringen. Den er vi jo ikke så glade for, for ministeren foreslår at tage pengene fra den Irak- og Afghanistankommission, som vi havde tænkt os at videreføre, hvis vi kunne have fortsat vores regeringsarbejde. Det kan vi ikke, for der er ikke flertal for det nu, og derfor peger ministeren på, at man kan bruge 5 mio. kr. til det formål, som vi taler om her, og fred være med det. Hvis det er sådan, at der viser sig et andet flertal på et tidspunkt, har vi selvfølgelig samme planer, så det tror jeg godt vi kan finde ud af.

Det andet er, at der har været en god konsensus om veteranpolitik, og det synes jeg er godt for vores veteraner, og derfor havde jeg selvfølgelig håbet, at sådan et forslag som det her kunne have været drøftet, inden det blev fremsat den 5. september i år, og at man kunne have taget det op, for vi har været enige om alt det andet til gavn og glæde for vores veteraner.

Så med de par bemærkninger vil vi gerne støtte det her. Det vil være rigtig godt, hvis nogle af vores veteraner kan komme i arbejde i kortere eller længere tid, og det vil også være med glæde, man kan udbetale 50.000 kr. til de arbejdsgivere, der gør en forskel for at ansætte nogle af vores veteraner, der har været ude i den store verden. Tak.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til hr. Bjarne Laustsen. Den næste ordfører er hr. Jeppe Jakobsen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:54

(Ordfører)

Jeppe Jakobsen (DF):

Tak for det. Vores indsats for vore veteraner har igennem de senere år været i fokus, et tiltrængt fokus. Alt for mange veteraner, især dem, der deltog i indsatserne på Balkan, faldt igennem systemet, blev glemt og endte i en nedadgående spiral. Det har vi igennem de senere år forsøgt at råde bod på, og mange gode tiltag er iværksat. Dog lader det til, at vi stadig har problemer med at nå de sidste veteraner, dem, som er længst fra samfundets bord, dem, som ikke kan finde beskæftigelse, dem, der ikke får hjælp til deres problemer, dem, der isolerer sig.

Med nærværende lovforslag søger man at gøre en indsats for netop denne gruppe ved at give virksomheder en økonomisk gulerod for at finde jobs til denne gruppe veteraner.

Formålet er nobelt. Men i Dansk Folkeparti stiller vi os tvivlende over for, om værktøjet er det rigtige, hvilket i øvrigt bakkes op af høringssvarene. Vi tvivler nu på, at et arbejde også er det, denne

gruppe har mest brug for, og tænker på, om der er andre indsatser, der burde prioriteres.

I Dansk Folkeparti ser vi gerne, at Veterancenteret bliver tilført mere mandskab, så de veteraner, der rækker ud efter hjælpen, kan få den med det samme, imens motivationen og overskuddet stadig består, og at Veterancenteret måske havde mulighed for at tage ud til de veteraner, hvis familie eller venner ringer ind og er bekymrede – en mere håndholdt indsats.

En anden akut problemstilling, vi står over for, er de stadig alt for lange sagsbehandlingstider, som desværre plager de veteraner, som er i den ulykkelige situation at være blevet såret på krop eller sjæl under udførelsen af deres arbejde som udsendt for Danmark.

Så lovforslaget tager fat på en reel problemstilling – problemet med at nå de veteraner, som i dag ikke hjælpes af systemet – men vi er i Dansk Folkeparti ikke sikker på, at det er den efterspurgte indsats, som leveres.

Tak for ordet.

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til hr. Jeppe Jakobsen. Den næste er hr. Peter Juel Jensen, Venstre, Danmarks liberale parti.

Kl. 15:56

(Ordfører)

Peter Juel Jensen (V):

Tak, formand. Læser man høringssvarene til dette forslag til lov om jobordning for veteraner, ser man, at det fremgår af flere af høringssvarene, at veteraner er forskellige og selvfølgelig skal behandles forskelligt.

Langt de fleste veteraner kommer beriget hjem – noget, som arbejdsgivere over hele landet også har fundet ud af. Et studium fra 2013 viser, at veteraner i højere grad er i beskæftigelse end dem, der ikke har en veteranbaggrund. Men der er altså også en lille gruppe, som kommer hjem og har behov for noget ekstra.

Det er denne lille gruppe, vi imødekommer med det her forslag. Altså, formålet med lovforslaget er at styrke muligheden for beskæftigelse for veteraner med psykiske og fysiske skader, pådraget i forbindelse med en udsendelse.

Venstre tilslutter sig forslaget, og jeg skulle hilse fra Det Konservative Folkeparti og sige, at det gør de også. Tak.

Kl. 15:58

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til Venstres ordfører. Den næste ordfører i rækken er fru Eva Flyvholm som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 15:58

(Ordfører)

Eva Flyvholm (EL):

I Enhedslisten ønsker vi en mere fredelig udenrigspolitik. Vi var også imod Danmarks krigsdeltagelse i Irak og Afghanistan, men det handler, som jeg ser det, om, at der skal træffes nogle helt andre beslutninger her i Folketinget. Det er samtidig helt afgørende for os i Enhedslisten, at de mennesker, der har været udsendt til krigsområder, altså skal have en ordentlig behandling.

Veteraner skal have hjælp og støtte til at håndtere de skader, både fysiske og psykiske skader, som man kan få af at være udsendt. Og jeg synes, at der i mange år har været taget alt for lidt ansvar for Danmarks krigsførelse, både når man ser på, hvordan vores veteraner er blevet behandlet, men også når man ser på problemstillingen i forhold til de mennesker, der har arbejdet som tolke for de danske soldater, og som ikke kan få hjælp efterfølgende, og nogle af de folk, som har været involveret i mulige tilfangetagelser. Jeg tror, det er meget, meget vigtigt, at man anerkender politisk, at der altid er en

høj menneskelig pris at betale for krig, og det må vi aldrig lukke øjnene for.

For nogle år siden arbejdede vi meget for at få forbedret reglerne for ptsd-ramte, det var især for veteraner fra Balkan, og det lykkedes at få forbedret reglerne, men der er altså stadig alt for mange, der har problemer med ikke at kunne få deres arbejdsskadeerstatning. Der er stadig væk alt for mange, der falder igennem systemet rundtomkring, og jeg tror, at der er brug for en meget mere opsøgende indsats for at sikre, at folk, som har fået skader, ikke bare bliver ladt i stikken.

Helt generelt tror jeg også, at mange veteraner, ligesom alle mulige andre, rundtomkring i kommunerne, oplever de store nedskæringer, der rammer kommunerne. De oplever, at der simpelt hen er for få sagsbehandlere, at der er dårligere muligheder for at få revalidering, og er man ramt af arbejdsløshed, er det tit et meget, meget opslidende forløb, der ligger i forbindelse med det.

Så jeg synes stadig væk, der er lang vej igen, men heldigvis har vi gang i nogle ret seriøse drøftelser på veteranområdet, i hvert fald mellem de forskellige partier, og jeg håber, at det kan lede til, at der sker noget snart.

I forhold til det her konkrete forslag, som regeringen kommer med, L 80 om jobpræmien, har jeg en bekymring for, om det er det helt rigtige, der skal til, at give sådan en bonus til virksomheder, der ansætter veteraner med særlige udfordringer. Og når jeg er bekymret for det, handler det jo især også om, at nogle af de organisationer, der arbejder allermest med det her, altså hærens store fagforening og socialrådgiverne og organisationer som Soldaterlegatet og mange andre, som virkelig arbejder med det her til daglig, siger, at de er meget usikre på, om det her vil have den effekt, man håber på. Det synes jeg er værd at tage til efterretning. Det er måske ikke det helt rigtige redskab, man har fat i.

Jeg har også hæftet mig ved, at der faktisk ikke er lagt op til at tilføre Veterancenteret ekstra ressourcer for at stå for det her administrative arbejde. Det kunne jeg også godt frygte ville trække nogle gode kræfter væk fra andet arbejde, der er vigtigt.

Endelig må jeg sige, at jeg i den grad ærgrer mig over, at finansieringen til det her forslag kommer fra nedlæggelse af Irak- og Afghanistankommissionen. Jeg synes helt ærligt, at det er et ekstremt beskidt politisk kneb fra regeringens side at sige, at nu nedlægger man kommissionen, og så bruger man pengene på veteraner i stedet for, for jeg tror, at det hører med til historien, at der er mange, der har været udsendt, som sådan set også ønsker at få en afklaring af, hvad der skete, da Danmark gik i krig. Så det synes jeg ikke er en helt passende måde at lægge det snit på.

Men jeg støtter i den grad intentionen om at hjælpe veteraner, som har særlige udfordringer, og jeg ser altså også frem til på det grundlag at få afklaret en del af de her spørgsmål om, hvor godt det her forslag vil kunne komme til at hjælpe; vi kan forhåbentlig få afklaret noget mere af det i løbet af udvalgsbehandlingen og debatten her i Folketingssalen. Mange tak.

Kl. 16:03

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til Enhedslistens ordfører. Den næste i rækken er fru Christina Egelund som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 16:03

(Ordfører)

Christina Egelund (LA):

Tak for det. Jeg står her egentlig som en slags substitut for Liberal Alliances forsvarsordfører, hr. Leif Mikkelsen, som desværre er forhindret i at være til stede.

Lovforslaget handler grundlæggende om at forbedre vilkårene for vores veteraner. Jeg tror, det er kendt for alle, at udsendelse i international tjeneste til verdens brændpunkter kan have store omkostnin-

ger både af fysisk og psykisk art. Som allerede uddybet af ordførerne før mig, indebærer lovforslaget en forbedret adgang til arbejdsmarkedet for vores veteraner. Det skal ske igennem en fortrinsadgang hos det offentlige og en jobpræmie til arbejdsgiverne i det private.

Forsvarsministeriet vurderer, at denne jobpræmieordning vil medføre statslige udgifter på ca. 2,5 mio. kr. Det må alligevel anses for at være i den beskedne ende, når man holder det op mod de potentielle muligheder for den enkelte veteran, som er forbundet med lovforslaget.

Det er Liberal Alliances klare holdning, at samfundet har et ansvar for at hjælpe de veteraner videre, som måtte have behov for det. Langt de fleste vender uskadt hjem fra deres mission og kan fortsætte deres tilværelse med familie, venner og arbejdsliv problemfrit. Men de veteraner, som ikke er i stand til det, har vi en forpligtelse til at hjælpe som medmennesker. Lovforslaget styrker netop denne indsats, og det er også Liberal Alliances opfattelse, at en tilknytning til civilsamfundet i høj grad er forbundet med en tilknytning til arbejdsmarkedet.

Jeg kan således meddele, at Liberal Alliance støtter lovforslaget.

Kl. 16:05

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til ordføreren. Den næste er hr. René Gade som ordfører for Alternativet.

Kl. 16:05

(Ordfører)

René Gade (ALT):

Jeg vil egentlig læne mig op ad de to meget glimrende ordførertaler, der har været fra henholdsvis Enhedslisten og Dansk Folkeparti. Vi er meget positivt stemt over for lovforslaget, men må også bare sige, at vi ikke tror, at det er det her, der er det rigtige, det er ikke det kald, vi hører fra veteranerne. Vi hører det nogle steder fra. Men jeg har også drøftet det tidligere på tomandshånd med flere fra veteranforeningerne, og de har sagt, at det virkelig er bøvlet for dem at varetage veteranernes interesser, når der er så splittede budskaber fra veteranforeningerne. Det er meget forskelligt, hvad de får ind af meldinger om, hvad det egentlig er, der er ønsket, og hvad det er, der er behovet. Det er ikke af ond vilje, det er simpelt hen bare, fordi der er så vidt forskellige behov. Her er jeg heller ikke sikker.

Det kan være, jeg bliver klogere i løbet af udvalgsarbejdet, når jeg har talt med dem, jeg endnu ikke har fået talt med, fra de her foreninger. Det kan da godt være, vi skal støtte det her, fordi det er det bedst mulige p.t., det er det, der er politisk opbakning til, men lige nu savner jeg i den grad, at vi støtter dem, der har allermest behov. Det har andre ordførere været inde på. Så vi kunne egentlig godt tænke os at sikre dem, der ikke kan leve op til de krav, der bliver fremlagt med det her, om eksempelvis 15 timers arbejde i en længere periode, så der bliver gjort noget for dem.

Samtidig oplever jeg, at der er mange, der forsøger at få erstatning lige i disse måneder, og som ikke får den, de bliver simpelt hen afvist igen og igen. Det er jo sørgeligt, i og med at der faktisk fra politisk hold er sket væsentlige forbedringer, men det virker bare sådan i praksis, at det stadig væk går op ad bakke for nogle, for de bøvler med at få det til at lykkes.

Så ved at sige ja tak til det her synes vi i Alternative, at vi samtidig går ned ad en forkert sti, da vi egentlig vil noget helt andet, og derfor skal vi lige veje for og imod. Så jeg tror, vi er negative over for forslaget, men intentionen er god. Vi kunne bare godt tænke os, at det bliver gjort mere fyldestgørende.

Kl. 16:07

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til ordføreren. Den næste i rækken er hr. Holger K. Nielsen, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 16:07

(Ordfører)

Holger K. Nielsen (SF):

Vi er mange, der har været imod den danske krigsdeltagelse forskellige steder i verden, men alligevel har vi haft den opfattelse, at de unge mennesker, der bliver sendt af sted, skal have en ordentlig behandling, når de kommer ud – de skal have ordentligt udstyr, når de er derude – og de skal også have en ordentlig behandling, når de kommer hjem og skal håndtere de oplevelser, de har været ude for. Derfor er vi nødt til at tage hele veteranproblemet alvorligt. Det er sådan set ligeegyldigt, om man er for eller imod, at vi går med i de forskellige militære operationer.

Derfor har vi jo hele tiden været positive over for de forskellige tiltag, der har været foretaget, og vil også godt være positive over for de ideer, der er her. Men jeg er da helt enig med de andre ordførere, der siger, at vi er nødt til at have nærmere undersøgt, om det virker, om det er det, man vil have, og om pengene kan bruges anderledes. Ligesom andre er vi også meget skeptiske, ja, vi er imod, at man nedlagde Irakkommissionen, og vi synes også, det var lidt underligt med den handel, der blev lavet ved den lejlighed.

Men der er en ting, som undrer mig lidt. Der har været mange forskellige kritiske bemærkninger eller usikre bemærkninger om det her, også fra regeringens støtteparti, Dansk Folkeparti, som jo også sidder i forsvarsforligskredsen. Altså, er det her forslag sådan kommet ud af den blå luft, eller har det ikke været diskuteret i forligskredsen? Og hvilke forberedelser har der været? Jeg synes da ikke, at det er så heldigt for forsvarsministeren, at han fremsætter et forslag her i dag, og at der så er forligspartier, der bestemt ikke synes, det er en særlig god idé, og at der bliver sat spørgsmålstegn ved, om det er det, man i virkeligheden vil have. Med andre ord, var det noget, man ligesom bare lige skulle sige på flagdagen, fordi man skulle sige noget, og så hev man det der frem, og så skal vi behandle det her i dag, eller har det været ordentligt forberedt, også sammen med fagforeningerne og veteranforeningerne? Det synes jeg i og for sig kan være ret relevant at få et svar på.

Kl. 16:10

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til SF's ordfører. Så giver jeg ordet til forsvarsministeren.

Kl. 16:10

Forsvarsministeren (Peter Christensen):

Tak for bemærkningerne til lovforslaget og for den brede tilslutning, der er til lovforslaget. Der er blevet rejst nogle spørgsmål, og det kan vi selvfølgelig også få belyst noget af under udvalgsbehandlingen. Men grundlæggende var bl.a. Dansk Folkeparti inde på, om det er et tiltag, som også hjælper de allersvageste veteraner. Når vi taler om hele veteranpolitikken og om dem, der har brug for hjælp, de veteraner, der har særlige behov, skal vi kigge på, at det jo også er forskellige tiltag, vi der skal have i værktøjskassen. Det er klart, at nogle af de allerallermest udfordrede veteraner jo ikke nødvendigvis kommer i job af, at vi tager det her initiativ. Men for de veteraner, som er lige på kanten af arbejdsmarkedet, kan det her være det, der gør, at de kommer ind og får fodfæste på arbejdsmarkedet, hvilket vi også i alle andre sammenhænge ved er den bedste hjælp, man kan give mennesker. Så jeg synes ikke og håber ikke, at man vil have den tilgang, der hedder, at hvis ikke forslaget hjælper alle, skal vi ikke hjælpe nogen, og det er heller ikke det, jeg lytter mig frem til. Men jeg ser frem til også i forhold til Dansk Folkepartis bemærkninger at fortsætte dialogen for at se, hvordan vi samlet set har den værktøjskasse, der skal til, for at vi kan hjælpe alle vores veteraner.

Grundlæggende synes jeg, at vi i Danmark har en rigtig god og solid veteranpolitik. Men vi skal jo altid være indstillet på at udvikle og tilpasse den over tid. På flagdagen den 5. september lancerede re-

geringen servicetjekket med henblik på netop at sikre den bedst mulige anerkendelse og støtte for vores veteraner og for deres pårørende.

Veteraner har været udsendt på vegne af Danmark, og regeringen mener, at der påhviler alle et ansvar for at sikre veteranerne en ordentlig og respektfuld modtagelse efter deres indsats. De veteraner, der har behov for hjælp, skal vide, at samfundet selvfølgelig er der til at støtte dem. Der er også flere ordførere, der har været inde på, at det er vigtigt, at vi som samfund er opmærksom på, at de fleste veteraner altså kommer berigede hjem fra en udsendelse; at det heldigvis er et mindretal, der har særlige udfordringer. Det skal vi altid huske at være bevidste om.

Det fremgår af servicetjekket af veteranindsatsen, at det er centralt, at de veteraner, der befinder sig i periferien af arbejdsmarkedet, støttes i at få et aktivt arbejdsliv. Fleksibilitet og forståelse fra arbejdsgiver bidrager sammen med en aktiv beskæftigelsesindsats fra både det særlig veterancenter og fra kommunernes jobcentre til, at veteraner så vidt muligt igen kan få et aktivt arbejdsliv. Jobordningen udgør et nyt beskæftigelsesrettet tilbud, et tiltag, der skal ses som en mulighed for veteraner, der befinder sig i periferien af arbejdsmarkedet. Ordningen giver offentlige arbejdsgivere mulighed for at fravige kravet om, at man alene lægger vægt på ansøgernes kvalifikationer og dermed giver mulighed for, at veteraner kan få en fortrinsstilling i forhold til et givent job.

Samlet set vil jeg sige tak for de bemærkninger, der er faldet i dag.

Kl. 16:14

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Der er en række korte bemærkninger. Den første spørger er fru Eva Flyvholm, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 16:14

Eva Flyvholm (EL):

Tak for det. Jeg vil gerne spørge ministeren om to ting. Det ene handler netop om effekten af den her lovgivning. Der bliver i bemærkningerne også henvist til erfaringerne med den her akutjobpakke. Der må man bare sige, at der var erfaringen jo faktisk, at der ikke kom så mange jobs ud af det, som man havde regnet med. Så er det muligt at gøre noget mere for at få set på, hvad den forventelige effekt egentlig er, netop også set i lyset af at mange af fagforeningerne osv. siger, at man er bekymret? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål går ud på, at jeg simpelt hen undrer mig over, hvordan det kan være, at der ikke er afsat særlige ressourcer til Veterancentrets administration i forbindelse med det her. Jeg synes, det lyder, som om der er ret mange ekstra timer forbundet med det her, hvis man skal ind og vurdere enkelte veteraner og give dem erklæringer til arbejdsgiverne. Hvorfor ligger der ikke en særlig bevilgning til det?

Kl. 16:15

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 16:15

Forsvarsministeren (Peter Christensen):

Tak for de to spørgsmål. I forhold til det første, altså om effekten af det her tiltag, er det selvfølgelig altid svært at kunne være helt præcis. Men vurderingen er, at der er tale om omkring 50 veteraner, der kan gå hen og få glæde af det her forslag. Omvendt skal man også være bevidst om, at der jo ikke er nogen udgift, hvis ikke der er en veteran, der kommer i job. Så det er jo ikke sådan, at vi har at gøre med et tiltag, hvor man bruger penge, uden at man har en helt åbenlys effekt af det. Derfor synes jeg, at det her er et godt initiativ, som forhåbentlig netop kan være det sidste skub, der gør, at der er en ar-

bejdsgiver, der siger, at jamen jeg vil gerne tage en veteran, selv om veteranen har nogle udfordringer. Det skal man selvfølgelig være opmærksom på at tage hensyn til.

Når jeg ikke har sat yderligere bevillinger af til Veterancentret, er det, fordi jeg ikke mener, at der er et behov. For det er jo ikke sådan, at de mennesker, vi her taler om, ofte vil være helt ukendte for Veterancentret. Derfor er det heller ikke samlet set en arbejdsmængde, der retfærdiggør yderligere bevillinger. Det er klart vores vurdering, at det kan de løfte med det mandskab, de har i dag.

Kl. 16:16

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 16:16

Eva Flyvholm (EL):

Tak. I forhold til det sidste tænker jeg på, at der jo også i høringssvarene er rejst den kritik, at nogle af de mennesker, som ikke allerede er i kontakt med Veterancentret, vil have meget svært ved at kunne bruge den her ordning. Hvis nogen får mulighed for det, måske også nogle af dem, der har mere alvorlige skader, så kræver det jo også noget ekstra opsøgende arbejde fra Veterancentrets side at gå ind og understøtte dem. Så er det noget, der kan udbygges, hvis det bliver nødvendigt?

Kl. 16:17

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:17

Forsvarsministeren (Peter Christensen):

Jamen det er en generel udfordring, kan man sige, i forhold til alle de tiltag, vi har på veteranområdet, at det jo kræver, at den enkelte veteran vil tage imod tilbuddene. En del af Veterancentrets arbejde er jo også at lave opsøgende arbejde, hvis man ved, at der er nogle, der har nogle særlige behov. Man skal prøve at række ud efter dem. Man kan række hånden frem, men der skal jo også tages imod den. Man kan sige, at der er det her forslag så ikke anderledes end alle mulige andre tiltag, vi tilbyder veteraner, for det kræver, at de er parat til at indgå i en dialog. For med det her er der så yderligere et værktøj i værktøjsskassen.

Kl. 16:18

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Næste spørger er hr. Bjarne Laustsen, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 16:18

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Jeg nævnte lidt i min ordførertale det der med, at der, heldigvis, er en rigtig, rigtig bred konsensus, uanset om man har været enig i at sende soldater ud eller ej, i forhold til at man går ind og siger, at vores veteraner skal have den bedste hjælp, når de kommer tilbage, i det her tilfælde også i forhold til beskæftigelsesmuligheder. Så det er lidt for at høre til, at ministerens eget støtteparti, Dansk Folkeparti, er kritisk over for forslaget. Jeg nævnte, at det er fint, at der er en bred konsensus fra Folketingets side, men de her spørgsmål plejer jo at blive håndteret i forligskredsen. Vi er jo enige om mål og midler der, og derfor kommer det her forslag lidt uden for skiven, og jeg synes ikke, ministeren har behov for at stå i den her situation, hvor hans eget støtteparti siger, at det her måske er knap så godt. Derfor håber jeg, at vi fortsat kan drøfte veteranpolitik også i forligskredsen fremover.

Kl. 16:19

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Så er det ministeren.

Kl. 16:19

Forsvarsministeren (Peter Christensen):

Det er jeg meget enig i, selvfølgelig kan vi det. Det her er nogle ekstra tiltag, som regeringen kommer med og foreslår, og jeg lytter mig jo til en bred opbakning. Jeg lytter mig sådan set også til, at Dansk Folkeparti kan se nogle takter i det her, men at man rejser nogle spørgsmål om, hvad det er for en målgruppe, vi i så fald vil ramme med det. Lad os da have en dialog om det. Jeg glæder mig over et hvert tiltag, der kan blive vedtaget, som støtter op om vores veteraner – ethvert tiltag, som netop går ind og hjælper dem, der har hjælp behov.

Kl. 16:19

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Den næste spørger er hr. René Gade, Alternativet. Værsgo.

Kl. 16:19

René Gade (ALT):

Der er først og fremmest to steder, hvor jeg tror at ministeren og jeg er fuldstændig enige, og det er bl.a. i forhold til, at vi alle sammen har et fælles ansvar. Om man så har været for, at der blev sendt soldater ud, eller ikke, er noget andet, men når de kommer hjem, har vi et fælles ansvar for dem. Det er den ene ting. Den anden ting er, at vi ikke ønsker at stigmatisere veteraner. Der er mange veteraner, der netop er stærke, når de kommer hjem, og der er et fåtal, der virkelig har det skidt. Så der er måske også nogle elementer i den her lovgivning, der godt kan komme til at betyde, at man kommer til at stigmatisere, som vi også har hørt nogle fra grupperne sige, fordi det jo netop ikke kun er nogen med kampskafer eller andet, der her får hjælp, men at det bliver veteranerne generelt, man vil ind at hjælpe. Der tror jeg vi er sådan nogenlunde enige om at der kan være nogle udfordringer.

Men mit spørgsmål går så på, om det ikke kunne være en model, at vi, når vi fremadrettet sender folk i krig, så indregner de omkostninger, der vil være efterfølgende. Det her er jo noget, vi alle sammen er enige om at vi skal bakke op om – og vi skal så finde den model, der virker bedst – men ville det ikke være mere retvisende, at man, når man sendte sine soldater i krig, indregnede de omkostninger, der er ved at hjælpe veteranerne, når de kommer hjem igen?

Kl. 16:20

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Kl. 16:21

Forsvarsministeren (Peter Christensen):

Det har jeg jo lidt svært ved at se for mig. For det betyder, at man, hvis jeg skal følge tankegangen, dengang Folketinget under en socialdemokratisk regering vedtog at sende styrker af sted til Balkan, skulle have kunnet forudse, hvad det var for udfordringer og problemer, der ville melde sig hos soldaterne 10 år senere, og så skulle man ovenikøbet prissætte dem. Det anser jeg for at være meget, meget vanskeligt, men det ændrer jo sådan set ikke ved, at hele vores veteranindsats er en del af den økonomi, som gælder i mit ministerium, og at det derfor er ret gennemslagskraftigt, både hvad vores tiltag er, og hvad omkostningerne, der er forbundet hermed, er. Så det kan enhver dansker jo sådan set gå ind og se, hvis man er interesseret i det.

Kl. 16:21

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Spørgeren.

Kl. 16:21

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

René Gade (ALT):

Vi er jo, når vi står og diskuterer det her, alle sammen enige om, at vi skal hjælpe veteraner, der har kampskader, når de kommer hjem – det synes jeg jo egentlig vi har sagt ja til, idet vi har sendt folk af sted, altså at vi, hvad det end nu måtte være, der sker med dem, selvfølgelig har et ansvar, fordi vi har sendt dem af sted – men når jeg spørger om det her, er det jo, fordi jeg er uenig i det, som ministeren siger, om, at det er meget, meget svært at forudsige, hvor stor omkostningen vil være. For man kan jo se på dataene fra tidligere og så se på, hvad vi har haft i gennemsnit, og så må man lave en cirkaberegning. For det er jo i mine øjne meget kritisabelt, at man, samtidig med at man lukker Irakkommissionen, heller ikke ønsker at prøve at gå ind på den præmis og kigge på, hvad det egentlig var, der skete i fortiden. Så synes jeg godt, at vi kan stille et krav om, at man forecaster lidt mere om, hvad der skal ske i fremtiden. Én af tingene må vi kunne gøre.

Kl. 16:22

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Forsvarsministeren (Peter Christensen):

Det er jeg ikke enig i. Jeg er jo rigtig glad for, at vi i stedet for at bruge penge på kommissioner nu bruger dem på at hjælpe veteraner. Men i forhold til selve spørgsmålet om, at man jo så bare må kunne kigge på tidligere missioner og så regne fremad, må jeg sige, at det håber jeg jo ikke at man kan. For jeg håber jo, at vi netop vil kunne se en effekt af den samlede veteranpolitik, vi har fået siden dengang, hvor vi havde soldater på Balkan, og hvor der ikke var nogen nævneværdig veteranpolitik, når de soldater kom hjem igen, til i dag, hvor vi har en indsats både før, under og efter udsendelsen. Så det håber jeg jo sandelig giver en positiv effekt, forstået på den måde, at vi vil se færre soldater, der har problemer lang tid efter udsendelsen.

Kl. 16:23

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Den næste spørger er hr. Jeppe Jakobsen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 16:23

Jeppe Jakobsen (DF):

Tak for det. Det er måske ikke så meget et spørgsmål, men mere en kvittering for, at ministeren er lydhør over for de problemstillinger, som jeg rejste i min ordførertale, og jeg ser frem til, at vi sammen kan arbejde med det her lovforslag. Det er jo ganske rigtigt, at det, når det kommer til veteraner, så er ligesom med alle andre mennesker, altså at der ikke er én model, der passer til alle, og det er selvfølgelig rigtigt, at de, der står lige på kanten af arbejdsmarkedet, skal have en hjælpende hånd, ligesom at de, som er faldet ud over kanten, også skal have det. Så det er en kvittering for lydhørheden, og jeg ser frem til fremadrettet at arbejde med at sikre vores veteraner et bedre liv.

Kl. 16:24

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):
Ministeren.

Forsvarsministeren (Peter Christensen):

Jeg tager imod kommentaren og siger i lige måde.

Kl. 16:24

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ministeren.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 83:

Forslag til lov om ændring af beredskabsloven. (Sikringsmæssige foranstaltninger for nukleart materiale og nukleare anlæg).

Af forsvarsministeren (Peter Christensen).

(Fremsættelse 16.11.2016).

Kl. 16:24

Forhandling

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Forhandlingen er åbnet, og jeg giver ordet til hr. Bjarne Laustsen som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 16:25

(Ordfører)

Bjarne Laustsen (S):

Tak, hr. formand. Det her er måske heller ikke verdens største sag. Det drejer sig om nukleart materiale, og det er jo sådan, at man kan stille sig selv spørgsmålet: Hvorfor har man ikke gjort det for længe siden? For det er jo ganske fornuftigt. For der skal selvfølgelig være nogle regler, når det drejer sig om dem, som bruger, opbevarer og transporterer radioaktivt materiale. Danmark har sagt nej til både at bruge det til fredelige formål, men også til våben, og derfor har vi jo haft at gøre med det på Risø, og derfor skal det selvfølgelig håndteres. Vi har også tilsluttet os alle konventionerne, bl.a. IATA-konventionen om beskyttelse af radioaktive stoffer, og derfor er det jo fornuftigt, at man her endegyldigt slår fast, hvem der har ansvaret. Det er altså Beredskabsstyrelsen, og det er vi fint tilfredse med. Det er godt, at det er samlet, og at det ligger ét sted.

Så uanset at det er noget, der sker her, eller det drejer sig om nogen, der transporterer det osv., og skulle der ske et eller andet uheld, så ved vi, hvem det er, man skal ringe efter, og de er kompetente på området. Så vi er helt tilfredse med, at man så klart og tydeligt samler myndighedsområdet her.

Kl. 16:26

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til Socialdemokratiets ordfører ...

Kl. 16:26

(Ordfører)

Bjarne Laustsen (S):

Må jeg lige sige, at der også er besked fra Radikale Venstre om, at de også støtter det.

Kl. 16:26

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak for det. Den næste på talerstolen er hr. Jeppe Jakobsen som ordfører for Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 16:26

Kl. 16:30

(Ordfører)

Jeppe Jakobsen (DF):

Tak for det. Det ville være mærkeligt at modsætte sig dette lovforslag. Nukleart materiale er selvsagt et alvorligt emne og bør derfor også behandles med stor alvor. Lovforslaget her skal danne grundlag for de forpligtigelser, som skal pålægges dem, der omgås nukleart materiale, opbevarer eller transporterer det, og dem, der driver et nukleart anlæg, samt for, hvorledes Beredskabsstyrelsen skal håndtere området.

Nukleart materiale er utrolig farligt, og der bør derfor selvfølgelig være klare regler for, hvordan man skal sikre sådant materiale imod sabotage eller tyveri, og der skal være en klar sikringsplan og regler for, hvad den skal indeholde. Lovforslaget sikrer, at Beredskabsstyrelsen kan fortsætte det arbejde, som de hidtil har gjort, blot på et klart lovgrundlag. Det er fornuftigt, og det kan vi selvfølgelig støtte i Dansk Folkeparti.

Kl. 16:27

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til ordføreren. Den næste i rækken er hr. Peter Juel Jensen som ordfører for Venstre.

Kl. 16:27

(Ordfører)

Peter Juel Jensen (V):

Tak, formand. Danmark har tilsluttet sig IAEA-konventionen om fysisk beskyttelse af nukleart materiale og nukleare anlæg. Efter konventionen skal nukleart materiale, der udnyttes til fredelige formål, beskyttes mod tyveri og f.eks. sabotage. Lovforslaget, vi behandler her, har til formål at skabe rammen om dette. Og ud over at vi passer på nukleart materiale og nukleare anlæg, lever vi også op til IAEA-konventionen, som vi har forpligtet os til.

Venstre tilslutter sig forslaget, og så skal jeg hilse fra De Konservative og sige, at det gør de også.

Kl. 16:28

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til Venstres ordfører. Den næste i rækken er fru Eva Flyvholm som ordfører for Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 16:28

(Ordfører)

Eva Flyvholm (EL):

Enhedslisten kan også støtte det her lovforslag. Vi er som bekendt klart imod atomkraft og atomvåben, og vi kan heller ikke støtte, at der bliver udvundet eller transporteret uran i rigsfællesskabet. Men i det omfang, det sker, er det selvfølgelig fuldstændig magtpåliggende, at al håndtering af nukleart materiale foregår i tråd med internationale konventioner. Og det er vigtigt, at de tilstrækkelige ressourcer er til stede i Beredskabsstyrelsen og hos andre myndigheder, sådan at vi er klar til at løfte den her opgave. Det er i øvrigt også meget, meget relevant, synes jeg, at diskutere det her i lyset af de seneste års meget uansvarlige forringelser og nedskæringer i både det statslige og kommunale beredskab.

Så vi støtter det her forslag og vil i øvrigt i udvalgsbehandlingen gerne spørge nærmere ind til, om der er tilstrækkelige ressourcer til stede i beredskabet, eller om det er nødvendigt at tilføre flere midler og kompetencer for at løfte den her meget vigtige opgave.

Kl. 16:29

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det fru Christina Egelund som ordfører for Liberal Alliance.

(Ordfører)

Christina Egelund (LA):

Liberal Alliance kan ligeledes tilslutte sig L 83 vedrørende ændring af beredskabsloven. Der er tale om en implementering af sikkerhedsmæssige foranstaltninger for nukleart materiale og nukleare anlæg. Danmark har som bekendt tilsluttet sig IAEA-konventionen, og hensigten med det her lovforslag er at skabe lovgrundlag for de forpligtelser, der påhviler den, som enten bruger, opbevarer eller transporterer nukleart materiale, eller den, som driver et nukleart anlæg. Det er en opgave, som Beredskabsstyrelsen hidtil har varetaget, og som de fortsætter med at varetage. Vi har fra Liberal Alliances side fuld tiltro til, at Beredskabsstyrelsen fortsat kan løfte denne opgave, og vi støtter lovforslaget.

Kl. 16:30

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til ordføreren. Den næste i rækken er hr. René Gade som ordfører for Alternativet.

Kl. 16:31

(Ordfører)

René Gade (ALT):

Jeg tilslutter mig. Det er et meget fornuftigt forslag, hvor vi jo egentlig bare implementere noget, som vi har forpligtet os til også internationalt. Så vi siger ja tak fra Alternativets side.

Kl. 16:31

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til Alternativets ordfører. Jeg ser ikke SF's ordfører i salen, og derfor giver jeg ordet til forsvarsministeren. Værsgo.

Kl. 16:31

Forsvarsministeren (Peter Christensen):

Tak for den enstemmige tilslutning til lovforslaget. Kongeriget Danmark har tilsluttet sig IAEA-konventionen om fysisk beskyttelse af nukleart materiale og nukleare anlæg og er dermed forpligtet til at sikre, at der etableres et lovmæssigt system vedrørende sikringsmæssige foranstaltninger, dvs. fysisk beskyttelse af nukleart materiale og nukleare anlæg. Efter konventionen skal nukleart materiale, der udnyttes til fredelige formål, beskyttes mod tyveri og anden uretmæssig tilegnelse, ligesom nukleart materiale og nukleare anlæg skal beskyttes mod sabotage.

Lovforslaget har til hensigt at etablere det lovmæssige grundlag for opgaver og forpligtelser vedrørende denne fysiske beskyttelse og sikring af nukleart materiale og anlæg. Med lovforslaget sikres det, at ansvaret for at træffe de nødvendige sikringsmæssige foranstaltninger påhviler den, der bruger, opbevarer eller transporterer nukleart materiale, og den, der driver det nukleare anlæg. Efter gældende administrativ praksis træffes der allerede i dag sikringsmæssige foranstaltninger for transport af nukleart materiale, der kører igennem Danmark. Karakteren af de nukleare sikringsmæssige foranstaltninger er angivet i konventionen om fysisk beskyttelse af nukleart materiale.

Efter lovforslaget skal de sikringsmæssige foranstaltninger fremgå af en sikringsplan, som skal godkendes af Beredskabsstyrelsen forud for bl.a. transport af det nukleare materiale. Herved sikres det, at de sikringsmæssige foranstaltninger altid er de rette og de fornødne.

Derudover indeholder lovforslaget bl.a. forslag om Beredskabs-tilsynets tilsyn med overholdelse af den godkendte sikringsplan samt forslag om bødestraf ved overtrædelse eller forsøg herpå af forpligtelserne i lovforslaget. Med lovforslaget sikres det også, at kongeri-

get selvfølgelig lever op til de internationale forpligtelser, vi har tilsluttet os.

Afslutningsvis skal det bemærkes, at lovforslaget kan sættes i kraft for Grønland ved kongelig anordning. Ikrafttrædelse af loven i Grønland er bl.a. en forudsætning for at ophæve det territoriale forbehold, der gælder for dele af konventionen om fysisk beskyttelse af nukleart materiale og nukleare anlæg i Grønland.

Kl. 16:33

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til forsvarsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 51:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven, lov om fuldbyrdelse af straf m.v. og straffeloven. (Styrket kontrol med udlændinge på tålt ophold og kriminelle udviste, herunder indførelse af underretningspligt, skærpet straf, afsoning i fodlænke og særlig adgang til varetægtsfængsling, og ændring af klageadgang).

Af udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg). (Fremsættelse 09.11.2016).

Kl. 16:34

Forhandling

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Forhandlingen er åbnet. Jeg giver indledningsvis ordet til fru Trine Bramsen som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 16:34

(Ordfører)

Trine Bramsen (S):

Tak for det. Forslaget her er en del af aftalen fra den 15. juni i år om strengere kontrol over for udlændinge på tålt ophold og kriminelle udviste. Aftalen blev indgået af regeringen sammen med Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti. Lad mig indledningsvis slå fast, at mennesker, der er på tålt ophold i Danmark, er uønskede her i landet. Det er mennesker, der ikke har et lovligt opholdsgrundlag i Danmark, eller som ligefrem er blevet sendt ud af landet som følge af grov kriminalitet. Alligevel har disse mennesker lov til at være i Danmark, indtil de kan hjemsendes, fordi problemet med den her gruppe af mennesker netop er, at selv om de ikke er ønskede i Danmark, kan de ikke hjemsendes, og derfor bliver de nødt til at være i Danmark på helt særlige vilkår.

Når der er helt særlige vilkår, er det selvfølgelig også afgørende, at de overholdes. Vi har desværre set eksempler på, at det ikke gøres ikke bare få gange, men rigtig mange gange. Og forslaget her har i bund og grund til hensigt at rette op på det. Vilkårene for personer på tålt ophold skal overholdes. Bliver de ikke det, skal der være en konsekvens. Bliver de ikke overholdt flere gange, skal konsekvensen være hårdere. Det er det, aftalen her retter sig imod.

Formålet med lovforslaget, som vi behandler her i dag, er at indføre en række initiativer, som skal sikre en bedre kontrol med og

overholdelse af opholds- og meldepligten for netop udlændinge på tålt ophold og kriminelle udviste. Samtidig skal der indføres underretningspligt, som betyder, at udlændinge på tålt ophold og kriminelle udviste skal give underretning til indkvarteringsoperatøren ved ophold uden for indkvarteringsstedet mellem kl. 23.00 og kl. 6.00 om morgenen. Overholdes dette ikke, medfører det de nævnte sanktioner.

Med forslaget hæves strafferammen for overtrædelse af opholds- og meldepligten med op til 1 år og 6 måneders frihedsberøvelse. For os i Socialdemokratiet har det været afgørende, at fodlænke er en del af denne sanktion. Forslaget betyder desuden, at den gældende ordning, som ophører, eller nedsættelse af økonomiske ydelser ved overtrædelse af opholds- og meldepligten skærpes, så Udlændingestyrelsen fremover som udgangspunkt skal træffe afgørelse om, at der ikke udbetales ydelser, hvis en udlænding er på tålt ophold eller en kriminel udvist ikke overholder sine forpligtelser.

Det skal også nævnes, at der med forslaget her overflyttes kompetencer i klagesager, så politidirektørens afgørelser fremover kan påklages til rigspolitichefen i stedet for, som det er på nuværende tidspunkt, til udlændinge-, integrations- og boligministeren. Som nævnt finder vi fra Socialdemokratiets side, at det er afgørende, at der strammes op på vilkårene for personer på tålt ophold. Vi synes ganske enkelt ikke, at det er rimeligt, at man kan være på tålt ophold i Danmark, selv om man i bund og grund er uønsket i Danmark, og så bryde de vilkår, der gælder for alligevel at være her.

Det er baggrunden for, at vi indgik aftalen og støtter det her forslag.

Kl. 16:38

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til Socialdemokratiets ordfører. Den næste på talerstolen er hr. Peter Kofod Poulsen for ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 16:38

(Ordfører)

Peter Kofod Poulsen (DF):

Forslaget, vi behandler nu, tager sit udgangspunkt i et beslutningsforslag tilbage fra starten af 2016, hvor Dansk Folkeparti sammen med Socialdemokratiet og Liberal Alliance fremsatte et beslutningsforslag, der havde til formål at få gjort noget ved de store problemer, der er, med personer på tålt ophold og kriminelle udviste. Forslaget mandede ud i, at der blev indgået en politisk aftale mellem regeringen, Socialdemokratiet, Liberal Alliance, De Konservative og os i Dansk Folkeparti.

Lad mig starte med at sige, at vi på det her område, tålt ophold, har været vidne til en helt forrykt tilgang til det danske samfund fra en gruppe mennesker, der intet har at gøre i Danmark. Det har f.eks. vist sig, ved at der ufatteligt mange gange har været brud på meldepligten. I 2015 var 25 pct. af udlændingene på tålt ophold tilmed eftersøgt af politiet, for man vidste simpelt hen ikke, hvor de her mennesker var blevet af. Det er selvfølgelig et stort problem, al den stund at disse mennesker alene er i Danmark, fordi det ikke er lykkedes os at slippe af med dem. Derfor skal vi have styr på, hvor de er.

Endnu mere tankevækkende bliver det, når en stor del af gruppen på tålt ophold efterfølgende dømmes for at have begået ny kriminalitet. Det siger sig selv, at det naturligvis skal stoppes. Derfor har jeg i dag faktisk anledning til at sige noget positivt til regeringen og de øvrige partier, der er med i aftalen. For det er godt, at der nu sættes langt hårdere ind over for den her gruppe mennesker. Strafferammen for overtrædelse af opholds- og meldepligten hæves. Vi udvider brugen af elektronisk fodlænke markant, så vi ved, hvor folk er. Man vil hurtigere kunne strafforfølge de mennesker, der ikke overholder deres forpligtelser, ligesom afsoning også hurtigere kan påbegyndes. Og så bliver der lukket for økonomiske ydelser, hvis man ikke overholder sine forpligtelser over for Danmark. Alt i alt rigtig fornuftigt.

Vi er i Dansk Folkeparti glade for, at vi nu kan tage endnu et skridt i den rigtige retning, når det kommer til at passe på Danmark og danskerne, for der skal være strengere og klarere konsekvenser for den gruppe mennesker. For Danmark må ikke blive varmestue for udenlandske kriminelle, der dybest set er uønskede. Selv om aftalen er god, er vi dog ikke i mål endnu. Der er fortsat behov for, at vi bliver bedre til at udsende de mennesker, der ikke kan få en varig tilværelse i Danmark, og det lægges der med aftalen op til at Danmark bliver bedre til, bl.a. – og det er jeg rigtig glad for at regeringen jo får opbakning til – til at bruge udviklings- og handelspolitikken og diplomatiske forsikringer som instrumenter til at få udsendt flere kriminelle udlændinge, som ikke skal være i landet.

Aftalen rummer også et afsnit om de internationale konventioner, og på det felt er Dansk Folkepartis synspunkt jo meget klart. Det er klart, at regeringen må forsøge af al kraft at udfordre de tåbeligheder, som konventioner til tider resulterer i, for der er intet rimeligt i, at udlændinge, der begår grov kriminalitet, ikke kan sendes ud af Danmark. Vi vil derfor holde nøje øje med udviklingen på det her felt.

Jeg kan love regeringen, at vi i Dansk Folkeparti vil fortsætte helt utrætteligt med at bidrage til, at der kommer endnu bedre styr på udlændingeområdet, da det er hjerteblod for os. Havde Dansk Folkeparti været i den heldige situation at have 90 mandater, ville man i hvert fald kunne regne med, at de mennesker ville sidde i udrejsecentre, indtil de af egen fri vilje havde forladt Danmark eller vi kunne få dem udvist til deres eget land.

Jeg vil slutte med at sige tak til de partier, der er en del af aftalen, og meddele, at vi i Dansk Folkeparti selvfølgelig støtter forslaget. Tak.

Kl. 16:41

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Den næste i rækken er hr. Carl Holst som ordfører for Venstre.

Kl. 16:42

(Ordfører)

Carl Holst (V):

Tak for det, formand. Dette forslag drejer sig ikke om, at reglerne om opholds- og meldepligt for udlændinge på tålt ophold og kriminelle udviste skal strammes. Forslaget drejer sig om, at kontrollen med, om den overholdes, skærpes; og endnu mere vigtigt: at straffen skærpes for folk, der ikke overholder opholds- og meldepligten. Jeg tror, det er et vigtigt skridt i forhold til at sikre civilsamfundets forståelse for, hvilke regler, hvilke sanktioner og hvilke rammer disse udlændinge på tålt ophold og kriminelle udviste lever under.

Jeg skulle hilse fra Liberal Alliance og sige, at de støtter forslaget, ligesom Venstre også gør det.

Kl. 16:43

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til Venstres ordfører. Og den næste, der indtager talerstolen, er fru Johanne Schmidt-Nielsen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 16:43

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

At være på tålt ophold skal være så utåleligt som overhovedet muligt. Det fastslog udlændingeministeren i Politiken den 2. juni i år. Og så vidt jeg kan se, er det lykkedes med det her lovforslag. Det er til gengæld også den eneste ambition, som regeringen og de partier, der støtter aftalen bag lovforslaget, har fået indfriet. For den her utåleliggørelse vil næppe få flere til at forlade Danmark.

På trods af de vilkår, som Folketingets Ombudsmand i sin redegørelse fra december 2014 kaldte meget belastende og begrænsende

for grundlæggende livsførelse, lykkes det meget sjældent at udsende personer, som har været eller er på tålt ophold. Mennesker på tålt ophold er i fare for dødsstraf, tortur eller andre former for forfølgelse i oprindelseslandet. Der er altså ikke noget mærkeligt i, at de stadig mere utålelige vilkår ikke får folk til at rejse. Der skal trods alt meget utålelige forhold i Danmark til, før en person foretrækker død eller tortur.

Ombudsmanden skrev i sin redegørelse i december 2014, at han antog, at der ligger et vist motivationsfremmende formål til grund for ordningen, altså ordningen med meldepligt og opholdspligt. Det har både den daværende regering og den nuværende regering siden afvist: Når personer på tålt ophold har melde- og opholdspligt, skyldes det alene hensynet til, at de skal være til at lokalisere, hvis det pludselig viser sig muligt at udsende dem af Danmark, siger regeringen.

Men hvor stort er egentlig behovet for at kunne lokalisere dem, fordi udsendelse pludselig bliver mulig? må man jo så spørge sig selv om. Ja, det ved vi faktisk noget om, for i svaret på spørgsmål 861, som jeg fik fra udlændingeministeren i sidste måned, står der noget om det: Siden den 1. januar 2011 er det i to tilfælde lykkedes at tvangsudsende personer, som har fået deres tålt ophold-status ophævet. Og i yderligere et tilfælde er en person udrejst frivilligt. Ifølge svaret er yderligere en person frihedsberøvet med henblik på udsendelse. Og så skriver ministeren: »Der har ikke været problemer med at lokalisere eller pågribe de pågældende fire udlændinge.«

Altså, når det gælder om at få fat i folk, som skal udsendes, er der altså ikke nogen problemer, som kan begrunde øget brug af meldepligt, opholdspligt, underrettningspligt, fodlænker, varetægtsfængsling eller strengere straffe. Tilbage står ønsket om at skabe en utålelig tilværelse, at straffe folk, som ikke rejser frivilligt til de lande, som vi ikke kan udsende dem til, fordi de risikerer dødsstraf, tortur eller andre former for alvorlig forfølgelse.

Der står flere steder i lovforslagets bemærkninger, at der jo på ingen måde er tale om frihedsberøvelse, når personer pålægges meldepligt, opholdspligt og underrettningspligt. Til gengæld kan man i høringsnotatet læse, at det ville være frihedsberøvelse, hvis man lod mennesker på tålt ophold blive boende sammen med deres ægtefælle og børn og forsynede dem med en elektronisk fodlænke for at holde styr på deres opholdssted. Flere høringssvar anbefaler faktisk den her løsning, der af mange mennesker ville være at foretrække frem for et liv på Kærshovedgård. Men nej, det kan regeringen ikke gå med til, for det ville være frihedsberøvelse i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 5, siger regeringen.

Der er mange paradokser i det her lovforslag. Regeringen siger, at man strammer reglerne for bedre at kunne holde styr på mennesker på tålt ophold, uanset at der tilsyneladende ikke har været nogen problemer med at lokalisere folk, som faktisk skal udsendes. Forhold, der med Ombudsmandens ord er meget belastende og begrænsende for grundlæggende livsførelse, vil man nu gøre endnu mere belastende og begrænsende, men frihedsberøve ved hjælp af en mere skånsom fodlænke vil man altså ikke.

Tilbage står altså, at tålt ophold fremover bliver endnu mere utåleligt. Det mål har regeringen nået med det her lovforslag, og det mål støtter Enhedslisten ikke.

Kl. 16:47

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til Enhedslistens ordfører. Den næste i rækken er hr. Rasmus Nordqvist som ordfører for Alternativet. Værsgo.

Kl. 16:47

(Ordfører)

Rasmus Nordqvist (ALT):

Tak. Det lovforslag, som vi her behandler i dag, omhandler som bekendt en skærpelse af forholdene for mennesker, der opholder sig i

landet på tålt ophold, og kriminelle udviste. Der lægges med lovforslaget op til, at der bl.a. indføres en ny underretningspligt som supplement til melde- og opholdspligten, og der lægges op til en strafskærpselse ved overtrædelse af diverse pligter. Ligeledes gives der med lovforslaget mulighed for at afsone straf iført fodlænke på Kærshovedgård.

Forholdene omkring tålt ophold har løbende været debatteret, og det er et problematisk og følsomt område med mange dilemmaer. Det vil jeg meget gerne medgive. Når det er sagt, finder jeg det problematisk, at vi i dag står med et relativt vidtgående forslag om at skærpe straffen for mennesker på tålt ophold og udviste kriminelle på et relativt vagt begrundet grundlag. Af udtalelser i pressen har vi måttet forstå, at baggrunden for dette forslag er et ønske om at gøre tilværelsen så utålelig som overhovedet muligt for mennesker på tålt ophold og udviste kriminelle, og det kunne næsten være et sjovt ordspil, hvis ikke det var så alvorligt.

Den vending, at vi skal gøre tilværelsen så utålelig som overhovedet muligt for nogle mennesker, finder jeg i sig selv ikke appellerende, og det må siges at bryde med det normaliseringsprincip, som vi ellers ynder at støtte op om i det danske retssystem. Samtidig har vi over de seneste år ved flere lejligheder hørt Ombudsmanden kritisere de allerede eksisterende forhold for dem på tålt ophold for at være – og jeg citerer nu – meget belastende og begrænsende for grundlæggende livsførelse. Citatet er hentet fra Ombudsmandens redegørelse af forholdene for dem på tålt ophold fra 2014, og så sent som i dag har han gentaget denne vending ved en høring her i huset.

I forbindelse med rapporten rejste Ombudsmanden ligeledes spørgsmålet om, hvorvidt det ud fra en samlet betragtning var nødvendigt at opretholde de belastende og begrænsende levevilkår, som der på nuværende tidspunkt er tale om. Der synes altså således at være ret stor divergens imellem opfattelsen hos regeringen og aftalepartierne af de nuværende forhold og behovet for at ændre dem og så opfattelsen hos Ombudsmanden og ikke mindst de mange kritiske og bekymrede høringsparter, som også sætter spørgsmålstegn ved såvel behov som udformning.

Regeringen har allerede igangsat overflytning af de mennesker, som dette lovforslag omhandler, til Kærshovedgård uden for Bording ved Ikast, og dette er også et led i at gøre tilværelsen for de omfattede borgere og deres eventuelle familier endnu mere udfordret. Samlet set er det min opfattelse, at vi med dette lovforslag og alle de administrative tiltag, som regeringen og aftalepartierne også er blevet enige om, står med en relativ voldsom skærpselse af en i forvejen meget belastende ordning.

Det er, som det er tilfældet med rigtig mange af den her slags tiltag, svært entydigt at afgøre, om vi står og vipper på kanten eller springer hen over vores internationale forpligtelser, i forhold til hvordan man må og kan behandle mennesker, men jeg må da indrømme, at jeg deler den bekymring, som de omfattende høringssvar også tilkendegiver, og jeg synes, det er trist, at aftaleparterne så entydigt kan overse Ombudsmandens spørgsmålstegn ved nødvendigheden af de nuværende forhold.

Lad mig sluttelig henvise til ministeriets egen opsummering af store dele af høringssvarene. Bedsteforældre for Asyl, DIGNITY, Foreningen af Udlændingeadvokater, Institut for Menneskerettigheder, Refugees Welcome, Retspolitisk Forening, Røde Kors og SOS mod Racisme er generelt kritiske og advarer imod en vedtagelse af lovforslaget. Ifald nogen her i salen skulle have overhørt den advarsel, er den hermed givet igen. Det vægter stort i min bog, og Alternativet kan ikke støtte forslaget.

Kl. 16:51

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til Alternativets ordfører. Jeg ser ikke den radikale ordfører i salen. Derfor bliver hr. Holger K. Nielsen den næste på talerstolen som ordfører for Socialistisk Folkeparti.

Kl. 16:51

(Ordfører)

Holger K. Nielsen (SF):

Vi er ikke en del af den her aftale, og vi stemmer ikke for det her lovforslag.

Jeg synes, der har været udmærkede betragtninger fra andre ordførere, som jeg ikke skal gentage. Jeg skal blot sige, at det også gør indtryk på os med de høringssvar, der er. Det er jo helt utvivlsomt, at de forskellige organisationer, der har med menneskerettigheder at gøre, der har med retssikkerhed at gøre, der har med flygtninge at gøre, vender tommelfingeren nedad til det her lovforslag. Det er unødvendigt, det er på kanten af menneskerettighederne, og derfor anbefaler de, at man ikke vedtager det her. Det synes jeg vi er nødt til at tage alvorligt.

Det er klart, at vi står med nogle udfordringer, også med hensyn til mennesker på tålt ophold, men svaret er ikke nødvendigvis at gøre det så utåleligt som muligt. Svaret kan også være at tage de udfordringer mere konstruktivt op, end det udtrykkes i den sætning, som er gentaget så mange gange, og som også afspejler sig i det her lovforslag.

Vi kan ikke støtte lovforslaget.

Kl. 16:52

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til SF's ordfører. Jeg ser ikke den konservative ordfører i salen, og derfor giver jeg ordet til udlændinge-, integrations- og boligministeren.

Kl. 16:53

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Først vil jeg gerne sige tak for de bemærkninger, der er faldet her i salen. Regeringen indgik jo den 15. juni her i år en aftale om strengere kontrol over for udlændinge på tålt ophold og kriminelle udviste. Det var en aftale, vi indgik med Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti. Lovforslaget udmønter den del af aftalen, som kræver lovændringer, og ikke overraskende er der forskellige tilgange til, hvilke vilkår udlændinge på tålt ophold og kriminelle udviste skal leve under. Nogle mener, at vi ikke strammer nok; andre mener, at vi går længere, end vi egentlig burde.

Det har længe været kendt, at vi i Venstre mener, at udlændinge på tålt ophold og kriminelle udviste er uønsket i Danmark. Der er tale om udlændinge, som har begået grove forbrydelser eller lignende, og som derfor er udelukket fra opholdstilladelse eller er udvist af landet. Udlændingene skal udsendes, så snart muligheden opstår. De danske myndigheder har derfor en interesse i løbende at føre kontrol med og have kendskab til, hvor udlændingene opholder sig. Derfor er de pålagt opholds- og meldepligt.

Opholds- og meldepligten har netop til formål at sikre, at myndighederne er bekendt med de pågældendes opholdssted, så der kan ske udsendelse, hvis muligheden opstår. Vi har dog kunnet se, at der er alt for mange udlændinge på tålt ophold og kriminelle udviste, som ikke overholder deres kontrolforpligtelser. Det skal vi selvfølgelig ikke acceptere. Vi skal føre en effektiv kontrol med udlændinge på tålt ophold og kriminelle udviste. Det er netop det, som lovforslaget i dag handler om.

I mange af de modtagne høringssvar har høringsparterne givet udtryk for en bekymring for, at lovforslagets initiativer kommer på kant med menneskerettighederne, og jeg hører også, at der bliver givet udtryk for den samme bekymring af nogle ordførerne her i dag. Lad mig derfor slå helt fast: Lovforslaget er selvfølgelig i overensstemmelse med konventionerne, og det skal også administreres i overensstemmelse med konventionerne.

Det er i den forbindelse vigtigt at forstå, at vi taler om to forskellige spørgsmål, når vi taler om stramninger over for udlændinge på tålt ophold og kriminelle udviste. Det første spørgsmål er, om vi kan stramme selve opholds- og meldepligten yderligere, og hertil er svaret nej, for med selve opholds- og meldepligten er vi allerede gået til kanten af vores internationale forpligtelser. Det andet spørgsmål er så, om vi kan skærpe kontrollen med, om udlændinge overholder opholds- og meldepligten, og om vi kan skærpe sanktionerne over for dem, som ikke overholder deres forpligtelser, og hertil er svaret ja. Det er muligt at gennemføre skærper, der har til formål at sikre en bedre overholdelse af de allerede gældende regler om opholds- og meldepligt, og det er netop det, som lovforslaget går ud på.

Det er vigtigt for mig at understrege, at vi ikke med lovforslaget ændrer på selve opholds- og meldepligten. Derimod strammer vi op i forhold til kontrollen af, om udlændinge overholder deres forpligtelser, og vi skruer op for sanktionsniveauet, hvis forpligtelserne alligevel ikke overholdes.

Vi har allerede haft en grundig debat op til det her, og der er i dag blevet rejst nogle spørgsmål og selvfølgelig også i særlig grad givet udtryk for en bekymring, vil jeg sige, og jeg vil derfor ikke nu stå og gentage, hvad de enkelte initiativer går ud på. Men jeg er selvfølgelig glad for den brede opbakning, som jeg oplever at der er til det her forslag, og jeg er helt bevidst om, at der også kritiske røster både her i Folketinget, men også rundtomkring blandt de høringsparter, der er. Men jeg vil blot sige, at vi selvfølgelig overholder de internationale forpligtelser, som vi har rent konventionsmæssigt, og at vi selvfølgelig også efterfølgende administrerer derefter.

Kl. 16:57

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Der er nogle korte bemærkninger. Den første spørger er fru Johanne Schmidt-Nielsen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 16:57

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Tak for det. Kan ministeren bekræfte, at formålet med den her lov ikke er at gøre vilkårene for de her mennesker på tålt ophold så utålelige, at de motiveres til frivilligt at udrejse?

Kl. 16:57

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 16:57

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Jeg må indrømme, at jeg gerne så, at de udrejste, og er der nogle, der får lyst til at udrejse af sig selv, er det ikke mig, der holder på dem.

Kl. 16:58

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 16:58

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det er lidt spændende, for jeg får jo skriftlige svar fra ministeren, hvor ministeren skriver, at formålet *ikke* er at motivere mennesker til frivilligt at udrejse, det vil sige, at man ikke vil forsøge at skabe så ringe vilkår, at folk tænker, at så forlader de frivilligt landet. Det vil jeg da egentlig godt have afklaret i dag. Er formålet med det her lovforslag at skabe så ringe vilkår for disse mennesker, at de frivilligt udrejser?

Kl. 16:58

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 16:58

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Jeg har tidligere sagt, at jeg mener, at vilkårene, når man er på tålt ophold, skal være så utålelige som muligt, og det ved jeg godt har skabt en vis debat. Men man må bare sige, at vi har med mennesker at gøre, som fuldstændig har forbrudt sig mod vores tillid og vores lovgivning her i landet. Når det så er sagt, er det her jo i sig selv ikke noget, der nødvendigvis motiverer den her gruppe til at rejse, men jeg vil gerne igen fastholde, at hvis de skulle få lyst til at udrejse af landet, bliver det ikke mig, der kommer til at holde på dem. Jeg så gerne, at vi slap af med den her gruppe.

Kl. 16:59

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Den næste spørger er hr. Rasmus Nordqvist, Alternativet. Værsgo.

Kl. 16:59

Rasmus Nordqvist (ALT):

Tak. Det er så lidt i forlængelse af det, for vi vil jo gerne gøre det her tålte ophold utåleligt. Når det er tålt ophold, er det, fordi vi jo ikke kan sende dem hjem, fordi de risikerer at blive henrettet, tortureret eller på anden vis udsat for umenneskelig behandling. Når man nu skubber mennesker, tror man så virkelig, at man kan få folk til frivilligt at tage ned til henrettelse, torturering eller på anden vis umenneskelig behandling, og er det ikke lidt let at springe ud over vores forpligtelser i forhold til menneskerettighederne sådan at prøve at presse folk til den her slags ting?

Kl. 16:59

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 16:59

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Vi holder os fuldstændig inden for de konventioner, som vi har skrevet under på – selvfølgelig gør vi det – men det ændrer jo bare ikke på mit synspunkt om, at det her er mennesker, som fuldstændig har forbrudt sig mod vores lovgivning herhjemme. De har misbrugt, synes jeg, det her land, som de er kommet til. De har jo for de flestes vedkommende, en rækkes vedkommende, lavet meget alvorlige forseelser, og helt ærligt synes jeg, at det er helt fair, at det selvfølgelig så i en situation, hvor de jo netop skal udrejse af landet, men ikke kan gøre det, og derfor må vi tåle dem, vel sådan set er på sin plads, at vi ved, hvor de er, at vi har styr på dem. Det ser jeg simpelt hen ikke noget som helst problematisk i.

Kl. 17:00

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Spørgeren.

Kl. 17:01

Rasmus Nordqvist (ALT):

Så er der flere spørgsmål, der rejser sig hos mig, fordi vi hørte jo netop også før fru Johanne Schmidt-Nielsen fra Enhedslisten læse op, at det egentlig ikke var noget problem at finde ud af, hvor de var henne, når de kunne blive sendt hjem. Vi har jo at gøre med nogle folk, hvor det kan være, at de ikke kan få lov til at rejse hjem til det land, som de kommer fra, fordi landet ikke vil tage imod dem, og jeg kan simpelt hen ikke forstå rationalet bag, at vi så tror, at vi kan tvinge dem til at tage hjem til et sted, der ikke vil tage imod dem.

Men vil ministeren så i det mindste komme os i møde i forhold til at være meget opmærksom på det med menneskerettighederne? Jeg ved godt, at ministeren siger, at det er inden for skiven. Vi hører jo bare rigtig mange, der mener, at det ligger uden for rammerne. Så kan ministeren tilkendegive, at man holder øje med og man bliver

ved med at vurdere, at det ligger inden for menneskerettighederne, så vi ikke lige pludselig ser, at vi kommet om på den forkerte side?

Kl. 17:01

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Ministeren.

Kl. 17:01

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Ja, og jeg mener rent faktisk vi har gjort os overordentlig ... hvad hedder sådan noget, hvad gør man? (*Anden næstformand Kristian Pihl Lorentzen*): Umage.) Ja, umage hedder det, det er godt. Det er åbenbart et ord, der ligger langt væk. Jeg mener sådan set, at vi har gjort os overordentlig umage med netop at sørge for, at vi holder os inden for skiven, som det bliver udtrykt fra hr. Rasmus Nordqvists side, når det handler om menneskerettighederne, men det hele bunder jo i, at vi har med mennesker at gøre, der har forbrudt sig imod vores tillid. De har begået så alvorlige former for kriminalitet, som de så er blevet straffet for, hvor man kan sige, at den endegyldige straf eller den sidste del af straffen så er, at de skal udvises af landet, men det kan vi ikke af den ene eller den anden årsag, og derfor må vi tåle dem. Men i sådan en situation mener jeg simpelt hen også, at det er på sin plads, at vi ved, hvor de er, så de også kan blive udsendt, hvis nu f.eks. tingene skulle ændre sig. Men helt generelt synes jeg at det er på sin plads, at vi ved, hvor de er, og hvor de befinder sig.

Kl. 17:03

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut-

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 17:03

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Kristian Pihl Lorentzen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 24. november 2016, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 17:03).
